

Fisk og fiskemuligheter i småvassdrag med anadrome laksefisk Del 3: Lofoten og Ofoten

24 vassdrag er undersøkt. Gyte- og oppvekstforhold for laks, sjøørret og sjørøye er kartlagt, produksjonspotensiale beregnet og fiskemuligheter registrert. Ulike kultiveringstiltak er foreslått. Rapporten gir grunnlag for en bedre forvaltning av fiskebestandene og vil komme myndigheter, grunneiere, sportsfiskere, turistnæring og andre til nytte.

RAPPORT

3 • 91

Fylkesmannen i Nordland
MILJØVERNDELINGEN

TRINE KARLSEN er cand. mag. i biologi fra Universitetet i Trondheim og er for tiden engasjert som konsulent ved miljøvernavdelingen.

LARS SÆTER er naturforvaltningskandidat fra Norges Landbrukshøgskole og arbeider som konsulent ved miljøvernavdelingen. Hans hovedarbeidsoppgaver er innenfor fagfeltet forvaltning av ferskvannstisk.

Forsidefoto: Jo Halvard Halleraker.

Miljøvernavdelingen

er den ytre etat for Miljøverndepartementet og dets to direktorat, Direktoratet for naturforvaltning (DN) og Statens forurensningstilsyn (SFT).

Hovedmålsetningene for miljøvernavdelingens virksomhet er:

- å bevare nordlandsnaturens produksjonsgrunnlag og variasjon av arter og naturtyper.
- å motivere og gi alle befolkningsgrupper gode muligheter til å utøve helsebringende friluftsliv.
- å oppnå optimal høsting av utmarksressursene.
- å unngå at forurensning skader naturen og folks helse og trivsel.

Miljøvernavdelingens virksomhet omfatter ulike former for miljøovervåking og utredningsarbeid. Den utøver myndighet etter en rekke miljøvernlover – som forurensningsloven, naturvernloven, viltloven, lakse- og innlandsfiskekloven samt lov om motorferdsel i utmark. Miljøvernavdelingen skal gi råd og informasjon til andre myndigheter samt til publikum, og på denne måten være pådriver i miljøvernet i Nordland.

FYLKESMANNEN I NORDLAND

MILJØVERNDELINGEN

Adresse: Moloveien 10, 8000 BODØ

Telefon: 081 - 31580

Telefax: 081 - 20977

Rapport nr.:

3 - 1991

Rapportens tittel:

FISK OG FISKEMULIGHETER I SMÅVASSDRAG
MED ANADROME LAKSEFISK

DEL 3: LOFOTEN OG OFOTEN

Dato:

30.12.1991

Fagområde:

Forvaltning av anadrome
laksefisk.

Forfattere:

Trine Karlsen og Lars Sæter

Kommuner:

Ballangen, Narvik, Evenes,
Tjeldsund, Lødingen,
Vågan, Vestvågøy,
Flakstad, Moskenes

Kort sammendrag av rapporten:

Rapporten tar for seg 24 småvassdrag med oppgang av anadrome laksefisk. Undersøkelsen omfatter kartlegging av gyte- og oppvekstforhold for laks, sjørret og sjørøye, beregning av mulig smoltproduksjon og registrering av fiskemuligheter (bl.a. kortsalg). Undersøkelsen tyder på at 6 av vassdragene har egne laksebestander. I de andre dominerer sjørret, men laks kan også gå opp sporadisk. Trolig har 7 av vassdragene betydelige bestander av sjørøye. Bare i 7 av 24 vassdrag er grunneierne organisert og 5 vassdrag har kortsalg. Rapporten vil gi grunnlag for en bedre forvaltning av fiskebestandene og dermed være et nyttig hjelpemiddel for offentlige myndigheter. Grunneiere, turistnæring, sportfiskere og andre brukere av vassdragene vil også ha nytte av rapporten.

Emneord:

1. Anadrome laksefisk
2. Ungfiskregistrering
3. Bonitering
4. Produksjonspotensiale
5. Fiskemuligheter

Ansvarlig signatur:

ISSN 0803 - 2750

INNHOLD

1. INNLEDNING	1
2. METODER OG MATERIALE	2
2.1 Metoder	2
2.2 Materiale	6
3. RESULTATER.....	7
3.1. BALLANGEN.....	7
1. Leirpollvassdraget	7
2. Ballsnesvassdraget.....	10
3. Kjeldelva	14
3.2 NARVIK.....	18
4. Håkvikelva	18
5. Storelva (Skjombotnelva).....	21
6. Rombakselva.....	24
7. Prestjordelva	28
3.3. EVENES	31
8. Laksåga (Laksåelva).....	31
3.4. TJELDSUND.....	34
9. Vågevassdraget	34
3.5. LØDINGEN.....	35
10. Saltvasselva.....	35
11. Teinelva.....	38
12. Storvatnvassdraget.....	40
3.6 VÅGAN.....	43
13. Storvasselva	43
14. Litlvasselva	46
15. Karlsvatnvassdraget.....	47
16. Lakselva (Vestpollelva)	50
17. Hesthusvassdraget (Delpsvassdraget).....	53
18. Olderfjordelva.....	56

3.7. VESTVÅGØY.....	59
19. Ballstadvassdraget	59
20. Nedredalsvassdraget.....	61
3.8. FLAKSTAD	63
21. Vareidvassdraget	63
3.9. MOSKENES.....	65
22. Festhælvassdraget.....	65
23. Tindsvassdraget	69
24. Åvassdraget.....	70
4. SAMMENDRAG/DISKUSJON	74
UTMARKSORGANISERING	75
5. LITTERATUR	79

1. INNLEDNING

Nordland fylke har ca. 215 vassdrag med betydelig oppgang av anadrome laksefisk, dvs. laks, sjøørret eller sjørøye. Til sammenligning har Troms "bare" omlag 65 og Finnmark ca. 55. De fleste av vassdragene i Nordland er små, men totalt sett bidrar de likevel til en stor andel av laks-, sjøørret-, og sjørøyeproduksjonen i fylket. Småvassdragene kan dessuten være svært interessante i sportsfiskesammenheng både for lokalbefolkningen og for tilreisende sportsfiskere. I denne rapporten er småvassdragene prioritert, fordi det i de fleste av de større vassdragene som f.eks. Vefsna, Fusta, Røssåga, Ranaelva, Saltdalselva og Beiarelva allerede er gjort omfattende undersøkelser. Vi har også brukbare kunnskaper om de fleste av de mellomstore vassdragene og en del av de små.

Formålet med en kartlegging av fiskeressurser og fiskemuligheter i småvassdrag med oppgang av anadrome laksefisk kan deles opp i flere punkter. Noen av de viktigste er:

1. Kunnskap om utbredelsen av ulike fiskearter er nødvendig for å vite hvilke fiskeregler det enkelte vassdrag eller deler av vassdrag skal ha. Dette fordi bl.a. fisketider og redskapsbestemmelser blir avgjort på grunnlag av hvilke fiskearter som finnes i vassdraget (laks, sjøørret, sjørøye, innlandsfisk).
2. Det er viktig å fremskaffe opplysninger om verneverdige stammer av anadrome laksefisk før menneskelig påvirkning har ødelagt disse. Dette kan f.eks. dreie seg om stammer som har utviklet spesielle egenskaper tilpasset det enkelte vassdrag og dermed utgjør en verdifull genetisk ressurs. De viktigste truslene mot de ville stammene av anadrome laksefisk er sykdomsspredning, genetisk utarming, forurensning/forsuring og vannkraftutbygging.
3. En oversikt over fiskeressursene i vassdragene gjør det enklere å behandle søknader om lokalisering av oppdrettsanlegg og er dessuten et godt hjelpemiddel i arealplanleggingen.
4. Kartleggingen gir opplysninger om ulike inngrep i vassdragene (terskler, forbygginger, grusgraving, settefiskanlegg, vannverk, forurensning osv.). Dette kan gi grunnlag for pålegg om utbedring av eventuelle skadevirkninger på fiskebestandene.
5. Kartleggingen kan avdekke kultiveringsbehov og føre til forslag om konkrete tiltak for å øke fiskeproduksjonen og bedre fiskemulighetene.
6. Allmennhetens adgang til fiske i det enkelte vassdrag kan bli bedre, fordi kartleggingen fremskaffer informasjon om hvor det selges fiskekort, attraktive fiskeplasser for stangfiske, produksjonspotensiale m.m.
7. Informasjon om mulighetene for fritidsfiske i vassdrag vil kunne brukes aktivt av reiseliv/turistnæring.

2. METODER OG MATERIALE

2.1 Metoder

Bonitering

Formålet med boniteringen av elvestrekningene var å kartlegge gyte- og oppvekstforholdene for laks og ørret. Ørret brukes her om både sjøørret og stasjonær innlandsørret, fordi sjøørret og innlandsørret tilhører samme art og er umulig å skille på yngel- og ungfiskstadiet i ferskvann.

Vassdragene (elvestrekningene) ble delt opp i mest mulig homogene soner på grunnlag av fysiske faktorer som bl.a. bunnforhold, strømhastighet, dybde og kulper. Dette er de fysiske faktorene som har størst betydning for gyting og oppvekst. I tillegg ble omgivelser, begroing, overhengende vegetasjon, fiskemuligheter og fysiske inngrep (forurensning, grusgraving osv.) registrert. Fiskemulighetene avhenger bl.a. av antallet større kulper. Under boniteringen ble arealet av de enkelte sonene målt eller anslått (lengde x bredde). Nærings- og temperaturforholdene som selvsagt også har stor betydning for produksjonsmulighetene, lot seg vanskelig vurdere i denne undersøkelsen. Bunnsubstratet (kornstørrelsen) ble inndelt etter følgende skala:

Sand	(Sa)	: finpartikler mindre enn 1 cm i diameter.
Grus	(G)	: forholdsvis rund stein med diameter 1–5 cm.
Grov grus	(GG)	: forholdsvis rund stein med diameter 5–10 cm.
Stein	(S)	: omfatter stein med diameter 10–50 cm, oppdelt i liten stein (LS), middels stein (MS) og stor stein (SS).
Blokk	(B)	: diameter større enn 50 cm.
Berg	(Be)	: fast fjell.

Strømførholdene (vannhastigheten) ble inndelt på følgende måte:

Lav	(L)	: 0.0 – 0.2 m/sek.
Middels	(M)	: 0.2 – 0.5 m/sek.
Sterk	(S)	: 0.5 – 1.0 m/sek.
Stri	(Si)	: > 1.0 m/sek.

Ut fra de nevnte fysiske forhold ble det foretatt en vurdering av gyte- og oppvekstforholdene for laks og sjøørret. Følgende skala ble brukt:

uegnete (U) – dårlige (D) – gode (G) – meget gode (MG)

Et område med meget gode gyteforhold for laks har gjerne middels/sterk strøm, og bunnsstratet domineres av grov grus (diameter 5–10 cm). Det er også en fordel at det finnes kulper (standplasser) der gytefisken kan stå frem til gyting og mellom gyteperiodene. Utløpet av kulpene ("brekket") vil ofte være svært attraktive gyteplasser. Områder med lav strøm og fint bunnsstrat (slam eller mudder) eller stri strøm og grov stein/blokk/berg er uegnet for gyting. Det samme gjelder tidevannspåvirkete områder. Ørreten greier seg gjerne med noe lavere strøm og finere bunn enn laksen til gytingen.

Et område med meget gode oppvekstforhold for laksunger har gjerne middels/sterk strøm og med bunnsstrat dominert av stein (diameter 10–50 cm) med innslag av noe blokk. Steinene bør ikke være for runde, fordi det gir lite skjul og ustabil bunn. Lav strøm og finkornet bunn (sand og mudder) eller sterk/stri strøm med lite skjul gir vanligvis dårlige eller uegnede oppvekstforhold for laksunger. Ørretunger vil normalt kunne utnytte områder med lavere strøm og mer finkornet bunn bedre enn laksunger. Spesielt gjelder dette i mindre elver/bekker der overhengende vegetasjon (event. torv) gir bra skjul til tross for finkornet bunn.

Etter feltundersøkelsen ble de boniterte strekningene avmerket på kart i M-711 serien med målestokk 1:50 000.

Ungfiskregistrering

Til innsamling av ungfisk ble det brukt et elektrisk fiskeapparat konstruert av ingeniør Steinar Paulsen i Trondheim. Apparatet har en maksimum spenning på 1600 volt, og pulsfrekvensen er 80 Hz. I hvert vassdrag ble det fisket med elektrisk fiskeapparat (el-fiske) på 1 til 5 stasjoner avhengig av lengden på strekningen som fører anadrome laksefisk. Avfisket areal på hver stasjon var vanligvis 100–400 m². I tillegg til arealet ble dybde, bunn- og strømforhold registrert. Der slike forhold fantes ble det prioritert å el-fiske på områder med middels/sterk strøm og bunn med god dekning av større stein, dvs. på områder der en kunne vente å finne laksunger. Andelen ørret- og røyeunger vil i slike tilfeller ofte bli undervurdert. Fisken ble artsbestemt og i en del vassdrag lengdemålt til nærmeste mm fra snute til halefinnens ytterste flik i naturlig stilling. Ungfisk av sjørret og stasjonær ørret er som sagt, ikke mulig å skille fra hverandre på utseende. Det betyr at det ikke lar seg gjøre å vite hvor stor del av ungfiskbestanden av ørret som vil smoltifisere og vandre ut i sjøen. I vassdrag der det ble fanget laksunger ble en del av disse lagt på formalin for seinere å bli analysert med tanke på undersøkelser med hensyn på utbredelse av lakseparasitten Gyrodactylus salaris.

Hver enkelt stasjon ble avfisket en gang. Engangs avfisking fanger imidlertid i gjennomsnittet bare ca. 50% av fisken avhengig av forholdene og den som utfører fisket (Heggberget 1976). Dette er derfor en dårlig egnet metode dersom den reelle tettheten av fiskeunger innenfor et areal skal beregnes. Metoder som tre ganger avfisking (Zippin 1958) og merking/gjenfangst gir sikrere tetthetsberegninger, men er til gjengjeld mer arbeidskrevende/dyrere og var derfor uaktuelle å bruke i denne undersøkelsen.

Fiskens fangbarhet er i stor grad avhengig av størrelsen. De fleste av vassdragene ble undersøkt i juli eller august. Så tidlig i sesongen er årsyngelen (0+) gjerne under 40 mm og derfor så liten at den ofte ikke blir oppdaget eller smetter gjennom håven. I de relativt få vassdragene som ble undersøkt seinere på sesongen (september – oktober) ble det derimot ofte registrert et betydelig antall 0+. Men uansett tidspunkt for fisket vil andelen 0+ bli sterkt underestimert i forhold til det reelle antallet.

I omtrent alle vassdragene ble fisken lengdemålt. Pga. lav fangbarhet hos den minste fisken gir ikke lengdefordelingen noe riktig bilde av styrken på de enkelte årsklasser. I tillegg til lengdefordelingen er el-fiskeresultatene fra hvert vassdrag fremstilt i en tabell der antall laks-, ørret- og røyeunger er gruppert som årsyngel (0+), fjorårsyngel (1+) og eldre (>1+). I de vassdrag der fisken ble lengdemålt tyder lengdefordelingen på at grensen mellom 0+ og 1+ av laks- og ørretunger i de fleste vassdrag går mellom 45 og 60 mm avhengig av om fisken er fanget i juli/august eller september/oktober. Tilsvarende går grensen mellom fjorårsyngel (1+) og 2+ i de fleste tilfeller mellom 85 og 100 mm. Ungfiskundersøkelser i småvassdrag i Troms i juli/august viste at grensen mellom 1+ og eldre laksunger nesten alltid gikk ved 90 mm (Halvorsen og Kristoffersen 1989). Ørretunger vokser normalt en del raskere enn laksunger.

Prøvegarnfiske

Prøvegarnfiske ble gjennomført i 3 vatn: Åvatnet og Festhælvatnet i Moskenes kommune samt Karlsvatnet i Vågan kommune. Det ble brukt ordinære prøvegarnserier bestående av standard momofilament bunn garn (dybde 1,5 m, lengde 25 m) med følgende maskevidder: 16 mm (39 omf.), 21 mm (30 omf.), 26 mm (24 omf.), 29 mm (22 omf.), 35 mm (18 omf.), 40 mm (16 omf.) og 45 mm (14 omf.). Garn ble satt litoralt (ut fra land).

Hovedformålet med garnfisket var å forsøke å registrere innslaget av anadrome laksefisk dvs. laks, sjøørret og spesielt sjørøye i vatna.

Etter fisket ble fangsten sortert etter art og maskevidde for seinere analyse, der lengde, vekt, kjøttfarge, kjønnsmodning og grad av parasittinfeksjon ble registrert. Fiskens kondisjonsfaktor ble også beregnet. Deler av fangsten fra Festhælvatnet ble aldersbestemt ved hjelp av skjell og ottolitter (røye).

Fiskemuligheter

De naturgitte forhold som har størst betydning for utøvelsen av sportsfiske med stang er mengden av standplasser for større fisk (bl.a. kulper) samt dybde og strøm. Fiskemuligheten på den enkelte boniterte elvestrekning er klassifisert etter følgende skala:

Dårlige
Middels
Gode
Svært gode

Produksjonspotensiale

På grunnlag av boniteringen (registrering av gyte- og oppvekstforhold) ble produksjonspotensialet for laks- og sjøørretsmolt på den enkelte elvestrekning klassifisert etter følgende skala:

Uegnet	(U)	:	0 smolt/100 m ²
Dårlig egnet	(D)	:	1.5 smolt/100 m ²
Godt egnet	(G)	:	5.0 smolt/100 m ²
Meget godt egnet	(MG)	:	8.0 smolt/100 m ²

I en tilsvarende undersøkelse av vassdrag i Troms ble det tatt utgangspunkt i en gjennomsnittlig smoltproduksjon på 3 smolt/100 m² ved beregning av produksjonspotensialet for laks (Pedersen og Kristoffersen 1989). Dette tallet baserte seg på erfaringsdata fra to nordnorske vassdrag: Vardneselva, Senja (2.9 smolt/100 m²) og Leirelva, Korgen (3.0 smolt/100 m²) (Berg 1968, 1977).

I denne undersøkelsen er 5 smolt/100 m² i stedet for 3 brukt som gjennomsnittlig smoltproduksjon. Vi har gått ut fra at den potensielle smoltproduksjonen pr. arealenhet i små og "varme" kystvassdrag med lang vekstsesong som utgjør hovedtyngden av vassdragene i denne undersøkelsen, i gjennomsnitt må være langt større enn i f.eks. et brepåvirket "innlandsvassdrag" som Leirelva i Korgen.

Det totale produksjonspotensialet for smolt i hvert enkelt vassdrag (den delen som er tilgjengelig for anadrome laksefisk) ble beregnet ved å summere smoltproduksjonen innenfor hvert boniterte område. El-fiskeresultatene kan gi en indikasjon på tettheten av ungfisk, men pga. usikker metode (1-gangs avfisking), få stasjoner pr. vassdrag og svært varierende fangstsannsynlighet (avhengig av bl.a. fisker, bunnforhold og vannføring) ble det tatt lite hensyn til disse. Tettheten av yngel kan dessuten være mye mindre enn produksjonspotensialet pga. overbeskatning, forurensning eller andre faktorer det er mulig å gjøre noe med.

Det gjøres oppmerksom på at de produksjonsberegningene som er gjort i rapporten ikke er uttrykk for det virkelige produksjonspotensialet, men hvor stor produksjon en ut fra erfaringer fra andre elver bør kunne vente å få. En betydelig usikkerhet er de boniterte områdenes areal som er anslått utfra lengde funnet på kart i målestokk 1:50 000 og gjennomsnittsbredde anslått i felt på varierende vannføring.

Potensiell fangst av voksen fisk er satt til 20% av smoltproduksjonen (Gjøvik 1982). Dette dreier seg om det totale antall fisk som vil kunne fanges i elv og sjø. Når det gjelder laks er der vanlig å regne med at ca. 1/5 (20%) fanges i elva og resten i sjøen. I et sjøørretvassdrag vil sannsynligvis en større andel bli tatt i elva (30-50% ?), fordi sjøørreten normalt er mindre utsatt for beskatning i sjøen enn laksen. Elvenes andel av fangsten vil trolig øke i årene som kommer pga. redusert beskatning i sjøen (kortere fisketid, forbud mot drivgarnsfiske og bortfall/reduksjon av linefiske ved Færøyene). I denne rapporten er det kalkulert med at elvene står for 40% av gjenfangsten. I mange av de undersøkte vassdragene er det foreslått tiltak som vil kunne øke fiskeproduksjonen og/eller bedre fiskemulighetene.

2.2 Materiale

24 elver ble bonitert og i 23 av disse ble det fisket med elektrisk fiskeapparat. De fleste vassdragene ble undersøkt i juli og august 1990. Totalfangsten etter engangs avfisking på 41 stasjoner (3680 m²) i 23 vassdrag ble 108 laks og 644 ørretunger. Vassdragene er avmerket på kart med hvert sitt nummer (fig. 1). I tabell 41 under sammendrag er de enkelte vassdragsnavn med nummer listet opp. Tabellen gir en oversikt over tidspunkt for undersøkelsen, antall el-fiskelokaliteter, avfisket areal og fangsten fra hver enkelt elv. I 3 vatn ble det foretatt prøvegarnfiske. Totalt under garnfisket ble det fanget 1 sjørøye, 60 stasjonære ørreter og 71 stasjonære røyer. I tabell 43 under sammendrag er fangsten fra de enkelte vatn listet opp.

Figur 1.

Kart over de nordlige deler av Nordland fylke (Lofoten og Ofoten) med de undersøkte vassdragene inntegnet (1-24). Navnet på vassdragene står i tabell 41 s.77.

3. RESULTATER

3.1. BALLANGEN

1. Leirpollvassdraget

Innledning

Leirpollvassdraget ligger nord for Stortinden og munner ut i Leirpollen en sidearm av E fjorden (se kart fig. 3). Utløpet har følgende kartreferanse: 1331-4 33WWR594755. Nedslagsfeltet er ca. 19 km². Anadrome laksefisk kan gå omlag 7,5 km opp i vassdraget. Av dette utgjør Leirpollvatnet ca. 1,5 km. Vassdraget har bestander av sjøørret og sjørøye. Laks opptrer trolig bare sporadisk. Grunneierne er ikke organisert og det selges ikke fiskekort. Vassdraget ble bonitert og el-fisket den 18.08.90 på svært liten vannføring.

Bonitering

Utløpselva fra Leirpollvatnet har mange fine kulper (tabell 1, omr. A), som gir standplasser for fisken på vei oppover. Store deler av utløpselva, som danner flere løp, renner over bart fjell og har sterk strøm. Dette gir dårlige gyte- og oppvekstforhold.

Sørelva, som renner inn i Leirpollvatnet fra sør-øst, er forholdsvis stilleflytende i nedre del (omr. B). Under boniteringen ble det observert fisk i mange av kulpene. Grusbunn gir gode gyteforhold og brukbare oppvekstmuligheter. Øvre del av omr. C har for det meste dårlige forhold med stric og grunne stryk som er lite egnet for fiskeproduksjon.

Tindelva som munner ut i den vestre delen av Leirpollvatnet (omr. D) er sterkt myrpåvirket i de nedre deler, og tett begrodd med starr og elvesneller. Bunnen er mørk med mye mudder og humus. Elva slynger seg her gjennom et myrområde, og har avsnørte kroksjøer som nå er i ferd med å gro igjen. Vidre oppover elva øker vannhastigheten og bunnssubstratet blir mer grovkornet. Her er gyte- og oppvekstforholdene tildels meget gode. Fiskoppgangen stoppes av et glattskurt berg ca. 3 km opp fra Leirpollvatnet. Det er flere fine kulper både i Sørelva og Tindelva som skaper standplasser for større fisk og gode fiskemuligheter.

Tabell 1.

Bonitering av Leirpollvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnet), D(dårlig), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	800	8000	B/Be	S	50/100	ca. 20	U	D	gode
B	1500	6000	G	L	50/100	flere	G	G	gode
C	600	1800	Sa/B	M/S	20/70	5	D/G	G	middels
D	1600	11200	Sa	L	70/120	flere	D/G	D	middels
E	1200	3600	G	M	80/120	flere	MG	G	middels
F	300	1800	LS/MS/SS	S	20/70	1	MG	G	middels
Tot.	6000	32400	-	-	-	-	-	-	-

Unqfiskregistrering

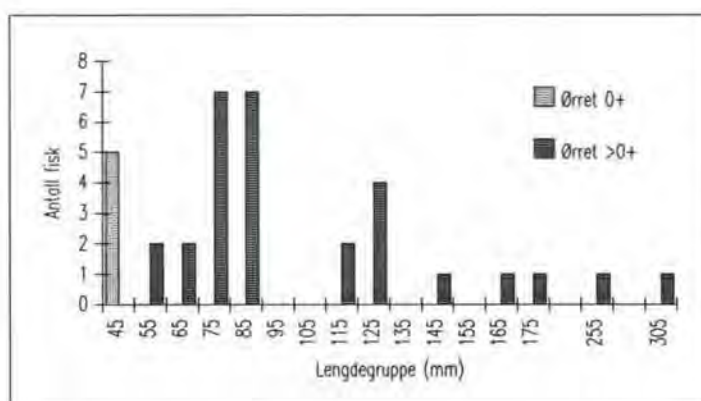
Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 3), i alt 200 m². Fangsten ble 34 ørretunger av flere årsklasser (tabell 2). På stasjon 1 ble det bl.a. fanget en blank sjørøret på 250 mm. Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 2.

Tabell 2.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang el-fiske i Leirpollvassdraget den 18.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	100	B	S	20/70	0	0	0	0	0	3	0	0	0	3,0	0,0
2.	100	G	L	20/60	0	0	0	5	18	8	0	0	0	26,0	5,0
Tot.	200	-	-	-	0	0	0	5	18	11	0	0	0	14,5	2,5

(st. 1: utløpselva, st. 2: Sørrelva)

Figur 2. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved el-fiske den 18.08.90 i Leirpollvassdraget.

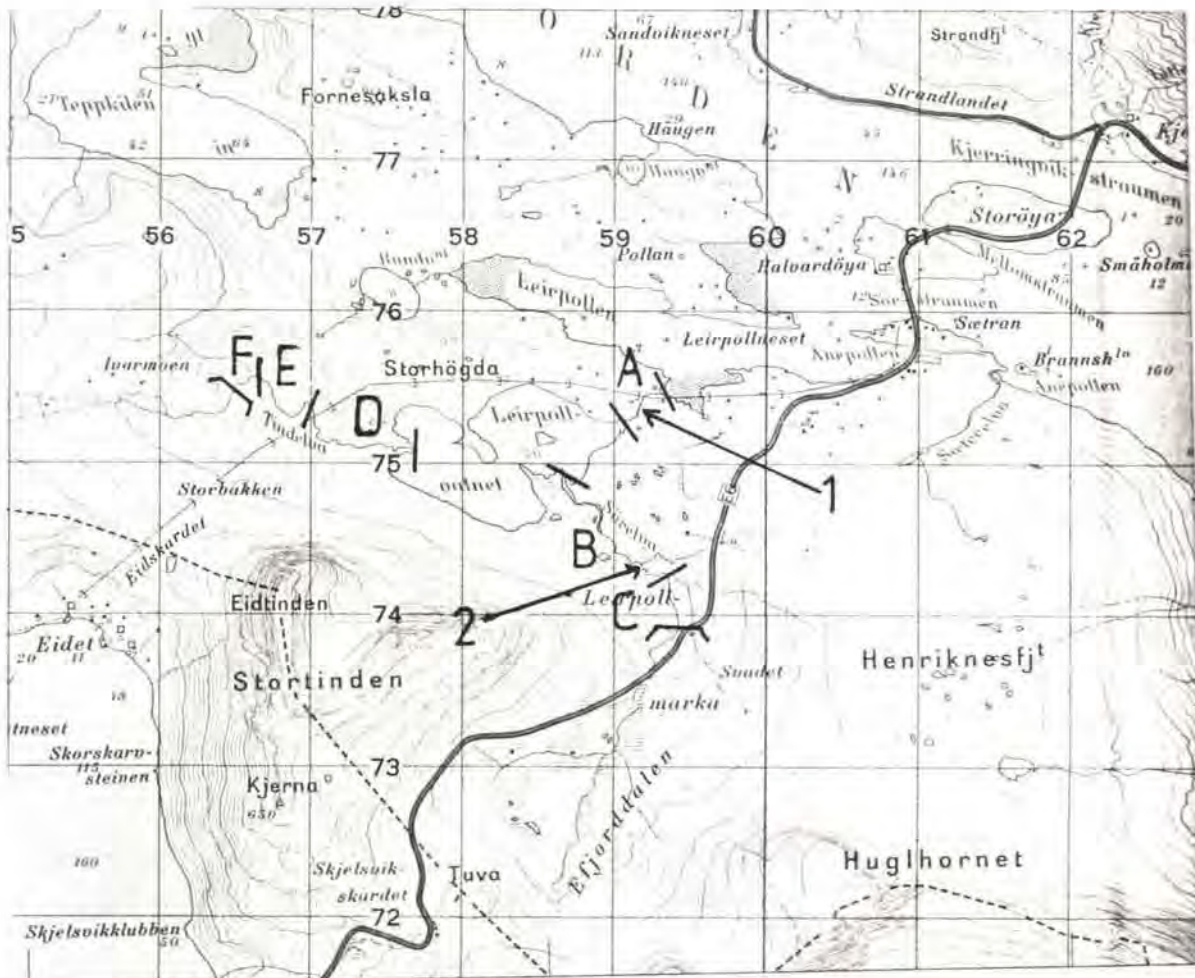
Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen og el-fisket viser at utløpselva fra Leirpollvatnet har dårlige gyte- og oppvekstforhold for anadrome laksefisk pga. sterk strøm og mye bart fjell. Fiskemulighetene er imidlertid gode pga. flere kulper som skaper standplasser for fisk på vei oppover. Innløpselvene til Leirpollvatnet, Sørrelva og Tindelva, har flere fine kulper og parti med gunstige strøm- og bunnforhold for gyting. Det ble ikke funnet laks under el-fisket. Dette viser at laks trolig bare går opp sporadisk og at vassdraget derfor ikke har noen egen bestand av laks.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 1000 smolt av sjørretet pr. år, som vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på omlag 200 sjørretet. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Leirpollvatnet. Denne omfatter smolt av både sjørøye og sjørretet. I følge lokalkjente har Leirpollvassdraget en betydelig bestand av sjørøye som gyter i Leirpollvatnet.

Aktuelle tiltak:

Grunneierne bør organisere seg og begynne å selge fiskekort. Dette er en betingelse for å få offentlig støtte (f.eks. gjennom fiskefondet) til ulike fiskekultiveringstiltak.

Figur 3. Kart over Leirpollvassdraget med el-fiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-F) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

2. Ballsnesvassdraget

Innledning

Ballsnesvassdraget er lokalisert sør-øst for Håfjellet, renner langs E6 østover mot Ballangen, og munner ut ved Ballsnes (se kart fig. 5). Utløpet har følgende kartreferanse: 1331-133WWR780859. Nedslagsfeltet er ca. 20 km². Anadrome laksefisk kan gå omlag 10 km opp i vassdraget. Av dette utgjør elvestrekninger ca. 9 km. Det hevdes at det for inntil 20 år siden gikk opp både laks, sjøørret og sjørøye. Nå fiskes det i følge lokalkjente bare sjøørret. Kloakkutslipp og avrenning fra landbruket har ført til at vassdraget på enkelte strekninger er sterkt forurenset. I tillegg ble Saltvatnet senket med ca. 30 cm for 3 år siden. Grunneierne er ikke organisert og det selges ikke fiskekort. Ballsnesvassdraget ble bonitert og el-fisket den 18.08.90 på svært liten vannføring.

Bonitering

De nedre deler av utløpselva (omr. A) mellom Saltvatnet og sjøen er påvirket av flo og fjære og er derfor dårlig egnet som gyte- og oppvekstområde for anadrome laksefisk. Lenger oppover (omr. B) er forholdene brukbare selv om tilførsler av forurensning fra landbruk og kloakk har ført til kraftig algevekst. Den kraftige begroingen virker negativt på gyte- og oppvekstforholdene. Det er ingen større kulper av betydning på strekningen, men enkelte mindre.

De nedre deler av elva mellom Alfanvatnet og Saltvatnet (Åga) er for det meste stilleflytende og forholdsvis dyp (omr. C). Finkornet bunn (sand) gir dårlige gyte- og oppvekstforhold. Lenger oppover mot Alfanvatnet er forholdene gode med dype partier (kulper) i veksling med småstryk (omr. D).

Nøkkelelva (omr. E) er omgitt av frodig vegetasjon. Elva er over lange strekninger helt overgrodd av busker og kratt.

Djupåa er stilleflytende og med fint bunnsstrat (omr. F og G). Elva har mange små kulper hvor det ble observert mye småfisk under boniteringen. En sti følger deler av elva.

Tabell 3.

Bonitering av Ballsnesvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnet), D(dårlig), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	600	2400	LS/MS/SS	M	50/100	1	D	D	dårlige
B	700	2100	G	L	50/100	-	G	G	dårlige
C	500	1500	Sa/G	L	60/120	2	D	D/G	middels
D	1500	4500	G/MS	L/M	50/100	ca. 5	G	MG	middels
E	800	1200	Sa	L	10/70	1	G	D	dårlige
F	1800	5400	Sa	L	40/80	8	G	D	middels
G	3000	7500	G	L	30/80	15	G	G	middels
Tot.	8900	24600	-	-	-	-	-	-	-

Ungfiskregistrering

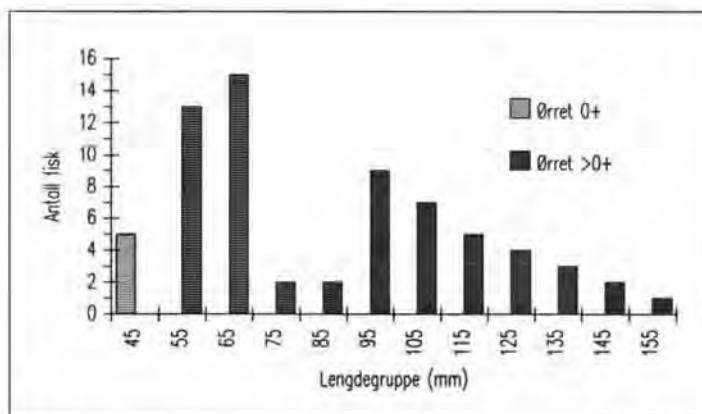
Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 3 stasjoner (se kart fig. 5), i alt 250 m². Fangsten ble 68 ørretunger (tabell 4). Spesielt på stasjon 3 like nedenfor Alfavvatnet var det meget god tetthet av fisk. Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 4.

Tabell 4.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang el-fiske i Ballsnesvassdraget den 18.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	100	G	L	20/50	0	0	0	0	7	8	0	0	0	15,0	0,0
2.	100	G	L	20/40	0	0	0	4	6	13	0	0	0	19,0	4,0
3.	50	GG/LS/MS	L	10/30	0	0	0	1	19	10	0	0	0	58,0	2,0
Tot.	250	-	-	-	0	0	0	5	32	31	0	0	0	25,2	2,0

(st. 1: utløpselva fra Saltvatnet, st. 2 og 3: Åga)

Figur 4. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved el-fiske den 18.08.90 i Ballsnesvassdraget.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen og el-fiskeresultatene viser at Åga mellom Saltvatnet og Alfanvatnet har de beste gyte- og oppvekstforholdene, men også Djupåa videre oppover fra Alfanvatnet har partier med gode forhold. Det ble bare fanget ørretunger under el-fisket, og ungfisktettheten pr. arealenhet var meget høy spesielt like nedenfor Alfanvatnet. Undersøkelser viser at Ballsnesvassdraget er et produktivt ørret-/sjøørretvassdrag, selv om forurensning fra landbruk og kloakk har betydelig negativ effekt.

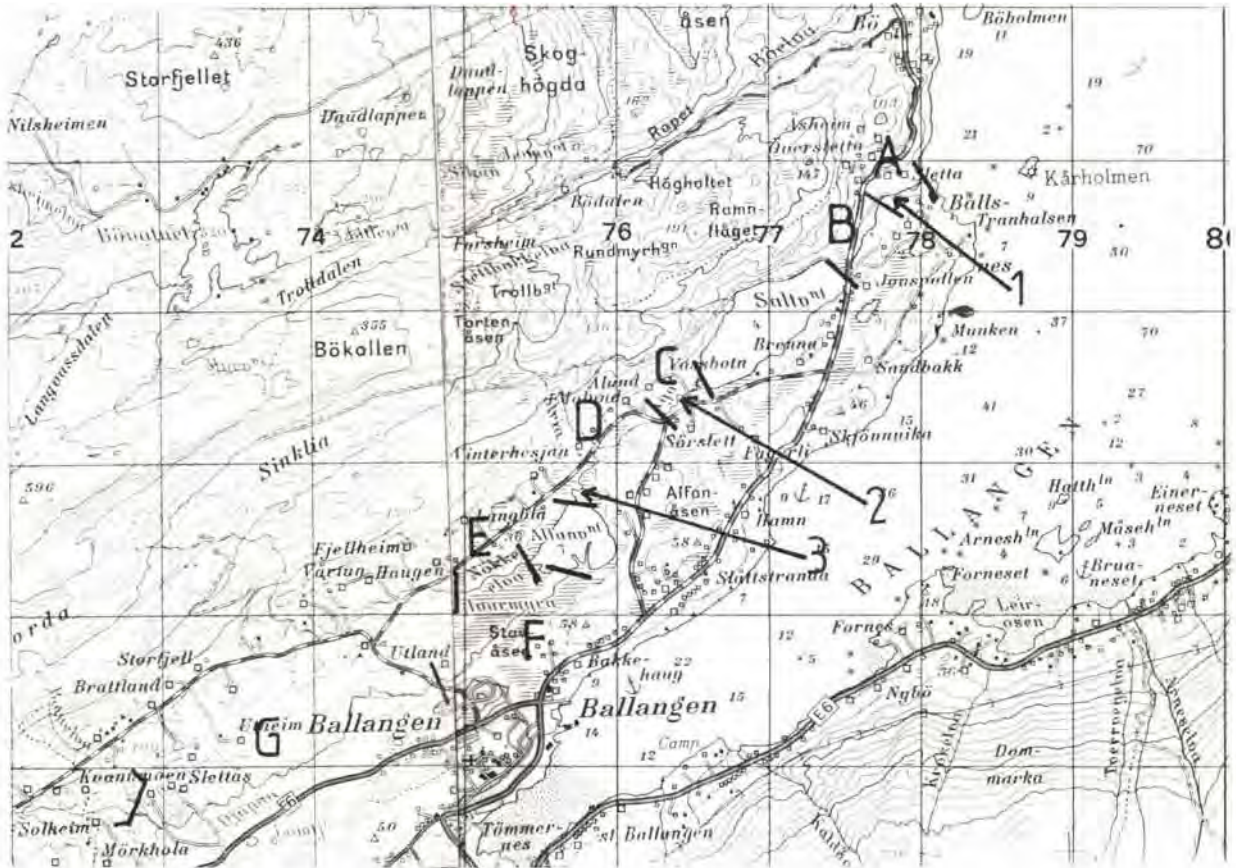
Fiskemulighetene på elvestrekningene må forøvrig karakteriseres som heller dårlige pga. få større kulper. De beste fiskemulighetene er knyttet til Saltvatnet og Alfanvatnet.

På grunnlag av boniteringen er det beregnet et produksjonspotensiale på elvestrekningene på ca. 1200 smolt pr.år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 250 sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon i Saltvatnet og Alfanvatnet.

Aktuelle tiltak:

Grunneierne bør organisere seg og begynne å selge fiskekort. Dette er en betingelse for å få offentlig støtte (f.eks. gjennom fiskefondet) til ulike fiskekultiveringstiltak.

Ellers bør forurensningssituasjonen, som har medvirket til kraftig begroing i store deler av vassdraget, overvåkes nøye. En økning av forurensningsbelastningen vil trolig kunne føre til fiskedød.

Figur 5. Kart over Ballsnesvassdraget med el-fiskestasjoner (1-3) og boniterte områder (A-G) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

3. Kjeldelva

Innledning

Kjeldelva kommer fra området øst for Vargfjellet, renner mot nord og munner ut i Ofotfjorden ca. 2 km nord-vest for Kjeldebotn (se kart fig. 7). Utløpet har følgende kartreferanse: 1331-4 33WWR668908. Nedslagsfeltet er ca. 52 km². Anadrome laksefisk kan gå helt opp til Kvitfors, totalt ca. 15 km. Det er gode bestander i elva av både laks og sjørøret. Sjørøye går opp sporadisk. Det fiskes mye i Kjeldelva i juni og juli. I august kan vannføringen i perioder bli for liten. Middelstørrelsen på laksen som fiskes er 1,5 til 2 kg, men enkelte er mellom 3 og 4 kg. Av og til fiskes det laks på opptil 7-8 kg. Kjeldemark grunneierlag selger fiskekort for hele den lakseførende delen av elva. Kjeldelva ble bonitert og el-fisket den 17.08.90 på liten vannføring.

Bonitering

Kjeldelva har mange fine partier med gode gyte- og oppvekstforhold for laks og sjørøret. De nedre deler av elva (omr. A) er for en stor del påvirket av flo og fjære og er derfor uegnet som gyteområde. Videre oppover elva (omr. B-J) er det flere fine kulper som skaper standplasser for fisk og gode fiskemuligheter. Elva veksler mellom små stryk, kulper og lengre stilleflytende partier. Bunnssubstratet er for det meste stein og grus av ulik størrelse. Dette gir fine gyte- og oppvekstforhold.

I område C danner elva flere løp enkelte steder, og det er flere flotte jettegryter. Langs elvebredden går det en sti som letter fremkommeligheten for fiskere. Område E har innslag av fast fjell/berg. Videre oppover (omr. E) er elva stilleflytende med en del vannplanter. Område G har flere fine kulper i veksling med strykpartier.

På strekningen nedenfor Bakkevatnet (omr. I) renner elva gjennom to små vatn som holder på å gro igjen med starr og elvesnelle. Stordalselva, som renner inn i Kjeldelva fra vest (omr. J), har flere små kulper hvor det ble observert småfisk under boniteringen. Jernelva/Botnelva (omr. K) har enkelte dype partier.

Tabell 5.

Bonitering av Kjeldelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnet), D(dårlig), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	1000	20000	Sa	L	50/250	1	U	D/G	dårlige
B	1500	22000	GG	M	30/140	flere	MG	MG	gode
C	1500	18000	LS/MS/SS	M	40/250	ca. 15	G	MG	svært gode
D	1700	42500	Sa/LS/MS/SS	L/M	40/100	ca. 5	G	G	middels
E	2000	24000	LS/MS/SS	M	30/100	5-10	G	MG	middels
F	700	10500	Sa/G	L	40/80	-	G	G	middels
G	600	6000	LS/MS/Be	S	30/150	ca. 10	G	G	gode
H	1800	27000	Sa	L	50/120	-	D	D/G	dårlige
I	900	5600	LS/MS/SS	M	30/80	2	G	G	middels
J	800	2800	G	L	30/90	-	G	G	dårlige
K	2000	6000	G	M	10/90	-	MG	G	dårlige
Tot.	14500	184400	-	-	-	-	-	-	-

Ungfiskregistrering

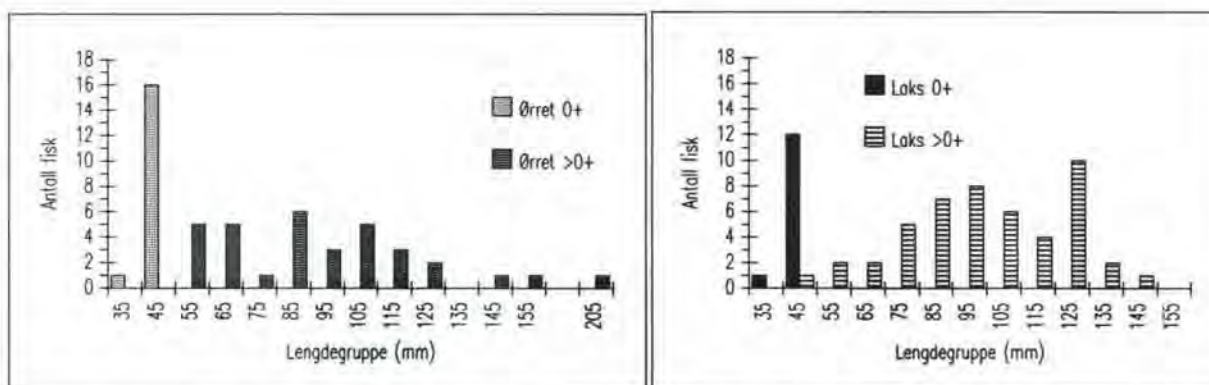
Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 3 stasjoner (se kart fig. 7), i alt 225 m². Fangsten ble 61 laks- og 50 ørretunger. Laksunger dominerte på de to nederste stasjonene, mens det på stasj. 3 ovenfor Bakkevatnet bare ble fanget ørretunger. Alle årsklasser av både laks- og ørretunger ble funnet. Resultatet av el-fisket tyder på at tettheten av ungfisk i Kjeldelva er god. Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 6.

Tabell 6.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang el-fiske i Kjeldelva den 17.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	105	LS/MS/SS	S	20/40	0	10	23	1	1	5	0	0	0	37,1	0,9
2.	50	GG	M	20/30	13	7	8	0	3	8	0	0	0	52,0	26,0
3.	100	GG	M	10/20	0	0	0	16	11	5	0	0	0	16,0	16,0
Tot.	255	-	-	-	13	17	31	17	15	18	0	0	0	36,0	13,3

(st. 3: Botnelva)

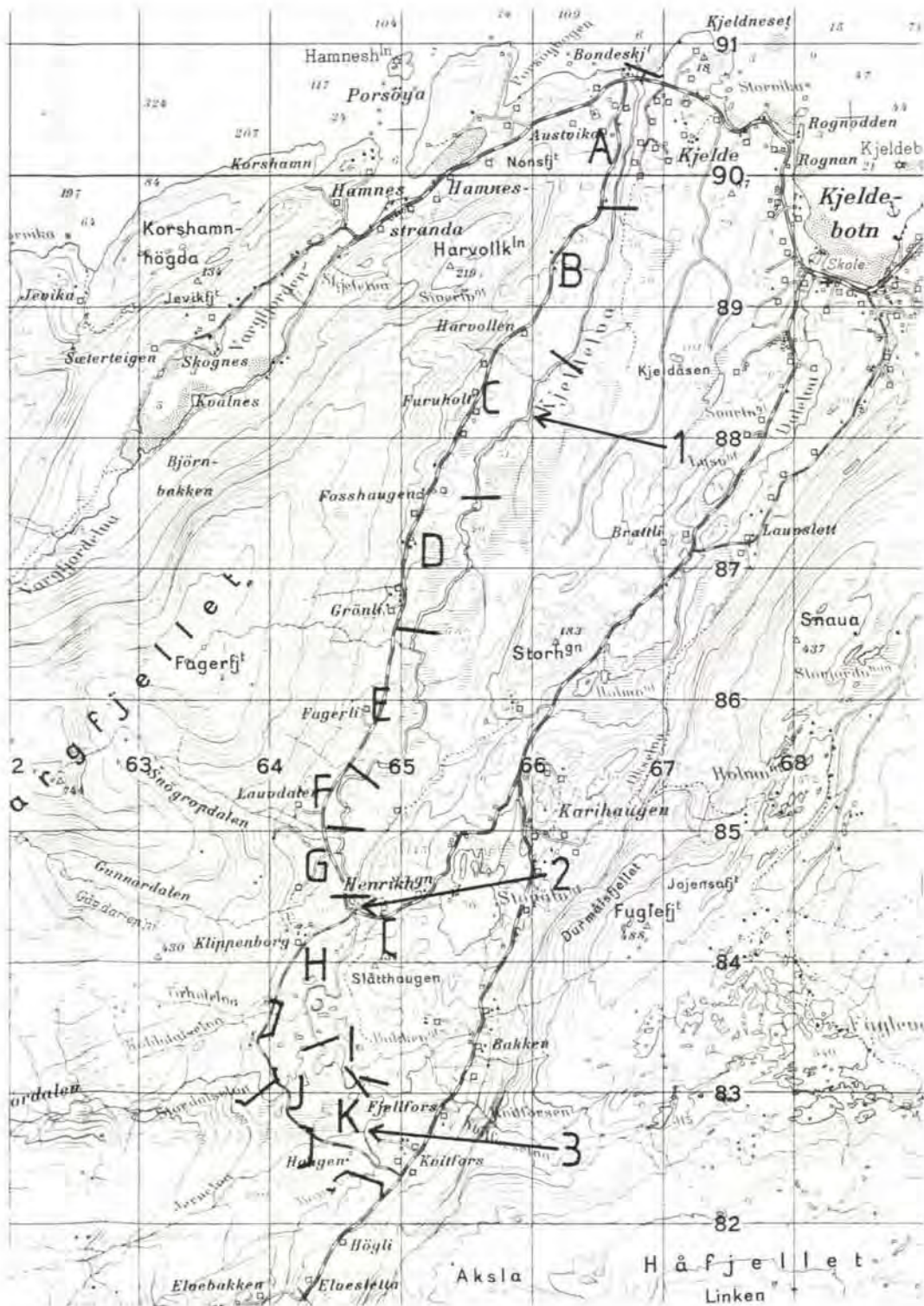

Figur 6. Lengdefordeling av ørretunger (til venstre) og laksunger (til høyre) fanget ved el-fiske den 17.08.90 i Kjeldelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen og el-fiskeresultatene tyder på at Kjeldelva har et høyt produksjonspotensiale for anadrome laksefisk. Gyte- og oppvekstforholdene er gode på det meste av den lakseførende delen. Noen sidebekker har også brukbare gyte- og oppvekstforhold. Laksunger dominerte på de to nederste stasjonene (nedenfor Bakkevatnet), mens det bare ble fanget ørretunger ovenfor Bakkevatnet i Botnelva. Elva har mange kulper, og fiskemulighetene er gode.

På grunnlag av boniteringen er det beregnet et produksjonspotensiale i elva på ca. 7500 smolt. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 1500 laks og sjøørret.

Figur 7. Kart over Kjeldelva med el-fiskestasjoner (1-3) og boniterte områder (A-K) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

3.2 NARVIK

4. Håkvikelva

Innledning

Håkvikelva kommer fra Nervatnet og Silvatnet, renner mot nord-vest og munner ut i Håkvika i Ofotfjorden (se kart fig. 8). Utløpet har følgende kartreferanse: 1331-1 33WWR946896. Nedslagsfeltet er ca. 90 km². Anadrome laksefisk kan gå omlag 2,5 km opp i elva. Tidligere hadde vassdraget bestander av både laks og sjøørret. Nå hevdes det at det bare er "små bekkørret" igjen. Kraftutbyggingen i 1954 har redusert vannføringen i elva kraftig. Store deler av nedslagsfeltet er ført over til Beisfjorden og Silvatnet er demmet opp. Nordre- og Søndre grunneierlag har dannet et interimstyre for organisering av Håkvikelva. Det selges ikke fiskekort, men det er i praksis fritt å fiske i elva. Håkvikelva ble bonitert og el-fisket den 15.08.90 på middels vannføring.

Bonitering

Nederst mot utløpet i sjøen er Håkvikelva stilleflytende med mudderbunn (tabell 7, omr. A). Strekningen er uegnet som gyteområde, og har dårlige oppvekstforhold. Videre oppover elva øker vannhastigheten og bunnsubstratet blir gradvis mer grovkornet (omr. B-D). Elva veksler mellom små kulper og strykparter. Dette skaper i utgangspunktet gode gyte- og oppvekstforhold for ørret og laks samt brukbare fiskemuligheter. Etter kraftutbyggingen har imidlertid vannføringen i elva blitt kraftig redusert. Dette har ført til en reduksjon i vassdragets produksjonspotensiale. Under vurderingen av gyte- og oppvekstforholdene i tabell 7 er det ikke tatt hensyn til virkningen av kraftutbyggingen.

Tabell 7.

Bonitering av Håkvikelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnet), D(dårlig), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	800	5600	Sa	L	50/70	1	U	D	dårlige
B	500	2000	GG	M	20/100	ca. 3	MG	MG	middels
C	700	2800	LS/MS/SS	M	30/80	3	G	MG	middels
D	600	1800	LS/MS/SS/B	S	30/70	-	G	G	middels
Tot.	2600	12200	-	-	-	-	-	-	-

Ungfiskregistrering

Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 3 stasjoner (se kart fig. 8), i alt 300 m². Fangsten ble totalt 55 ørretunger alle 1+ eller eldre (tabell 8). Fisken ble ikke lengdemålt.

Tabell 8.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang el-fiske i Håkvikelva den 15.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middeldyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	100	GG	M	20/70	0	0	0	0	0	9	0	0	0	9,0	0,0
2.	100	GG	M	20/60	0	0	0	0	0	15	0	0	0	15,0	0,0
3.	100	LS/MS/SS	S	20/70	0	0	0	0	0	31	0	0	0	31,0	0,0
Tot.	300	-	-	-	0	0	0	0	0	55	0	0	0	18,3	0,0

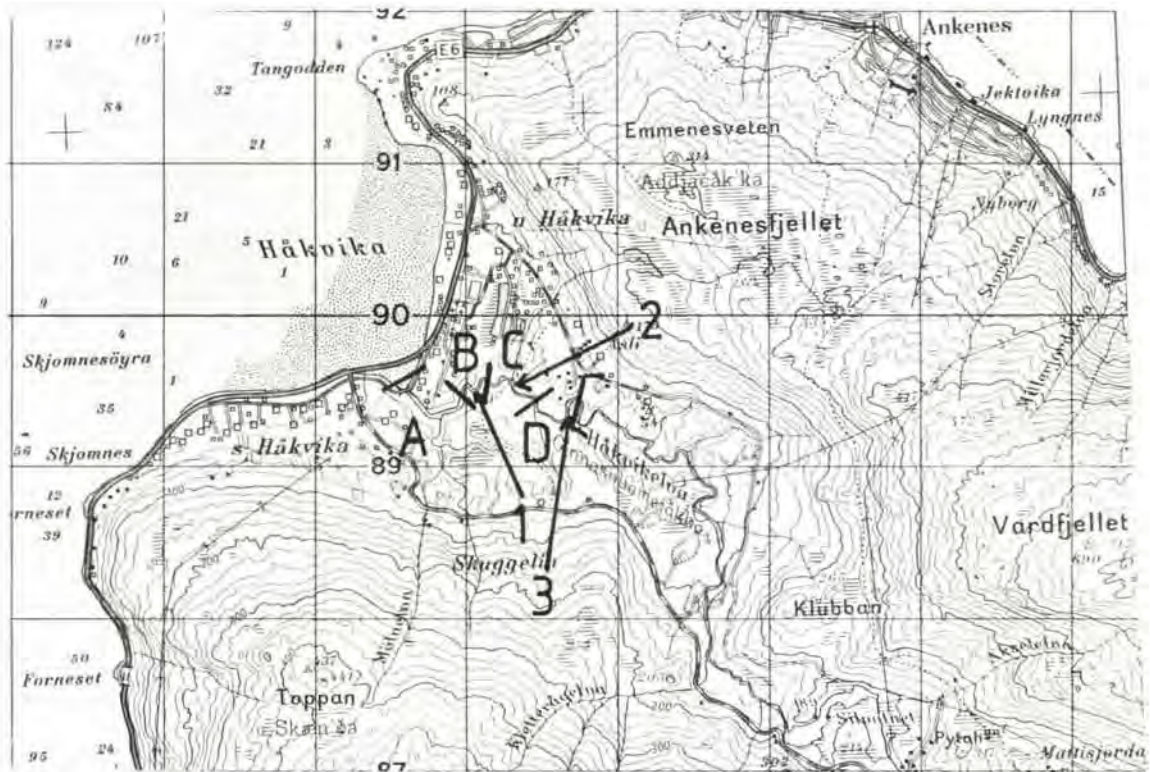
Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Vannkraftutbygging har redusert vannføringen i elva betydelig. Dette kan være en medvirkende årsak til at laksebestanden i elva tydeligvis har gått sterkt tilbake. El-fiske-resultatene tyder imidlertid på at tettheten av ørretunger i elva er god på enkelte strekninger.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i Håkvikelva beregnet til ca. 500 smolt pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 100 sjøørret (og laks). I dette tallet er det ikke tatt hensyn til negative virkninger av reguleringen.

Aktuelle tiltak:

Etter kraftutbyggingen er vannføringen i Håkvikelva sterkt redusert store deler av året. Dette har blant annet ført til en reduksjon av standplasser for større fisk. En forsiktig terskelbygging vil kunne skape nye standplasser.

Figur 8. Kart over Håkvikelva med el-fiskestasjoner (1–3) og boniterte områder (A–D) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

5. Storelva (Skjombotnelva)

Innledning

Storelva kommer fra Kjårdavatn, renner mot nord og munner ut i Skjombotn innerst i Sørskjomen (se kart fig. 9). Utløpet har følgende kartreferanse: 1331-2 33WWR962663. Nedslagsfeltet er ca. 70 km². Anadrome laksefisk kan gå omlag 2,8 km opp i elva. I 1975 ble Kjårdavatnet oppdemt. Dette førte til en halvering av vannføringen i elva. Før utbyggingen gikk det i følge lokalkjente opp "sjøbørting" (sjøørret) på flere kilo. Nå hevdes det at det ikke er mulig å få brukbar fisk lenger. Det er ingen grunneierorganisering og det selges ikke fiskekort for elva. Storelva ble bonitert og el-fisket den 15.08.90 på middels vannføring.

Bonitering

Det meste av Storelva er ensartet og stri med dårlige skjulmuligheter for ungfisken (tabell 9, omr. A-B). NVE har bygd opp en rullesteinsvoll (forbygning) langs elvebredden. Etter oppdemingen av Kjårdavatnet er vannføringen i elva halvert, og dette har ført til at store deler av elveløpet er tørrlagt i perioder. Område C er et sideløp til Storelva som ikke er avtegnet på M-711 kartet, men angitt som en strek parallelt med hovedløpet på kartkopien (fig. 9). Strøm- og bunnforholdene er her gunstige for gyting og oppvekst selv om vannføringen er liten. Storelva får tilførsel av kaldt brevatn fra Frostisen og andre mindre breer via Vesterskardelva og Snøskardelva.

Tabell 9.

Bonitering av Storelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnet), D(dårlig), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	1700	17000	LS/MS/SS	S	50/100	2	G	G	dårlige
B	700	5600	LS/MS/SS/B	Si	70/100	2-3	D	D	dårlige
C	350	875	G/GG	M	10/30	-	MG	MG	dårlige
Tot.	2750	23475	-	-	-	-	-	-	-

Ungfiskregistrering

Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 9), i alt 200 m². Fangsten ble 25 ørretunger alle 1+ eller eldre (tabell 10). Fisken ble ikke lengdemålt.

Tabell 10.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang el-fiske i Storelva den 15.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middeldyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	100	GG	S	30/60	0	0	0	0	2	0	0	0	2,0	0,0	
2.	100	B	Si	30/80	0	0	0	0	23	0	0	0	23,0	0,0	
Tot.	200	-	-	-	0	0	0	0	25	0	0	0	12,5	0,0	

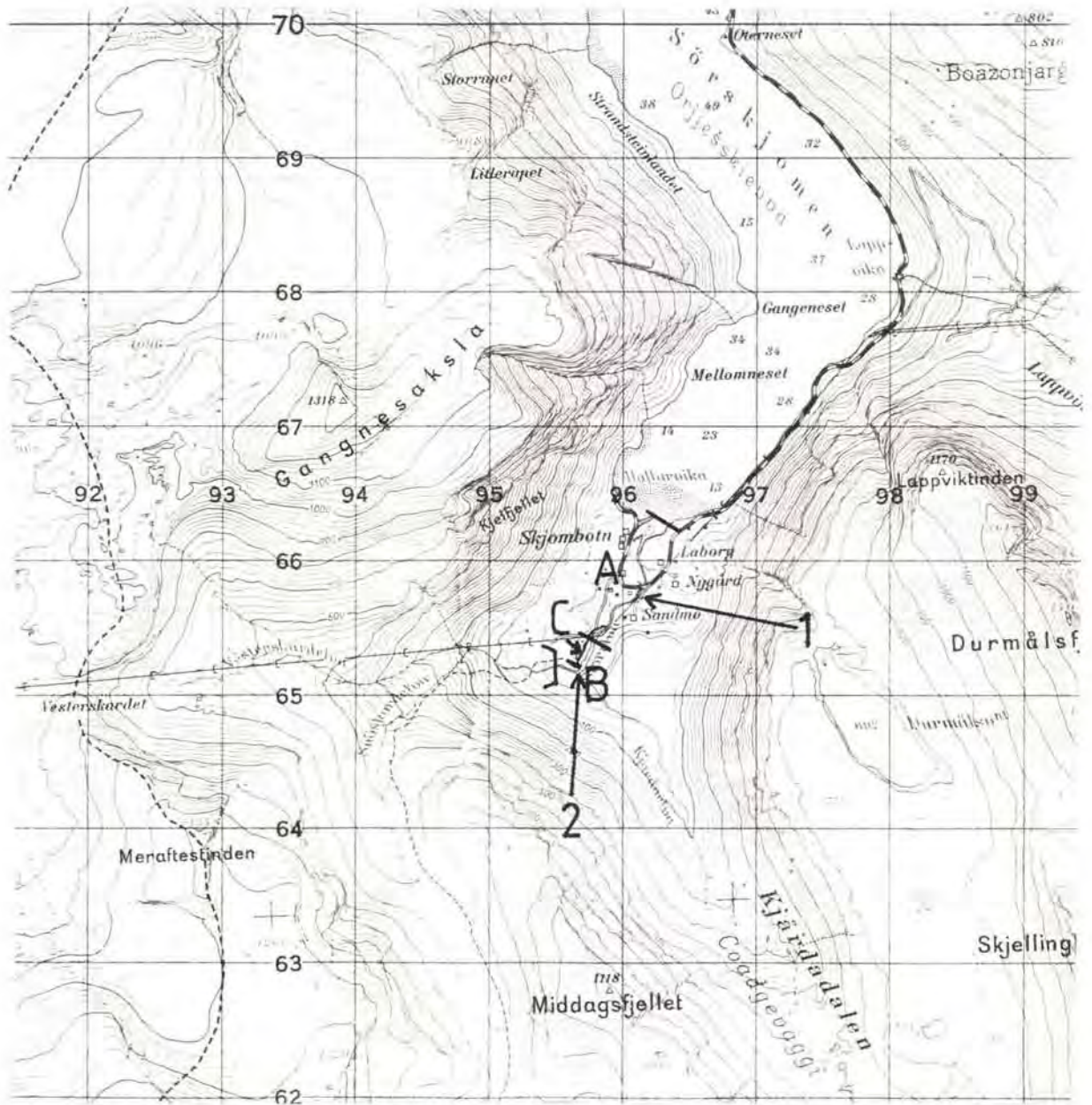
Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Etter oppdemingen av Kjårdavatn i 1975 er vannføringen i Storelva halvert i store perioder av året. Dette har ført til en tørlegging av betydelige deler av elveløpet. De beste gyte- og oppvekstforholdene er på det øverste avsnittet, der hvor sideelvene Vesterskardelva, Snøskardelva og Kjårdaelva renner inn i Storelva. Under el-fisket ble det bare funnet ørretunger. Dette tyder på at vassdraget ikke har noen egen laksebestand.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensiale i elva beregnet til ca. 400 smolt pr. år. Dette vil trolig kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 80 sjøørret. I dette tallet er det ikke tatt hensyn til negative virkninger av reguleringen.

Aktuelle tiltak:

Reguleringen har ført til en kraftig reduksjon i vannføringen, lavere vannstand og dermed færre standplasser for større fisk. En forsiktig terskelbygging vil kunne skape nye standplasser.

Figur 9. Kart over Storelva (Skjombotnelva) med el-fiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-C) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

6. Rombakselva

Innledning

Rombakselva har sitt utspring i innsjøene Basejávri og Oállajávri, renner først mot nord og deretter vestover før den munner ut innerst i Rombaksbotn (se kart fig. 11). Utløpet har følgende kartreferanse: 1431-4 33WXR190921. Nedslagsfeltet er ca. 160 km². Anadrome laksefisk kan gå omlag 5 km opp i elva til en foss. Det er i hovedsak sjørørret som går opp, men også noe laks. Tidligere gikk det også opp sjørøye. Vassdraget ligger i et avsidesliggende område. Det fiskes derfor en god del ulovlig med garn spesielt på høsten. Grunneierne er foreløpig ikke organisert, men det er foreslått organisering. Det selges heller ikke fiskekort. Vassdraget ble regulert i 1957 i forbindelse med kraftutbygging. Rombakselva ble bonitert og el-fisket den 16.08.90 på liten vannføring.

Bonitering

På de nederste 2 km danner Rombakselva et komplisert system med flere flomløp/sideløp. I det nordligste løpet (tabell 11, omr. A) er halve strekningen påvirket av flo og fjære. Dette gir dårlige gyte- og oppvekstforhold. Videre oppover det nordlige løpet (omr. B) øker vannhastigheten og bunnsstratet blir mer grovkornet. Forholdene for gyting og oppvekst er her tildels meget gode. Det er få større kulper av betydning på strekningen, og fiskemulighetene må derfor betegnes som dårlige.

Område C utgjør de nedre deler av hovedløpet. Elva danner her mange fine kulper som gir gode standplasser for fisken på vei oppover elva. Stein av ulik størrelse gir skjulmuligheter for småfisken.

Middagselva (omr. D) løper sammen med Rombakselva ca. 600 m fra utløpet. Fisk kan gå omlag 400 m opp i Middagselva til en foss. Gunstige strøm- og bunnforhold gir gode gyte- og oppvekstmuligheter.

De midtre og øvre deler av det sørlige elveløpet (omr. E) har liten vannføring og er tydelig begrodd. Litt lenger opp i avsnittet er forholdene bedre, med innslag av grovere stein og en del overhengende vegetasjon som gir skjulmuligheter for småfisken. Strekningen har ingen større kulper.

Hovedløpet samt øvre deler av det sørlige elveløpet (omr. F) har tydelig nedsatt vannføring med tørrlagte elvebredder. Avsnittet har bare småkulper, men bunn- og strømforholdene er gunstige og gir meget gode gyte- og oppvekstmuligheter.

Område G er dominert av stri strøm og blokkbunn og har derfor dårlige gyte- og oppvekstforhold. Tre større kulper skaper standplasser for større fisk.

Den øverste delen av Rombakselva (omr. H) har flere fine kulper. Under boniteringen ble det observert laks ca. 100 m nedenfor fossen som stopper videre oppgang.

Tabell 11.

Bonitering av Rombakselva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnet), D(dårlig), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	600	2400	GG	L	10/30	-	D	D	dårlige
B	300	900	GG/LS/MS	M	10/50	2	G	MG	dårlige
C	2000	24000	LS/MS/SS	S	50/250	6	G	G	gode
D	400	2000	GG/LS/MS	M	20/60	2	G	MG	dårlige
E	1000	3000	LS/MS/SS	M	20/50	1	G	G	dårlige
F	500	3000	LS/MS/SS	M	40/70	-	MG	MG	middels
G	700	4900	B	Si	40/100	3	D	D	dårlige
H	1300	10400	LS/MS/SS	S	30/250	4	G	MG	gode
Tot.	6800	50600	-	-	-	-	-	-	-

Ungfiskregistrering

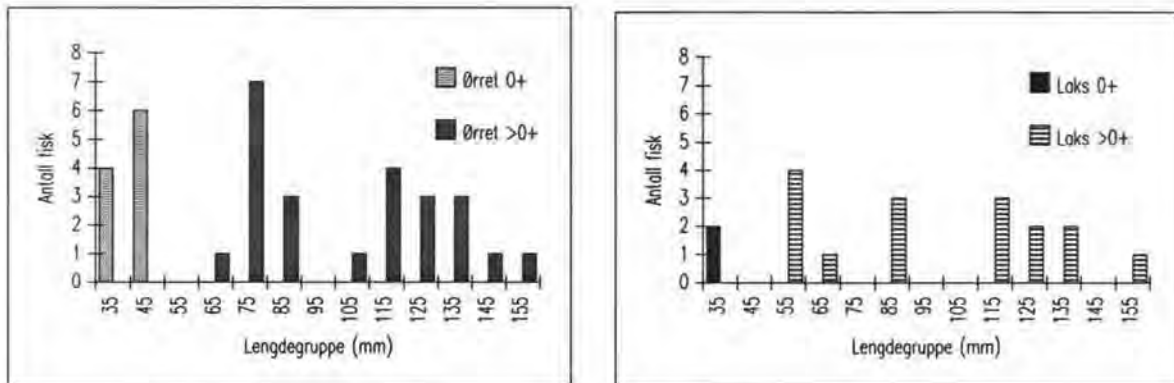
Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 4 stasjoner (se kart fig. 11), i alt 400 m². Fangsten ble 18 laks- og 34 ørretunger, samt ei røye (160 mm). Alle årsklasser av både laks- og ørretunger ble funnet. Lengdefordelingen av laks- og ørretfangsten er vist i figur 10.

Tabell 12.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang el-fiske i Rombakselva den 16.08.90. L+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	100	GG	L	20/20	0	1	0	1	2	2	0	0	1	5,0	1,0
2.	100	LS/MS/SS	M	30/40	2	4	0	9	6	3	0	0	0	13,0	11,0
3.	100	GG	M	20/30	0	0	0	0	2	7	0	0	0	9,0	0,0
4.	100	LS/MS/SS	S	30/60	0	2	9	0	1	1	0	0	0	13,0	0,0
Tot.	400	-	-	-	2	7	9	10	11	13	0	0	1	10,0	3,0

(st. 3: Middagselva)

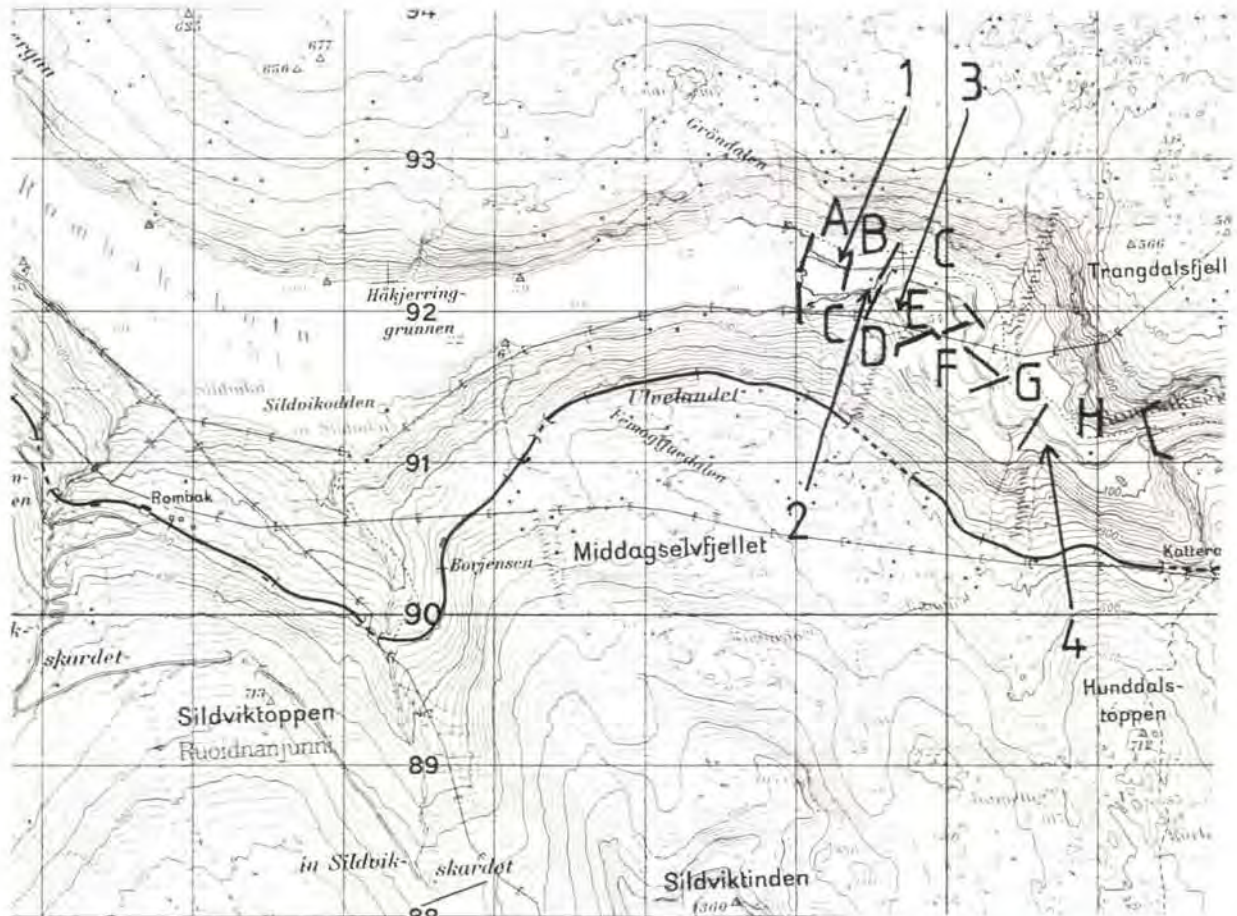

Figur 10. Lengdefordeling av ørretunger (til venstre) og laksunger (til høyre) fanget ved el-fiske den 16.08.90 i Rombakselva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at Rombakselva har et vekslende forløp med kulper og strykpartier. Bunnforholdene er også varierende. Dette gir gode gyte- og oppvekstmuligheter for laks og ørret. En regulering av vassdraget i 1957 har imidlertid ført til at vannføringen i perioder er betydelig redusert. Selv om elva har mange kulper er de fleste for små til å gi særlig gode fiskemuligheter. På det øverste avsnittet er det derimot noen store fine kulper hvor det ble observert laks under boniteringen. Under el-fisken ble alle årsklasser av både laks- og ørretunger registrert. Dette viser at både ørret, sjøørret og laks gyter årvist i elva.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet beregnet til ca. 2700 smolt pr. år. Dette vil kunne gi en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 550 laks og sjøørret. Det er ikke tatt hensyn til eventuelle negative effekter av kraftutbyggingen ved beregningen av produksjonspotensialet.

Figur 11. Kart over Rombakselva med el-fiskestasjoner (1-4) og boniterte områder (A-H) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

7. Prestjordelva

Innledning

Prestjordelva kommer i fra området øst for Storfjellet, renner mot sør langs E6 og munner ut i Bjerkvik innerst i Herjangsfjorden (se kart fig. 12). Utløpet har følgende kartreferanse: 1432-3 33WXS039066. Nedslagsfeltet er ca. 22 km². Anadrome laksefisk kan gå omlag 3,6 km opp i elva. Prestjordelva er betydelig forurenset av tilsig fra søppelfylling, verksted, militærleir, industri, boligkloakk og silosaft. Tidligere var det i følge lokalkjente oppgang av både laks og sjøørret. Nå fiskes det minimalt, og fiskebestandene regnes for å være små. Grunneierne er ikke organisert og det selges ikke fiskekort, til det er fisket for dårlig. Prestjordelva ble bonitert og el-fisket den 14.08.90 på liten vannføring.

Bonitering

Nederst er Prestjordelva stilleflytende med mye slambunn (tabell 13, omr. A). Tidevannspåvirkning gjør avsnittet uegnet som gyteområde. Videre oppover (omr. B-E) veksler elva mellom kulper og stryk. Varierende bunn- og strømforhold gir gode gyte- og oppvekstområder. I område B er det noen stryk som kan være vanskelig å forsere for fisken.

Område C er et roligere parti, hvor elva slynger seg og skaper kulper i yttersvingene. Mange nedfalte trær gir gode skjulmuligheter for fisken. Ei sideelv som renner inn i Prestjordelva på område D kommer fra et industriområde og er tydelig forurenset (kraftig begrodd). Det ble observert en del fisk på omr. D. Anadrome laksefisk stoppes trolig av foss/stryk ved Nordnes (omr. E).

Tabell 13.

Bonitering av Prestjordelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnet), D(dårlig), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	700	2100	G	L	50/100	-	U	D/G	dårlige
B	300	900	LS/MS/SS	S	70/100	2	G	G	middels
C	1000	5000	GG	L/M	40/150	ca. 8	G	MG	gode
D	1200	4800	LS/MS/SS	S	40/120	flere	G	G	middels
E	400	1600	B	Si	50/120	-	D	D	middels
Tot.	3600	14400	-	-	-	-	-	-	-

Ungfiskregistrering

Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 4 stasjoner (se kart fig. 12), og fangsten ble totalt 23 ørretunger. El-fisket tyder på at ungfisktettheten på de enkelte stasjonene var heller dårlig. På den nederste stasjonen (st. 1) ble det ikke registrert fisk. Dette kan ha sammenheng med forurensningsbelastningen som er størst i de nedre deler av elva. Fisken ble ikke lengdemålt.

Tabell 14.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang el-fiske i Prestjordelva den 14.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	100	G	M	30/80	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,0	0,0
2.	100	LS/MS/SS	S	30/80	0	0	0	1	1	1	0	0	0	2,0	1,0
3.	100	B	S	30/100	0	0	0	0	6	1	0	0	0	7,0	0,0
4.	100	GG	M	30/100	0	0	0	0	8	5	0	0	0	13,0	0,0
Tot.	400	-	-	-	0	0	0	1	15	7	0	0	0	5,5	0,3

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Prestjordelva er tildels sterkt belastet med tilsig fra søppelfylling, verksted, militærleir, industri, boligkloakk og silosaft. Lokalkjente hevder at sjøørreten er så godt som borte. Resultatet av el-fisket viser imidlertid at det fortsatt er naturlig rekruttering av fisk i elva. Under el-fisket ble det bare fanget ørretunger. Dette viser at elva ikke har noen laksebestand. Gyte- og oppvekstforholdene for sjøørret er imidlertid gode i de midtre områdene av den boniterte delen av elva. I de nedre delene av elva er forurensningsbelastningen så stor at det trolig kan føre til periodevis fiskedød.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet beregnet til ca. 650 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 150 sjøørret.

Aktuelle tiltak:

Det viktigste må være å redusere tilførselen av forurensning som trolig i perioder fører til fiskedød.

Figur 12. Kart over Prestjordelva med el-fiskestasjoner (1-4) og boniterte områder (A-E) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

3.3. EVENES

8. Laksåga (Laksåelva)

Innledning

Laksåga kommer fra Osvatnet (6 km øst for Evenes flyplass), renner mot øst og munner ut i Bogen (se kart fig. 14). Utløpet har følgende kartreferanse: 1331-1 33WWS788001. Nedslagsfeltet er ca. 42 km². Anadrome laksefisk kan gå omlag 5 km opp, av dette utgjør Osvatnet ca. 1,3 km. I tillegg er det mulig at fisken på flom kan gå et stykke opp i et par innløpsbekker til Osvatnet. Vassdraget har bestander av både laks og sjøørret. Det hevdes at det tas ca. 100 fisk pr. sesong. Gjennomsnittsvekta er på rundt 2,5 kg, men det tas også fisk på opp mot 5–6 kg. Tidligere skal det ha vært satt ut laksengel fra klekkeriet i Narvik. Laksåelva grunneierlag selger fiskekort for hele den lakseførende strekningen. Laksåga ble bonitert og el-fisket den 15.08.90 på liten vannføring.

Bonitering

De nederste 2,5 km av Laksåga har gunstige bunn- og strømforhold som gjør at strekningen egner seg meget godt for gyting og oppvekst (tabell 15, omr. A). De mange kulpene gir gode fiskemuligheter og det går en sti langs elva. På grensen mellom Område A og B deler elva seg og fisken kan gå videre i sideelva som kommer fra Osvatnet (omr. B). Bunnsubstratet videre oppover til ca. 400 m nedenfor Osvatnet er dominert av grov grus og det er middels til sterk strøm. Gyte- og oppvekstforholdene er meget gode, men det er ingen større kulper av betydning på strekningen, så fiskemulighetene er heller dårlige. Elva skifter karakter der riksvei 19 krysser elva. Fra brua og opp mot Osvatnet (omr. C) vider elva seg ut og flyter stille og rolig gjennom ei myr.

Tabell 15.

Bonitering av Laksåga med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	2500	22500	LS/MS/SS	M	-	flere	G	MG	gode
B	800	3200	GG	M/S	30/40	-	MG	MG	dårlige
C	400	2800	-	L	100/200	-	D	D	-
Tot.	3700	28500	-	-	-	-	-	-	-

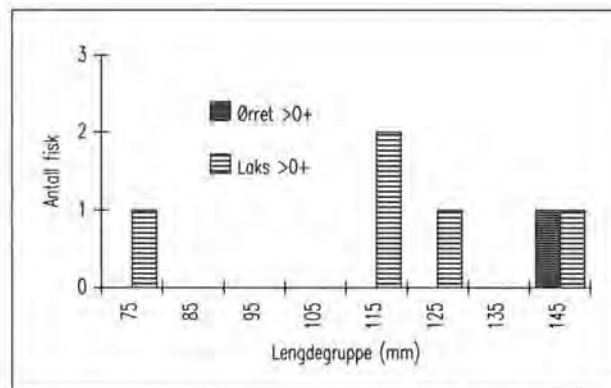
Ungfiskregistrering

Det ble bare brukt elektrisk fiskeapparat på en stasjon (se kart fig. 14), i alt 120 m². Fangsten ble 5 laksunger og 1 ørretunge, alle eldre enn årsyngel (tabell 16). Lengdefordelingen er vist i figur 13.

Tabell 16.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang el-fiske i Laksåga den 15.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	120	LS/MS/SS	M	50/60	0	1	4	0	0	1	0	0	0	5,0	0,0

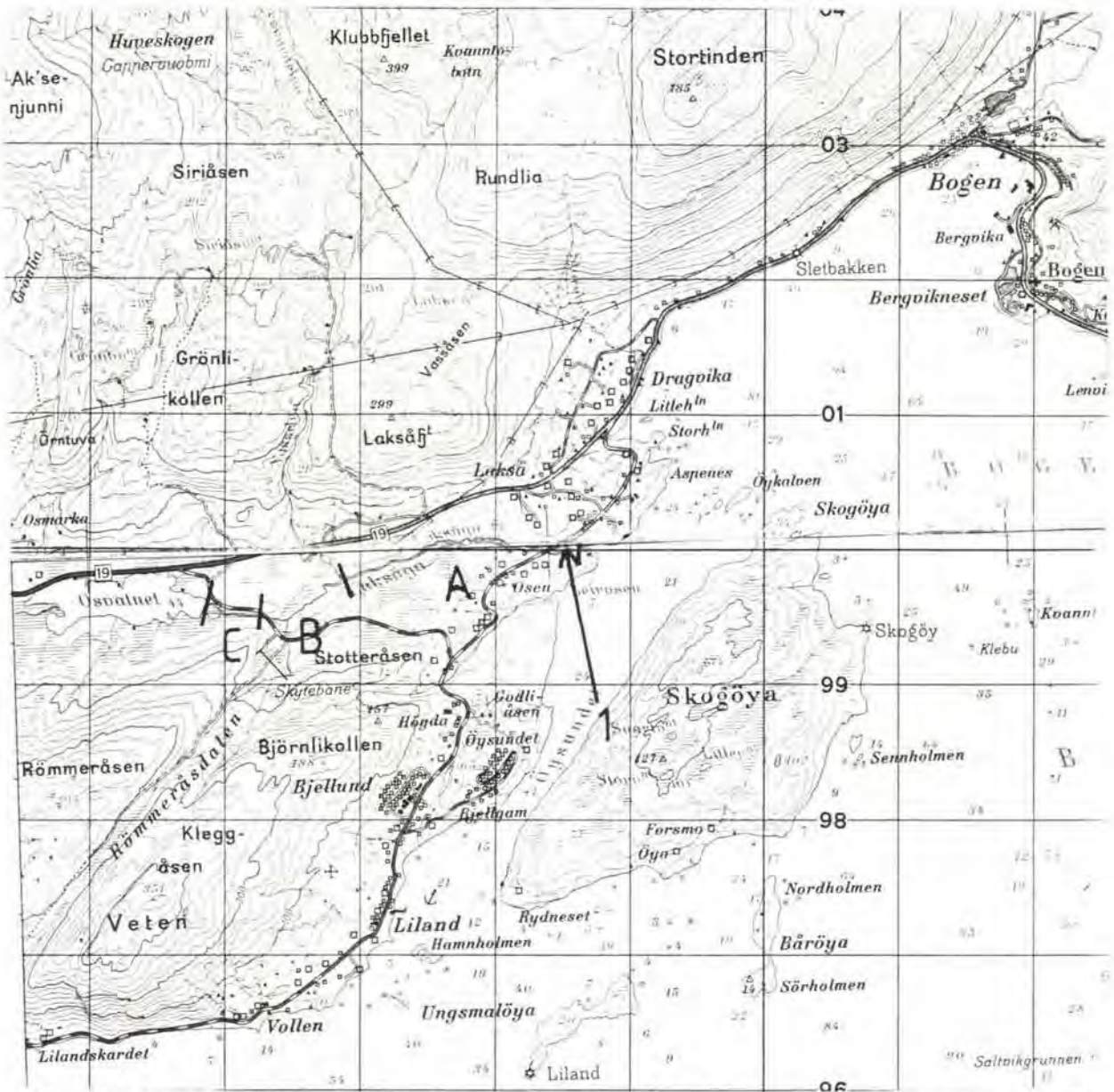

Figur 13. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved el-fiske den 15.08.90 i Laksåga.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at Laksåga fra naturens side har et høyt produksjonspotensiale med meget gode gyte- og oppvekstforhold, spesielt på strekningen fra utløpet og opp til brua som krysser elva ca. 300 m nedenfor Osvatnet. Fiskemulighetene er gode, med sti langs elva og mange fine kulper. Det ble bare el-fisket på en stasjon, noe som er for lite til å si noe sikkert om bestandene av ungfisk. Men resultatet viser i alle fall at både laks og sjøørret gyter i vassdraget. Dette stemmer med utsagn fra lokalkjente.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 2000 smolt av laks og sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 450 laks og sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Osvatnet.

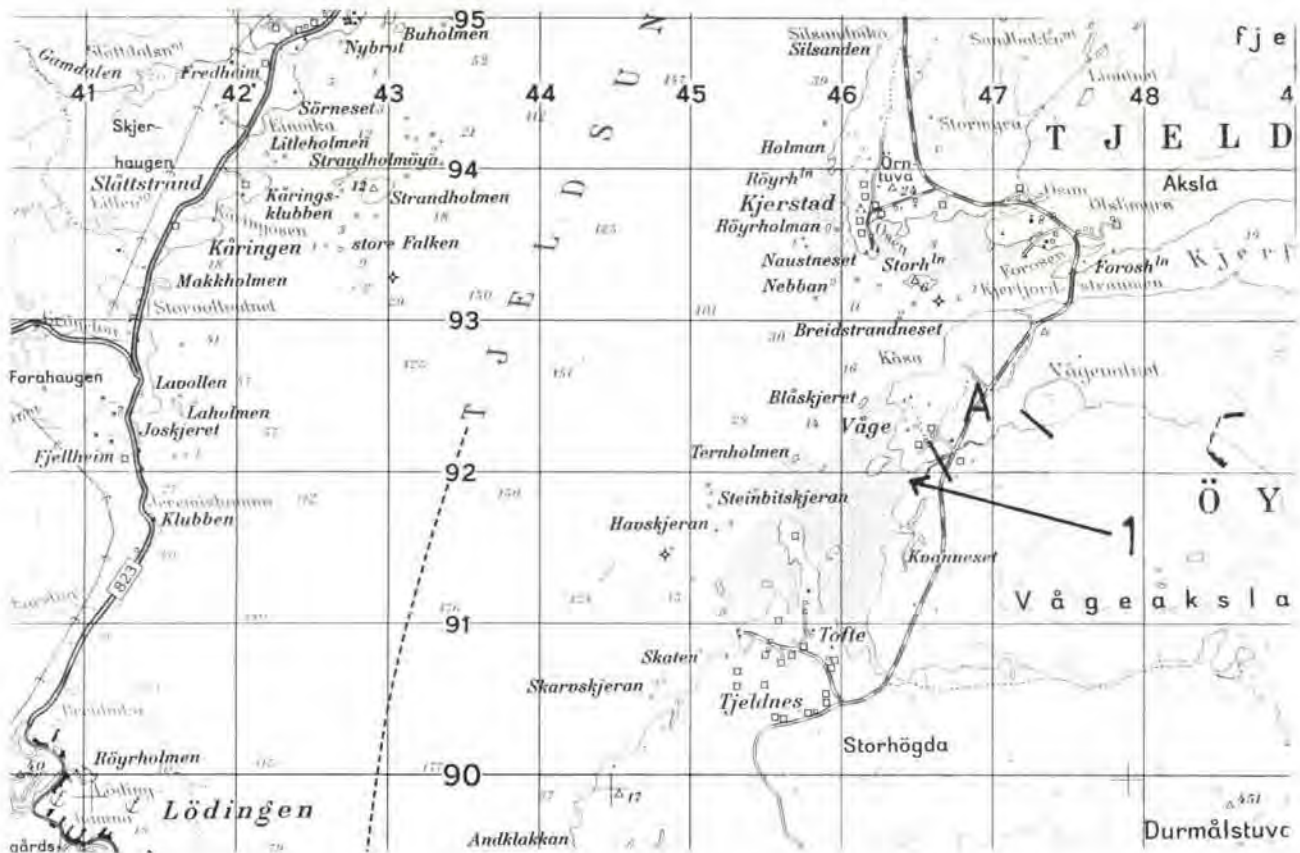
Figur 14. Kart over Laksåga (Laksaelva) med el-fiskestasjon (1) og boniterte områder (A-C) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

3.4. TJELDSUND

9. Vågevassdraget

Vågevassdraget munner ut i Tjeldsundet på vestsida av Tjeldøya (se kart fig. 15). Utløpet har følgende kartreferanse: 1231-1 33WWR465921. Nedslagsfeltet er ca. 5 km². Vågevatnet er gjengrodd av elvesneller og siv. På flom kan sjørretten trolig gå et stykke forbi Vågevatnet (ca. 2 km). Selve elva mellom vatnet og sundet må betegnes som et myrsig på lav vannføring. Det fiskes noe i vatnet av grunneierne på Våge. Elva har flere små kulper, men det er stillestående vatn og mye nedfall (røtter og kvist) som gir dårlige gyte- og oppvekstforhold. El-fiskeresultatet på en stasjon (50 m²) ble 7 ørretunger med lengder fra 66 til 113 mm.

På grunnlag av boniteringen er det beregnet et produksjonspotensiale på elvestrekningen nedenfor Vågevatnet på ca. 100 smolt pr.år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 20 sjørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon i Vågevatnet som trolig er større.

Figur 15. Kart over Vågevassdraget med bonitert område (A) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

3.5. LØDINGEN

10. Saltvasselva

Innledning

Saltvasselva munner ut på sørsida av Hinnøya øst for Øksfjorden (se kart fig. 17). Utløpet har følgende kartreferanse: 1231-4 33WWR169831. Nedslagsfeltet er ca. 10 km². Vestbygdsomt A/S er lokalisert ca. 1 km fra munningen. Vassdraget har en bestand av sjøørret. Det hevdes at gjennomsnittsstørrelsen er lav. Fisken kan gå ca. 1,5 km opp i Burvasselva, totalt ca. 2,5 km. Av dette utgjør Saltvatnet ca. 0,5 km. Anfinnslett og Andervåg fiskeforening selger fiskekort for Saltvatnet. Vassdraget ble bonitert og el-fisket den 18.08.90 på svært liten vannføring.

Bonitering

Elva mellom Saltvatnet og utløpet i sjøen (tabell 17, omr. A) er lagt i rør under vegen som krysser elva like ovenfor utløpet. Elva er delvis gjengrodd på enkelte steder, men det hevdes at sjøørreten går opp på flom. Bunnen er dominert av mudder og småstein og vannhastigheten er lav. Dette gir dårlige gyteforhold. Saltvatnet har to innløpselver. Godmarelva som munner ut i nord-vestenden må nærmest karakteriseres som en gjengrodd liten bekk. Den er trolig lite interessant for fiskeoppgang og ble derfor ikke bonitert. Bursvasselva som munner ut på østsida av Saltvatnet, har derimot meget gode gyte- og oppvekstforhold på den øverste boniterte strekningen (omr. C).

Tabell 17.

Bonitering av Saltvasselva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	400	800	Sa/SS	L	50/100	-	D	G	dårlige
B	1000	2500	Sa	L	25/50	-	D	G	dårlige
C	400	800	LS/MS/SS	M	15/25	-	MG	MG	dårlige
Tot.	1800	4100	-	-	-	-	-	-	-

Ungfiskregistrering

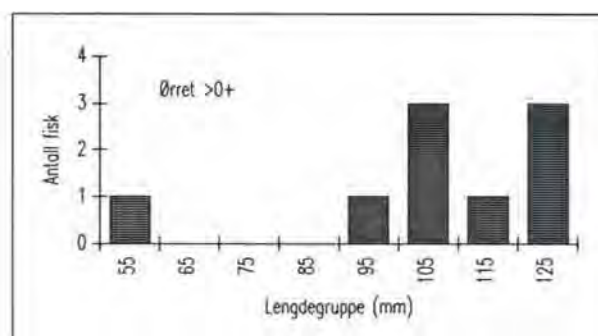
Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på en stasjon (se kart fig. 17), i alt 160 m². Fangsten ble 10 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (>0+). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 16.

Tabell 18.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang el-fiske i Saltvasselva den 18.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	160	-	L	40/100	0	0	0	0	2	8	0	0	0	6,3	0,0

(utløpselva fra Saltvatnet)

Figur 16. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved el-fiske den 18.08.90 i Saltvasselva.

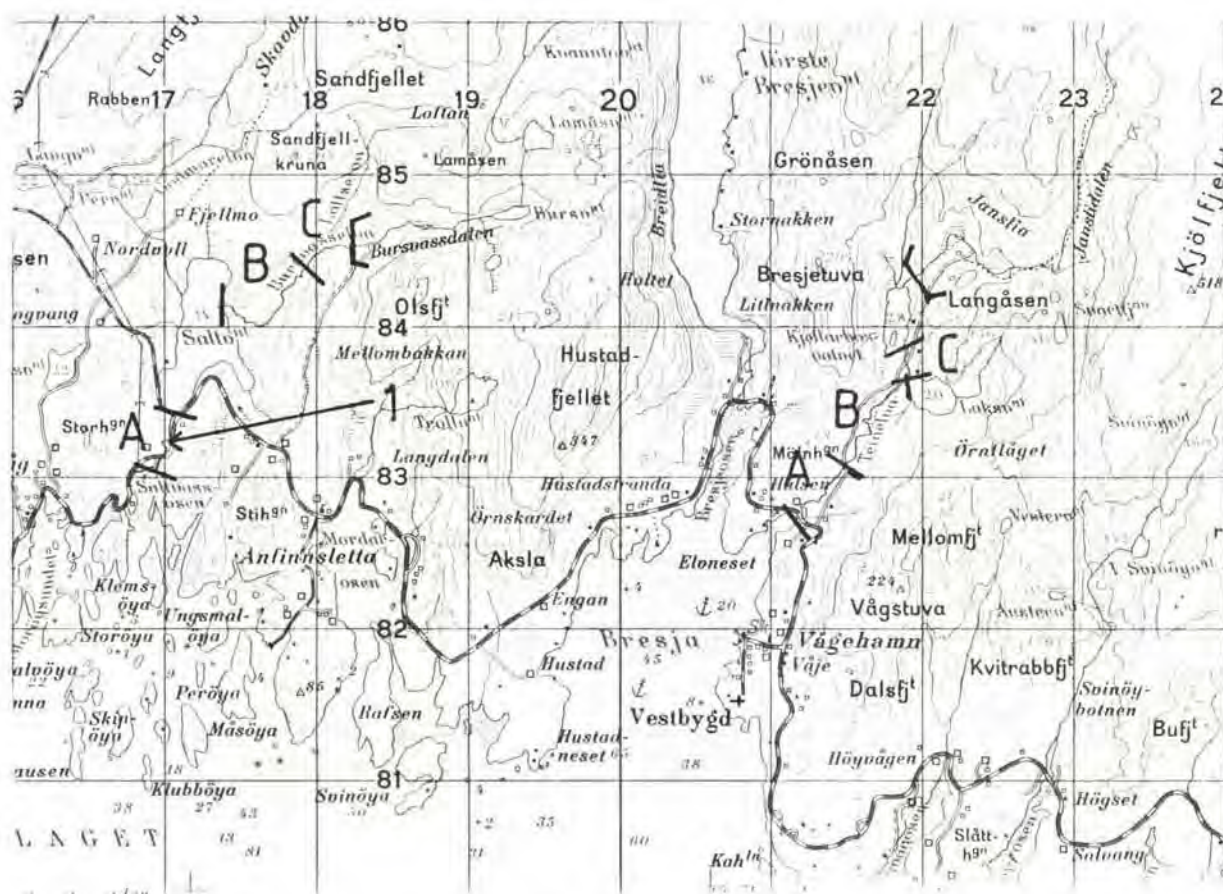
Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at store deler av utløpselva fra Saltvatnet er temmelig gjengrodd, og at sjøørreten derfor trolig har vanskeligheter med å gå opp i vassdraget bortsett fra på flom. De beste gyte- og oppvekstforholdene er i den øvre delen av Bursvasselva. Fiskemulighetene er stort sett knyttet til Saltvatnet, fordi elvestrekningene mangler kulper.

På grunnlag av boniteringen er det beregnet et produksjonspotensialet i utløpselva og Bursvasselva på ca. 250 smolt. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 50 sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet smoltproduksjon i Saltvatnet som trolig er større.

Aktuelle tiltak:

Det har vært vurdert å renske opp i elva mellom Saltvatnet og utløpet i sjøen for å lette oppgangen for sjøørret, spesielt på lav vannføring. Dette vil kunne ha en positiv effekt, men bør utføres under veiledning av fagfolk.

Figur 17. Kart over Saltvasselva og Teinelva med el-fiskestasjon (1) og boniterte områder (A-C) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

11. Teinelva

Innledning

Teinelva kommer fra området sør-vest for Kjølffjellet, renner mot sør og munner ut ca. 1 km nord for Vestbygda på sørsida av Hinnøya (se kart fig. 17). Utløpet har følgende kartreferanse: 1231-4 33WWR212828. Nedslagsfeltet er ca. 11 km². Anadrome laksefisk kan gå omlag 2 km opp i vassdraget til Kjellarbosvatnet. Det går opp både laks, sjøørret og sjørøye. Grunneierlaget selger fiskekort for hele den lakseførende strekningen. Det fiskes en god del, og det hevdes at det er tatt laks på opptil 10 kg i elva. Teinelva ble bonitert og el-fisket den 18.08.90 på liten vannføring.

Bonitering

Store deler av Teinelva har gode gyte- og oppvekstforhold for anadrome laksefisk selv om vassdraget mangler større kulper (tabell 19). De øvre deler av elva mellom Laksvatnet og Kjellarbosvatnet har imidlertid mudderbunn og er nesten gjengrodd av siv. Det er sti langs mesteparten av elva.

Tabell 19.

Bonitering av Teinelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Opp- vekst	Fiske- muligh.
A	600	3000	LS/MS/SS	M/S	20/50	-	G	MG	dårlige
B	900	4500	G/GG	L	30/70	-	G	G	mid./gode
C	200	700	LS/MS/SS	S	30/40	-	G	G	-
Tot.	1700	8200	-	-	-	-	-	-	-

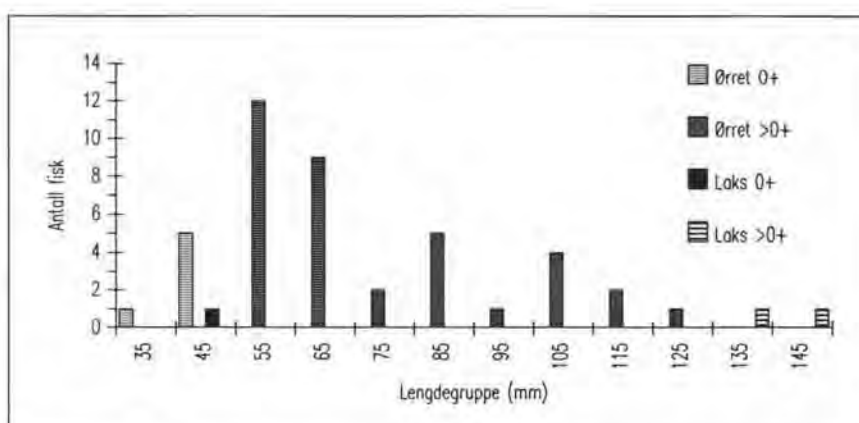
Ungfiskregistrering

Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 17). Fangsten ble 42 ørret- og 3 laksunger. Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 18. Beskrivelsen av el-fiskestasjonene er mangelfull.

Tabell 20.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang el-fiske i Teinelva den 18.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	-	LS/MS/SS	M/S	20/50	1	0	0	1	20	5	0	0	0	-	-
2.	-	-	-	-	0	0	2	5	6	5	0	0	0	-	-
Tot.	-	-	-	-	1	0	2	6	26	10	0	0	0	-	-

Figur 18. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved el-fiske den 18.08.90 i Teinelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at Teinelva er et lite, men produktivt vassdrag, med gode gyte- og oppvekstforhold for anadrome laksefisk. I følge lokalkjente går det opp både laks, sjøørret og sjørøye i vassdraget. El-fiskeresultatet tyder imidlertid på at ørret/sjøørret er dominerende art. Elvestrekningene mangler større kulper og har derfor få standplasser for gytetiden. Trolig går fisken opp på flom for deretter å bli stående i Laksvatnet og Kjellerbosvatnet frem til gytetida.

På grunnlag av boniteringen er det beregnet et produksjonspotensialet i elva på ca. 500 smolt. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 100 laks og sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet smoltproduksjon i Laksvatnet og Kjellerbosvatnet.

12. Storstvatnvassdraget

Innledning

Storstvatnvassdraget ligger mellom Bjørndalstindan, Sebortinden og Forkledalstindan, renner mot øst og munner ut i Lakselvvika på vestsida av Øksfjorden (se kart fig. 20). Utløpet har følgende kartreferanse: 1231-4 33WWR205952. Nedslagsfeltet er ca. 18 km². Anadrome laksefisk kan gå ca. 2,5 km opp til Litlvatnet, i tillegg ca. 50 m opp i Tverrelva og ca. 500 m opp i Lakselva som er innløpselver til Storstvatnet. Det er bestander av både laks, sjørøret og sjørøye i vassdraget. Storstvatnet grunneierforening selger fiskekort for hele den lakseførende strekningen. Vassdraget ble bonitert og el-fisket den 17.08.90 på middels vannføring.

Bonitering

Elva mellom Lakselvvika og Storstvatnet har meget gode gyte- og oppvekstforhold (tabell 21, omr. A). En stor dyp kulp med sand og grusbunn gir gode gytemuligheter og er en populær fiskeplass. Bekken mellom Storstvatnet og Litlvatnet er 2-3 m brei og grunn (omr. B). Litlvatnet er lite og betydelig gjengrodd. Tverrelva som munner ut i Storstvatnet fra nord (omr. C) er 4-5 m brei og ca. 30 cm dyp. Bunnsubstratet i Tverrelva består for det meste av grov grus med innslag av større steiner.

Tabell 21.

Bonitering av Storstvatnvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	300	2700	GG	M/S	20/60	1	MG	MG	middels
B	150	375	-	-	-	-	G	G	-
C	100	400	GG/MS/SS	-	-	-	D/G	MG	-
D	500	500	-	-	-	-	-	-	-
Tot.	1050	3975	-	-	-	-	-	-	-

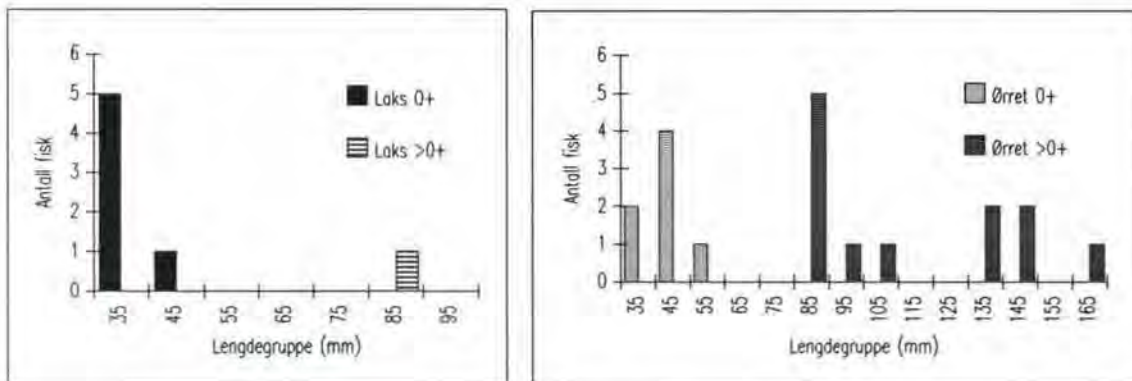
Ungfiskregistrering

Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 20), i alt 100 m². Fangsten ble 7 laks- og 19 ørretunger (tabell 22). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 19.

Tabell 22.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang el-fiske i Storvatnvassdraget den 17.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åring), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	60	GG/MS/B	S	35/50	6	1	0	7	3	6	0	0	0	16,6	21,7
2.	40	GG/LS/MS	S	30/45	0	0	0	0	0	3	0	0	0	7,5	0,0
Tot.	100	-	-	-	6	1	0	7	3	9	0	0	0	13,0	13,0

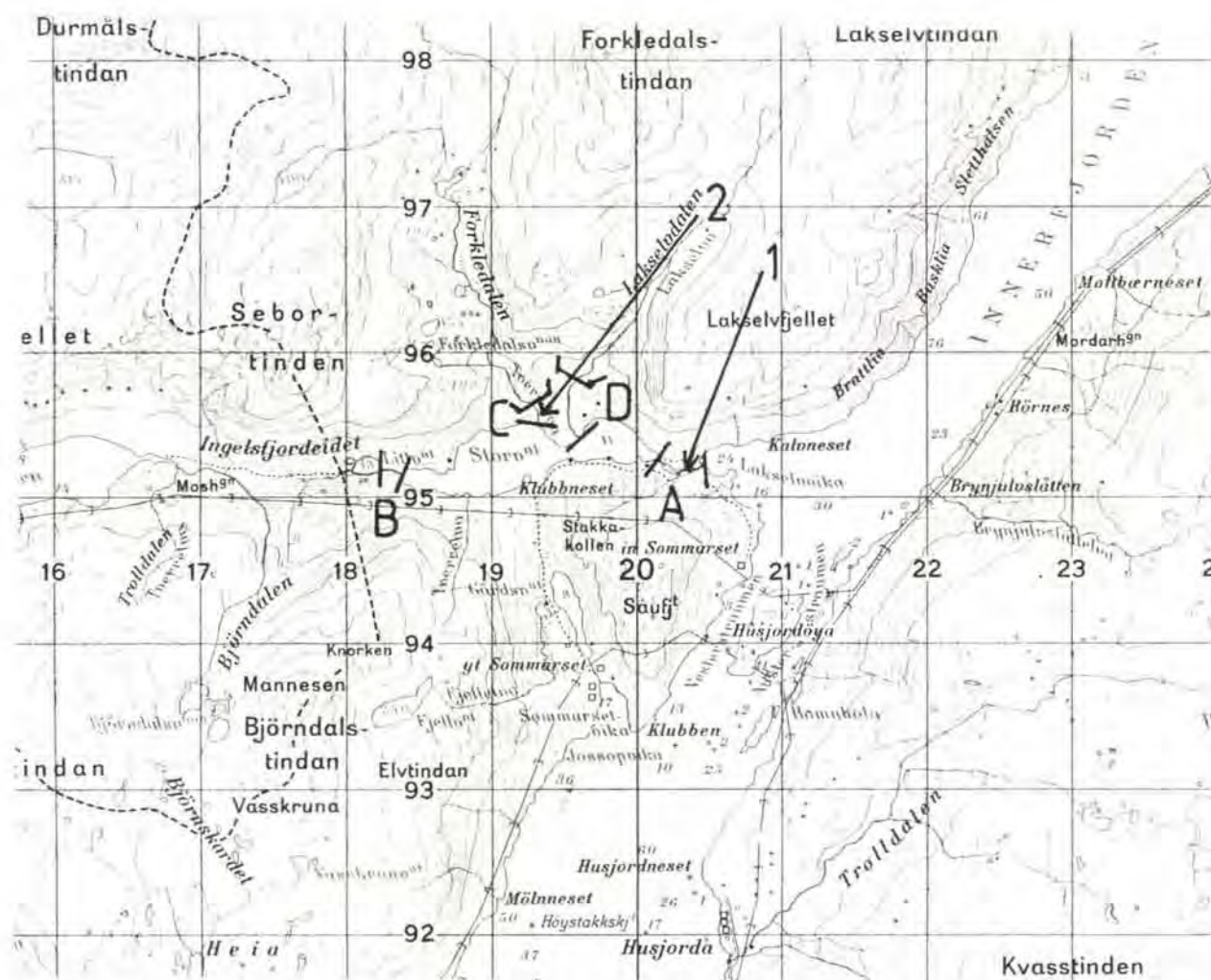

Figur 19. Lengdefordeling av laksunger (til venstre) og ørretunger (til høyre) fanget ved el-fiske den 17.08.90 i Storvatnvassdraget.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Under el-fisket ble det funnet flere årsklasser av både laks- og ørretunger. Dette tyder på at begge artene gyter årsvisst i Storvatnvassdraget. Ørret/sjøørret synes å være dominerende art.

På grunnlag av boniteringen er det beregnet et produksjonspotensialet på elvestrekningene på ca. 300 smolt. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 60 laks og sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Storvatnet og Litlvatnet som trolig er langt større. Blant annet produseres det betydelige mengder sjørøye i vatna.

Figur 20. Kart over Storvatnvasdraget med el-fiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-D) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

3.6 VÅGAN

13. Storvasselva

Innledning

Storvatnet ligger ved veien midt mellom Laupstad og Straumsnes på Austvågøya (se kart fig. 22). Vassdraget renner mot vest og munner ut i Vatnfjorden. Utløpet har følgende kartreferanse: 1131-1 33WVR794792. Nedslagsfeltet er ca. 10 km². Anadrome laksefisk kan på gunstig vannføring gå helt opp i Storvatnet tilsammen 3,7 km. Brobekkvannspollen innerst i Vatnfjorden er da ikke medregnet. I tillegg kan fisken gå ca. 1,5 km opp sideelva Lomvasselva. Det går opp sjøørret og sporadisk med laks, men det er uklart om det går opp sjørøye.

I Storvatnet er det en tett bestand av stasjonær ørret og røye. Grunneierne langs vassdraget er ikke organisert og det selges ikke fiskekort. A/S Lofotsmolt, som nå er konkurs, hadde tidligere Storvatnet som vannkilde. Storvasselva ble bonitert og el-fisket den 18.08.90 på svært liten vannføring.

Bonitering

En foss rett nedstrøms brua, ca. 200 m fra munningen, kan være vanskelig å forsere for fisken (tabell 23, omr. A). Under fossen er det en forholdsvis stor kulp. På de øverste 50 m av strekningen er det grovkornet bunn med blokk og bart fjell. Elva er på enkelte partier kraftig begrodd av alger pga. landbruksforurensning. Strekningen ellers har grov grusbunn og middels vannhastighet og er godt egnet som gyte- og oppvekstområde.

Område B er en stilleflytende lone med mye mudderbunn. Gyte- og oppvekstforholdene er ikke spesielt gode. Videre opp mot Storvatnet (omr. C) blir bunnssubstratet igjen noe grovere og vannhastigheten øker en del, noe som igjen skaper bedre gyte- og oppvekstforhold. Strekningen ble bonitert på svært liten vannføring pga. kraftig nedtapping av Storvatnet.

Bekken i Storvassbotn som munner ut i østenden av Storvatnet har svært liten vannføring, men på flom kan fisk gå ca. 800 m opp. Elva som kommer fra Lomvatnan (Lomvasselva) ble ikke bonitert, men det hevdes at sjøørreten kan gå ca. 1,5 km opp i denne elva, selv om den er bratt nederst. Lengde og areal på denne strekningen (omr. E) er derfor bare anslått.

Tabell 23.

Bonitering av Storrasselva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	250	1125	GG	M	40/150	2	MG	MG	mid./gode
B	250	1750	Sa	L	100/150	-	D	G	gode
C	500	2000	GG/LS/MS	L/M	20/30	-	G	MG	dårlige
D	800	400	LS/MS/SS	M	15/20	-	G	G	dårlige
E	1500	4500	-	-	-	-	G	G	-
Tot.	3300	9775	-	-	-	-	-	-	-

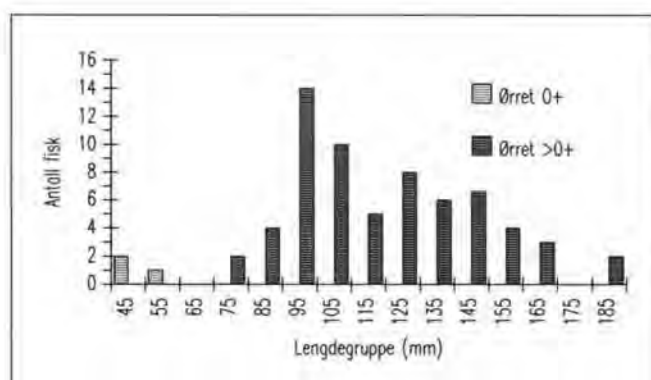
Ungfiskregistrering

Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 22), i alt 80 m². Fangsten ble 1 laksunge (>10 cm) og 68 ørretunger. På stasjon 1 var det meget stor tetthet av ørretunger. I tillegg ble det registrert store mengder skrubbe og noen stingsild. Lengdefordelingen av ørretungene er vist i figur 21.

Tabell 24.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang el-fiske i Storrasselva den 18.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	50	GG	L/M	-/-	0	0	1	3	11	39	0	0	0	102,0	6,0
2.	30	B/Be	M	-/-	0	0	0	0	8	7	0	0	0	50,0	0,0
Tot.	80	-	-	-	0	0	1	3	19	46	0	0	0	82,5	3,8

Figur 21. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved el-fiske den 18.08.90 i Storrasselva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at Storvasselva har tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold for anadrome laksefisk. El-fiskeresultatene viser at ørret er dominerende art på elvestrekningene i vassdraget, noe som også ble hevdet av lokalkjente. Ungfisktettheten var meget stor på el-fiskestasjonen nedenfor brua. A/S Lofotsmolt, som nå er konkurs, tappet tidligere vann fra Storvatnet. Dette, i tillegg til lite nedbør, førte til svært liten vannføring i elva under boniteringen og el-fisket. En produksjon på 8 smolt pr. 100 m² på den øverste strekningen opp mot Storvatnet forutsetter høyere minstevannstand.

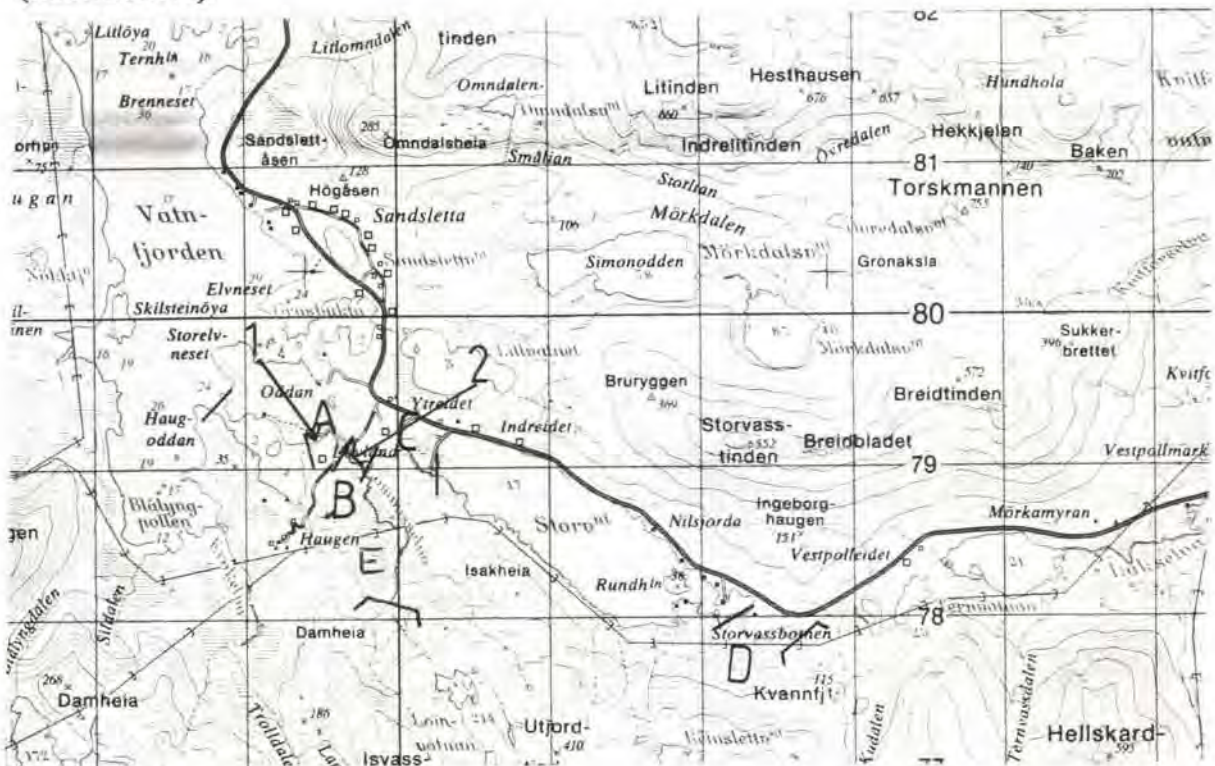
På grunnlag av boniteringen er det beregnet et produksjonspotensiale på elvestrekningene, medregnet sideelva fra Lomvatnan, på ca. 500 smolt pr. år. Dette vil kunne gi en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 100 sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Storvatnet.

Fiskemulighetene er brukbare, spesielt i pollen ved utløpet og på den nederste elvestrekningen der det er 2 større kulper. Fisket i Storvatnet er mindre avhengig av vannføringen enn fisket på elvestrekningene.

Aktuelle tiltak:

Grunneierne bør organisere seg og begynne å selge fiskekort. Dette er en betingelse for å få offentlig støtte (f.eks. gjennom fiskefondet) til ulike fiskekultiveringstiltak.

Det er mulig at det bør vurderes å gjøre visse justeringer i fossen nedenfor brua for å lette oppgangsmulighetene. Det samme gjelder i de nedre delene av sideelva fra Lomvatnan (Lomvasselva).

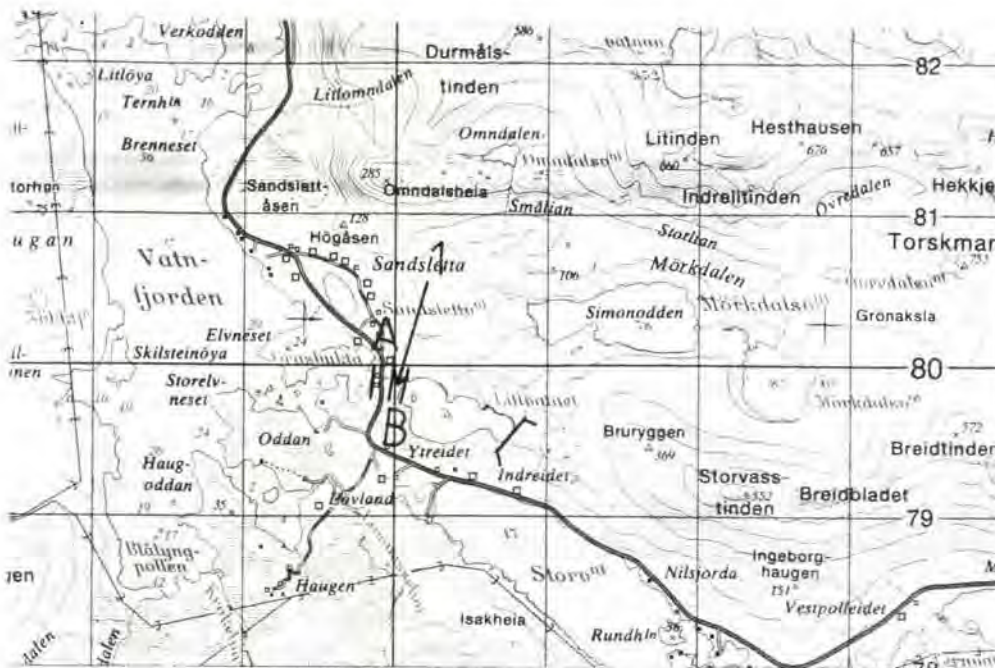
Figur 22. Kart over Storvasselva med el-fiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-D) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

14. Litlvasselva

Litlvasselva består av to deler. Den mest vannrike delen kommer fra Mørkdalsvatnan. Den andre delen kommer fra Litlvatnet (se kart fig. 23). De to elvene/bekkene løper sammen ca. 200 m fra utløpet i Grasbukta på østsida av Vatnfjorden. Utløpet har følgende kartreferanse: 1131-1 33WVR799799. Nedslagsfeltet er ca. 10 km². Sjøørret kan på gunstig vannføring gå opp i Litlvatnet, og i tillegg ca. 500 m opp i elva fra Mørkdalsvatna. Grunneierne er ikke organisert og det selges ikke fiskekort. Vassdraget ble bonitert og el-fisket den 15.06.90 på middels vannføring.

Boniteringen viser at store deler av elva fra Litlvatnet er gjengrodd av siv og andre vannplanter. Elva er smal, nesten som en bekk å regne, med finkornet bunn og lav vannhastighet. Elva fra Mørkdalsvatnan har større vannhastighet og mer grovkornet bunn. Dette gir tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet beregnet til ca. 130 smolt pr. år. Dette vil kunne gi en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 30 sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet smoltproduksjon i Litlvatnet.

Figur 23. Kart over Litlvasselva med el-fiskestasjon (1) og boniterte områder (A-B) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

15. Karlsvatnvassdraget

Innledning

Karlsvatnet ligger ca. 2 km nord-vest for Kabelvåg, renner mot sør og munner ut i Mølnosen (se kart fig. 24). Utløpet har følgende kartreferanse: 1131-2 33WVR769671. Nedslagsfeltet er ca. 3 km². Det er en forholdsvis tett bestand av stasjonær ørret og en tynn bestand av stasjonær røye i Karlsvatnet. Tidligere gikk det opp sjøørret, men da undersøkelsen ble gjennomført var utløpet av Karlsvatnet stengt pga. en liten dam av stein og grus.

Prøvegarnfiske i Karlsvatnet

Karlsvatnet ble prøvfisket med garn ei natt den 17.08 til 18.08.88. Det ble brukt en standard prøvegarnserie (tabell 25). Fangsten ble 25 ørreter, 1 røye og 1 ål.

Gjennomsnittsvekta på ørreten var 146 gram. Største ørret var 430 mm lang og 997 gram, mens røya hadde en lengde på 417 mm og en vekt på 760 gram. Det aller meste av fisken (84%) ble tatt på småmaska garn (16 og 21 mm). Gjennomsnittlig k-faktor for hele ørretmaterialet var 0,97 (tabell 26). Dette er fisk i middels kondisjon. Den største ørreten på 997 gram var imidlertid svært feit med en k-faktor på 1,25. Den ene røya som ble tatt var også i god kondisjon (k-faktor 1,05). Hele 64 % av ørreten samt den ene røya, var sterkt infisert med måsemark. Infeksjonsgraden økte med fiskens størrelse og alder. Fisken ble ikke aldersbestemt.

Flere av ørretene hadde spist 3-pigga stingsild som fungerer som mellomvert for måsemarken.

Materialet er for lite (bare 25 fisk) til å si når kjønnsmodning inntreffer. En av ørretene (327mm, 270 g) var mye blankere enn de andre. Den var dessuten svært mager med en k-faktor helt nede i 0,72. Mye kan tyde på at dette var en sjøørret, som var blitt forhindret fra å vandre ut pga. avstengning av utløpsbekken.

Befaring av utløpsbekken.

Tidligere var det oppgang av sjøørret til Karlsvatnet, men under befaringen av utløpsbekken ble det observert at Settefiskanlegget Lofotfabrikken som tapper vann fra Karlsvatnet hadde anlagt en grusdam i utløpet av vatnet. Denne stengte fullstendig for oppgangs- og utvandringmulighetene i tillegg til at bekken var helt tørrlagt. En slik stenging for fiskens gang er ulovlig i følge laks- og innlandsfiskeoven.

Tabell 25. Garnfangst av stasjonær ørret fra Karlsvatnet (17.–18.08.88). Antall og vekt er fordelt på ulike maskevidder.

mm-omfar	16-39	21-30	26-24	29-22	35-18	39-16	45-14	Totalt
Ant. garnnetter	1	2	1	1	1	1	1	8
Ant. fisk	10	11	1	2(3)	1	-	-	25(26)
Ant. fisk pr. garnnatt	10	5,5	1	2(3)	1			3,1(3,3)
Vekt	441	1226	997	682(1442)	294			3640(4400)
Vekt pr. garnnatt	441	613	997	682(1442)	294			455(550)
Gjennomsnittsvekt	44	111	997	341(481)	294			145,5(169)

Tallene i parentes er inkludert den ene røya.

Tabell 26. Kvalitet og kjønnsmodning hos stasjonær ørret av ulike lengdegrupper fra Karlsvatnet.

Lengdegruppe (mm)	131- 160	161- 190	191- 220	221- 250	251- 280	281- 310	311- 340	341- 370	over 400	sum/gj.sn.
Antall fisk	4	7	6	3		1	2	1	1	25
Samlet vekt	149	358	520	370		292	578	374	997	3638
Gj.sn. vekt	37	51	87	123		292	289	374	997	145,5
Gj.sn. k-faktor	1,04	0,93	1,04	0,97		1,00	0,75	0,89	1,25	0,97
Kjøttfarge %										
Hvit	100%	100%	100%	67%		100%				84%
Lyserød				33%						
Rød							100%	100%	100%	16%
Parasittisme %										
Spor/lite	50%	57%	83%	100%		100%			100%	64%
Mye/svært mye										
Kjønnsmodne										
hanner	Antall	1	1			1			1	4
	%	50%				100%			100%	16%
Kjønnsmodne										
hunner	Antall						1	1		2
	%						100%	100%		8%

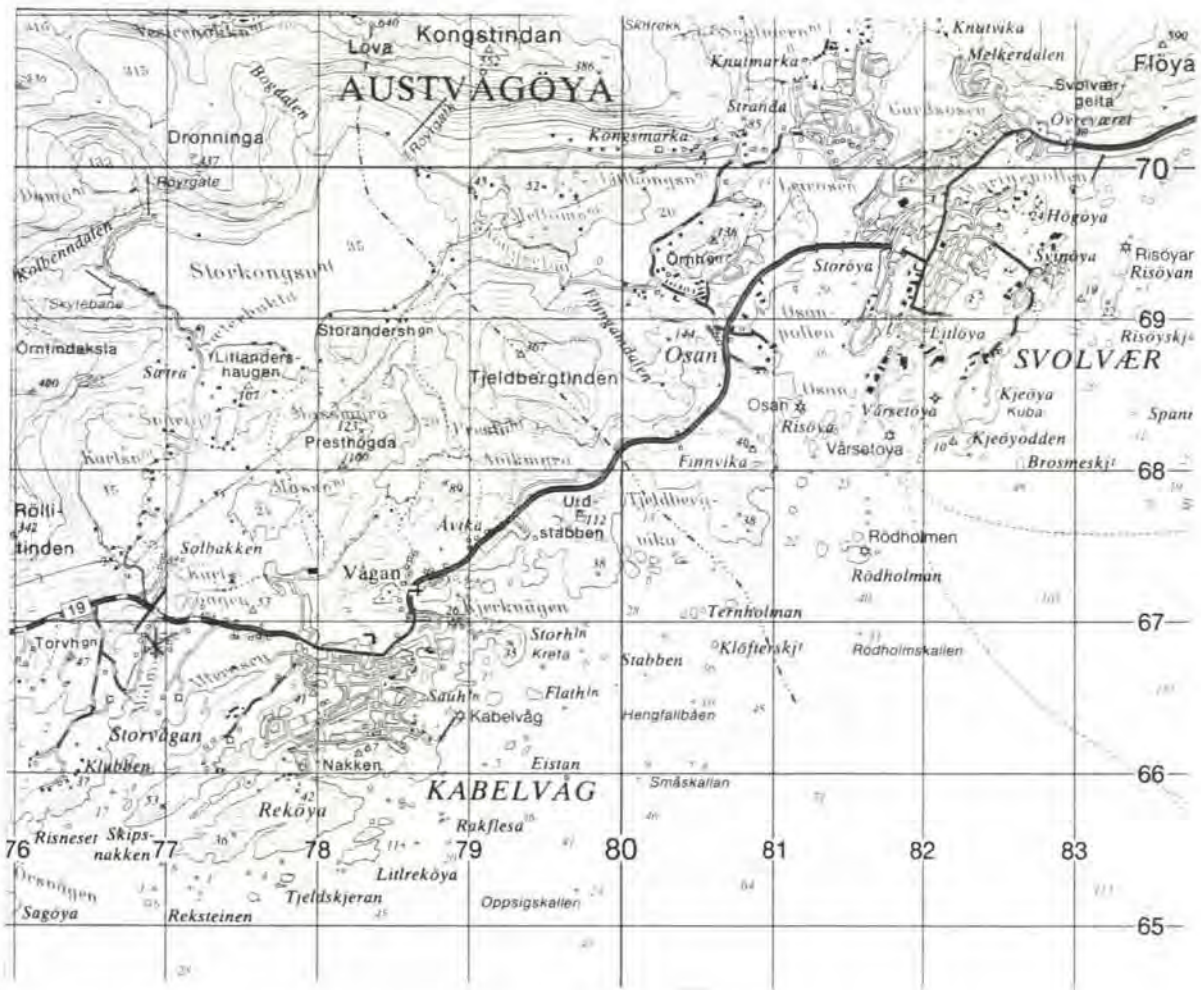
Diskusjon/tiltak

Prøvegarnfisket viser at Karlsvatnet i dag har en forholdsvis tett bestand av ørret av middels kondisjon, men store deler av bestanden er sterkt infisert med parasitter (måsemarm).

Det ble bare tatt ei røye. Dette tyder på at røyebestanden i vatnet er svært tynn. Gytemulighetene for røya er trolig dårlige. Ørreten må gyte i vatnet, fordi det ikke finnes egnete gytebekker. Tidligere foregikk det muligens noe gyting i utløpsbekken, men dette er nå umulig fordi settefiskanlegget Lofotfabrikken har stengt utløpet fra Karlsvatnet med en grusdemning. Dette medfører dessuten at sjøørreten ikke har muligheter til å vandre opp i Karlsvatnet.

Resultatet av prøvegarnfiske tyder på at ørretbestanden er noe for tett i forhold til næringsgrunnet. Dersom kvaliteten skal bedres og infeksjonsgraden av måsemarm bli redusert bør det fiskes noe hardere med småmaska garn (21 mm). I vassdrag med oppgang av sjøørret og laks er det i utgangspunktet bare tillatt å fiske med garn etter innlandsfisk i juni måned.

Stengingen av utløpsbekken er ulovlig og vil virke ødeleggende på den sjøørretbestanden som finnes (eller fantes) i Karlsvatnet. Dersom utløpsbekken åpnes igjen vil sjøørreten kunne gå uhindret opp.

Figur 24. Kart over Karlsvatnvassdraget. Målestokk 1: 50 000.

16. Lakselva (Vestpolluelva)

Innledning

Lakselva har sine kilder i området mellom Kudalsheia og Hellskardnuten, renner mot øst og munner ut i Vestpollen i Austnesfjorden (se kart fig. 25). Under sitt løp mot sjøen danner vassdraget 3 innsjøer kalt Ternvatnan. Utløpet har følgende kartreferanse: 1131-1 33WVR856789. Nedslagsfeltet er ca. 18 km². Anadrome laksefisk kan gå omlag 4,5 km opp i vassdraget. Det går opp både laks og sjøørret, i tillegg er Ternvatnan overbefolket med stasjonær røye. Det hevdes av lokalkjente at det fiskes en god del laks i elva, minst 200 pr. sesong. Sjøørreten beskattes trolig lite pga. sein oppgang. I Ternvatnan har det tidligere vært drevet uttynningsfiske med teiner etter stasjonær røye. Det arbeides nå med å få til en felles organisering av grunneierne i vassdraget. Vassdraget ble bonitert og el-fisket den 14.06.90 på middels vannføring.

Bonitering

Det meste av Lakselva har fra gode til meget gode gyte- og oppvekstforhold for anadrome laksefisk (tabell 27, omr. A-F). Elva har et varierende forløp med alt fra stilleflytende og dype områder til grunne områder med sterk/stri strøm. Det er få større kulper med unntak av på område B, som har 3 attraktive kulper for stangfiske. Lakselva er et lite vassdrag og fiskeoppgangen er derfor i stor grad knyttet til perioder med "regnflommer".

Tabell 27.

Bonitering av Lakselva (Vestpolluelva) med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	500	2500	LS/MS/SS/B	S	40/100	-	G	G	gode
B	400	2400	Sa/G	L	100/250	3	G/MG	G	svært gode
C	250	1750	G/GG	M	20/40	-	MG	MG	middels
D	600	3000	G/GG	L	40/50	-	G	G	middels
E	250	750	LS/MS/SS/B	S/Si	30/100	-	D/G	G	gode
F	200	600	GG/LS/MS	M	40/60	-	MG	MG	middels
G	200	200	GG/LS/MS	M	30/40	-	MG	MG	dårlige
H	70	210	LS/MS/SS	S	30/50	-	G	MG	dårlige
Tot.	2470	11410	-	-	-	-	-	-	-

Unqfiskregistrering

Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 25), i alt 200 m². Fangsten ble bare 5 laksunger, alle eldre enn fjorårsunger (>1+) (tabell 28). Lengdemålingene viste at laksungene var fra 103 til 122 mm lange. Det ble ingen fangst på stasjon 2.

Tabell 28.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av laksunger ved en omgang el-fiske i Lakselva den 14.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laksunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	100	LS/MS/SS	S	30/50	0	0	5	0	0	0	0	0	0	5,0	0,0
2.	100	LS/MS/SS	S	20/40	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,0	0,0
Tot.	200	-	-	-	0	0	5	0	0	0	0	0	0	2,5	0,0

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at Lakselva har et høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet, med mange gode gyte- og oppvekstområder for laks og sjøørret. Under el-fisket ble det bare fanget 5 laksunger, alle eldre enn 1+. Det dårlige el-fiskeresultatet kan skyldes en forholdsvis høy vannføring under fisket. Undersøkelser som er gjort seinere (høsten-91) tyder på at vassdraget har stor tetthet av fiskeunger.

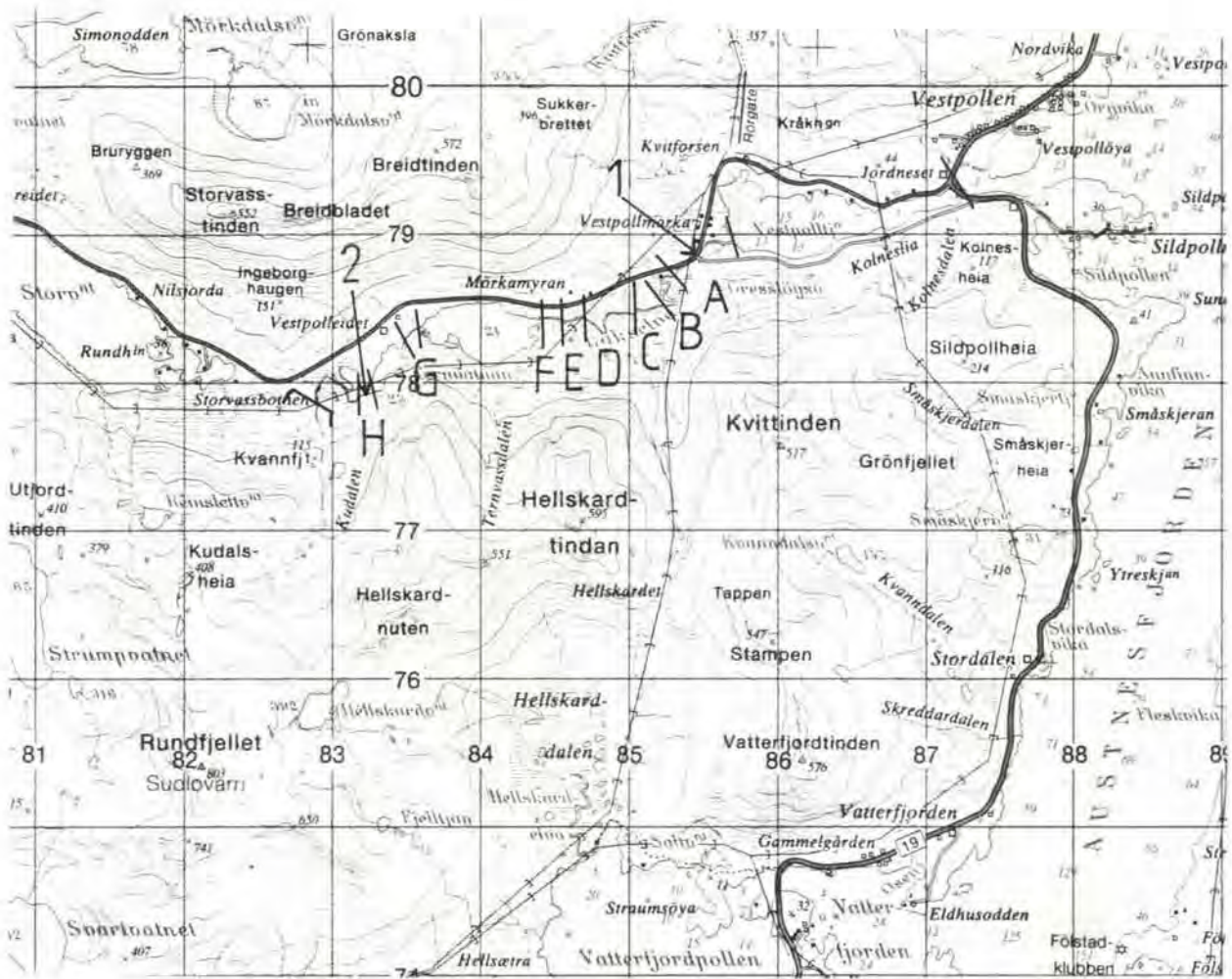
På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet beregnet til ca. 750 smolt av laks og sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 150 laks (og sjøørret). I tillegg kommer en ikke beregnet smoltproduksjon i Ternvatnan, som trolig er langt større. Trolig benyttes selve Vestpollen også som oppvekstområde, spesielt for eldre laks- og ørretunger.

Elva har relativt få kulper, men fiskemulighetene må likevel karakteriseres som gode så vel på elvestrekningene som i Ternvatnan og i brakkvannspollen (Vestpollen).

Aktuelle tiltak:

Lakselva har fra naturens side gode forutsetninger for å bli et attraktivt sportsfiskevassdrag. For å få til dette er det viktig at grunneierne langs vassdraget organiserer seg i et felles grunneierlag. Brua ved utløpet av Vestpollen utgjør en naturlig grense mellom elv og sjø. Det er derfor en fordel at også grunneierne langs Vestpollen blir med i grunneierorganiseringsen.

I 1991 ble det vedtatt forbud mot fiske fra brua over Vestpollen. Det bør også vurderes å opprette en fredningsone utenfor brua med forbud mot garn, not o.l. En naturlig grense for en slik sone vil kunne være østre ende av Vestpolløya. Et forslag til en slik utløpsfredning bør eventuelt fremmes av et fremtidig grunneierlag.

Figur 25. Kart over Lakselva med el-fiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-H) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

17. Hesthusvassdraget (Delpsvassdraget)

Innledning

Hesthusvassdraget ligger innerst i Grunnførjorden på Austvågøya (se kart fig. 27). Utløpet har følgende kartreferanse: 1131-1 33WVR818855. Nedslagsfeltet er ca. 9 km². Anadrome laksefisk kan gå opp til Hekkelstjønnna, totalt ca. 5,5 km. Av dette er ca. 2 km elvestrekninger. Vassdraget har bestander av stasjonær ørret, sjøørret, stasjonær røye og sjørøye. Sporadisk går det også opp laks. Grunneierne er ennå ikke organiserte, men det arbeides med saken. Når organiseringen er i orden vil det trolig også bli salg av fiskekort. Det fiskes lite i vassdraget og bare med stang. Det hevdes likevel at bestandene av sjøørret og sjørøye har gått tilbake. Hesthusvassdraget ble bonitert og el-fisket 29.06.91 på liten til middels vannføring.

Bonitering

Den korte elvestrekningen nedenfor Heimrevatnet (tabell 29, omr. A) er delt i to løp, og nederst mot utløpet er det to brakkvannskulper. Strekingen er uegnet for gyting, og er mest å betrakte som en transportstrekning for fisken. En samling av de to løpene til ett vil kunne lette oppgangen ved liten vannføring.

Strekingen mellom Heimrevatnet og Indrevatnet som kalles Osan (omr. B) består av 6 store kulper/tjern, med korte strykstrekninger mellom. Det er meget gode oppvekstforhold i kulpene og gode gyteforhold på strykstrekningene mellom kulpene. "Osan" har flere attraktive fiskeplasser for stangfiske. På de første 50 m av innløpselva til Indrevatnet (omr. C) er gyteforholdene gode, videre oppover elva blir derimot bunnen for grovkornet (stein). Strekingen er småkulpete med middels til stri strøm.

Tabell 29.

Bonitering av Hesthusvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	200	1200	LS/MS/SS	M/S	30/100	-	U/D	G	middels
B	1100	55000	Sa/LS/MS/SS	L/S	30/300	6	G	MG	gode
C	600	1800	LS/MS/SS	M/S	30/80	-	D	G	middels
Tot.	1900	58000	-	-	-	-	-	-	-

Ungfiskregistrering

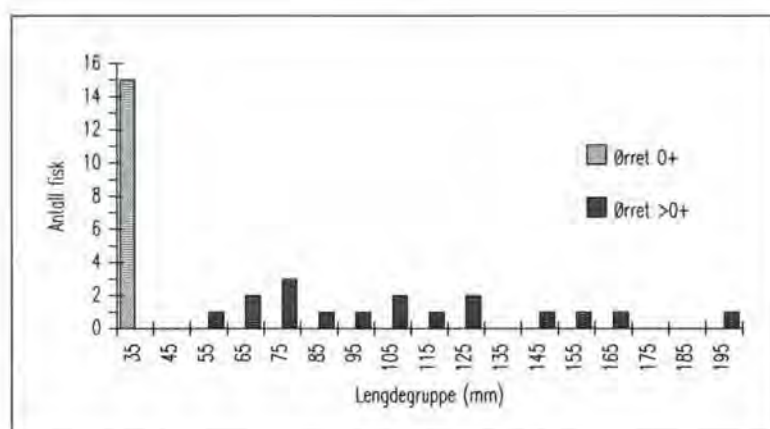
Det ble el-fisket på 3 stasjoner (se kart fig. 27), i alt 340 m². Fangsten ble 32 ørretunger av ulike årsklasser (tabell 30). På stasjon 1 ble det i tillegg til to sjøørretsmolt fanget 5 ål og ei stingsild. Fire fisk rømte, også de var smoltifisert. Lengdefordelingen av ørretfangsten er vist i figur 26.

Tabell 30.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang el-fiske i Hesthusvassdraget den 29.06.91. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	80	LS/MS/SS	M/S	20/40	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2,5	0,0
2.	160	GG/LS/MS	M/S	30/50	0	0	0	12	3	5	0	0	0	5,0	7,5
3.	100	GG/LS/MS	M	20/40	0	0	0	3	4	3	0	0	0	7,0	3,0
Tot.	340	-	-	-	0	0	0	15	7	10	0	0	0	5,0	4,4

(St. 1: utløpselva fra Heimrevatn, st. 2: Osan, st. 3: innløpselva til Indrevatn)

Figur 26. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved el-fiske den 29.06.91 i Hesthusvassdraget.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at utløpselva mellom Heimrevatn og sjøen fungerer som en transportstrekning for fisken. De beste gyte- og oppvekstområdene for ørret/sjøørret finnes i elva mellom Heimrevatn og Indrevatn (Osan) samt i de nedre deler av elva mellom Indrevatn og Hekkelstjørna.

I tillegg til sjøørret, stasjonær ørret og stasjonær røye finnes det en bra bestand av sjørøye i vassdraget. Sjørøya gyter i Heimrevatn, Indrevatn og trolig også i Hekkelstjørna.

Under el-fisket ble det ikke registrert laksunger. Dette underbygger påstanden om at laks bare opptrer sporadisk i vassdraget.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 3000 smolt av sjøørret (og sjørøye) pr. år. Dette vil gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 200 sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av sjørøye- og sjøørretsmolt i Heimrevatnet, Indrevatnet og Hekkelstjern som trolig er langt større.

Aktuelle tiltak:

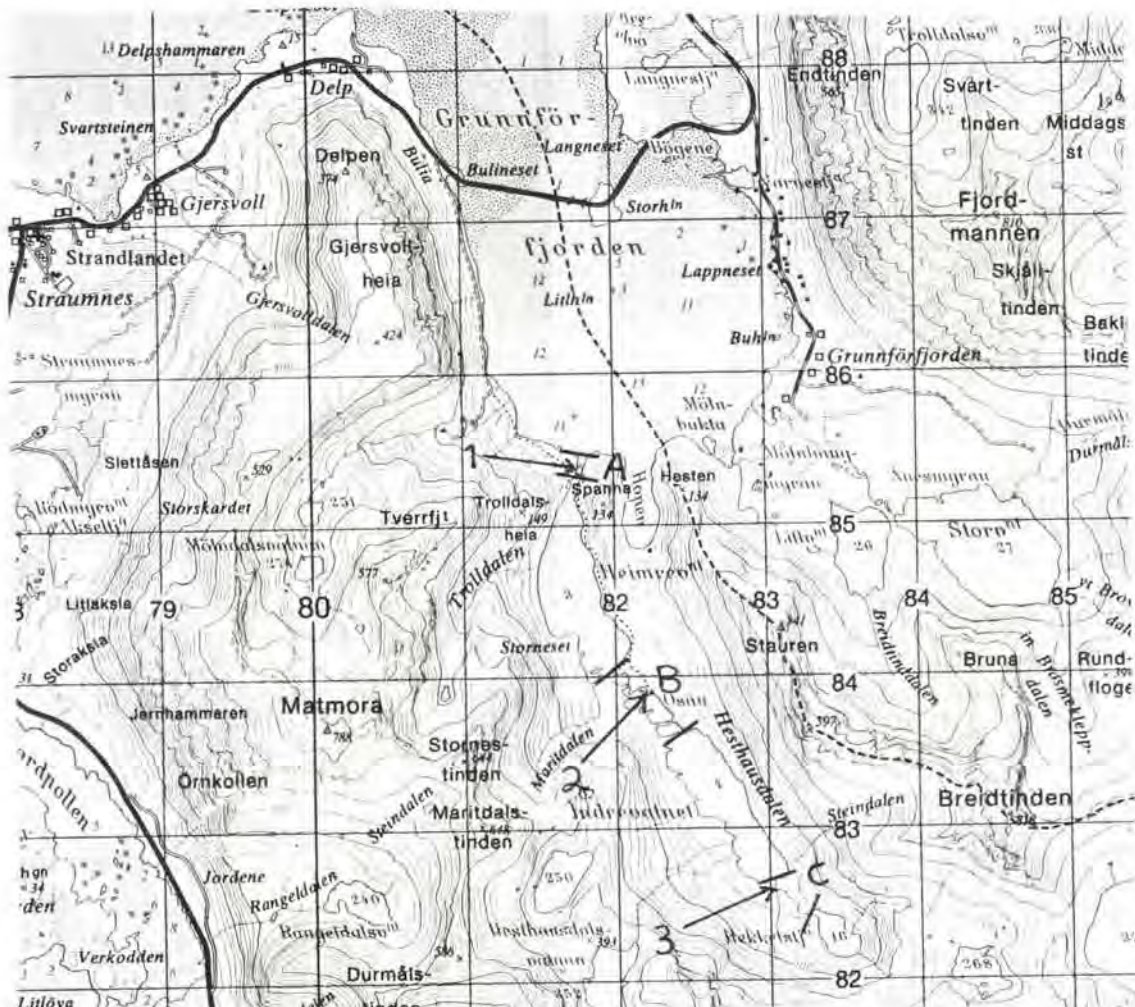
Grunneierne bør organisere seg og begynne å selge fiskekort. Dette er en betingelse for å få offentlig støtte (f.eks. gjennom fiskefondet) til ulike fiskekultiveringstiltak.

Et aktuelt tiltak vil kunne være å samle vannet i utløpselva fra Heimrevatnet i et løp for å lete fiskeoppgangen på lav vannføring.

Fra brua over Grunnfjørden foregår det et utstrakt fiske etter laks og ørret. Det hevdes at mye av dette fisket foregår på en uheldig måte i form av repping/krøking. En måte å begrense dette på vil eventuelt være å forby fisket fra brua og i tillegg opprette en fredningszone på begge sider.

Opprettelse av en mindre fredningszone ved utløpet av selve Hesthusvassdraget (Delpsvassdraget) bør også vurderes.

Et forslag om brufredning og utløpsfredning bør eventuelt fremmes av et fremtidig grunneierlag.

Figur 27. Kart over Hesthusvassdraget med el-fiskestasjoner (1-3) og boniterte områder (A-C) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

18. Olderfjordelva

Innledning

Olderfjordelva (Botnelva) kommer fra området nord-vest for Rismålstindan, renner mot sør-vest og munner ut innerst i Olderfjorden (se kart fig. 29). Utløpet har følgende kartreferanse: 1131-4 33WVR748726. Nedslagsfeltet er ca. 10 km². Hvor langt opp i elva anadrome laksefisk kan gå er litt usikkert ettersom elva deler seg og blir mindre og mindre, men trolig går fisken i alle fall ca. 2,5 km opp. Det skal være bestander av laks, sjøørret og sjørøye i vassdraget. I 1989 ble det satt ut ca. 400 laksyngel. Grunneierforholdene er private og det selges ikke fiskekort. Elva ble bonitert og el-fisket den 25.08.90 på liten/middels vannføring.

Bonitering

Den nederste delen av elva (tabell 31, omr. A) består av flere større og mindre kulper i veksling med strykepartier. Kulpene har en del vannvegetasjon i form av siv og elvesneller. Bunnen består av stein av varierende størrelse. Område B har nederst forholdsvis finkornet bunn og lav strøm, men elva blir striere oppover dalen. Det meste av elva har gode til meget gode gyte- og oppvekstforhold selv om de øvre delene (omr. B) mangler kulper og dermed standplasser for større fisk. På det nederste avsnittet (omr. A) er det gode fiskemuligheter pga. flere kulper.

Tabell 31.

Bonitering av Olderfjordelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyting	Oppvekst	Fiske-muligh.
A	700	4200	LS/MS/SS	M/S	40/200	5	G/MG	MG	gode
B	1800	14400	Sa/GG/MS	L/S	50/100	-	MG	MG	middels
Tot.	2500	18600	-	-	-	-	-	-	-

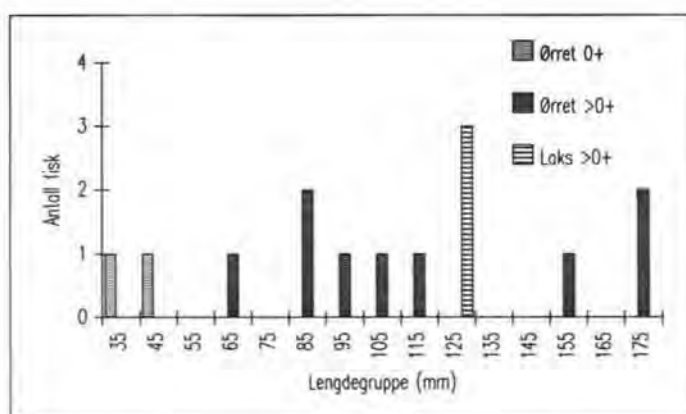
Ungfiskregistrering

Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på en stasjon (se kart fig. 29), i alt 100 m². Fangsten ble 3 laks- og 11 ørretunger. Av ørretunger ble alle årsklasser registrert, mens det bare ble funnet en årsklasse av laks (trolig 3+). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 28.

Tabell 32.

Beskrivelse av el-fiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang el-fiske i Olderfjordelva den 25.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	100	GG/LS/MS	M	25/50	0	0	3	2	4	5	0	0	0	12,0	2,0

Figur 28. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved el-fiske den 25.08.90 i Olderfjordelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen tyder på at Olderfjordelva har et høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet med tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold for anadrome laksefisk. Under el-fisket ble det fanget 3 laks- og 11 ørretunger. Av ørretunger ble det funnet flere årsklasser (minst 3), mens det av laks bare ble registrert en årsklasse. Røye ble ikke registrert. Sev om materialet er lite tyder resultatet av el-fisket på at ørret/sjørret er dominerende fiskeart i elva og at laks og sjørøye opptrer mer sporadisk. De nedre deler av elva har flere kulper som gir standplasser for større fisk og gode fiskemuligheter.

På grunnlag av boniteringen er det beregnet et produksjonspotensiale i elva på ca. 1500 smolt. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 300 sjørret, (laks og sjørøye).

Aktuelle tiltak:

Grunneierne bør organisere seg og begynne å selge fiskekort. Dette er en betingelse for å få offentlig støtte (f.eks. gjennom fiskefondet) til ulike fiskekultiveringstiltak.

Figur 29. Kart over Olderfjordelva med el-fiskestasjon (1) og boniterte områder (A-B) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

3.7. VESTVÅGØY

19. Ballstadvassdraget

Ballstadvassdraget munner ut ca. 1 km nord for Ballstad (se kart fig. 31). Utløpet har følgende kartreferanse: 1031-2 33WVR393590. Nedslagsfeltet er ca. 7 km². Anadrome laksefisk kan gå opp i Sjøvatnet og videre til Storvatnet, totalt ca. 3 km. Elvestrekningene mellom vatna er korte og utgjør totalt ca. 0,5 km. Det hevdes at vassdragets sjøørretbestand er liten. Grunneierne er ikke organisert og det selges ikke fiskekort. Vassdraget ble bonitert og el-fisket den 13.06.90 på liten vannføring.

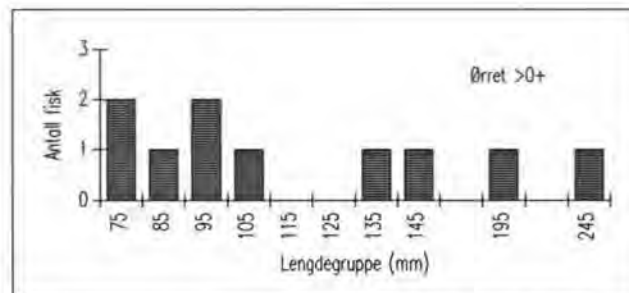
Bekken mellom Sjøvatnet og fjorden er lagt om og hadde opprinnelig et annet utseende (omr. A og B). Et kloakkrør fra et hus like ved munner ut i bekken. Sjøvatnet er nesten helt gjengrodd, og det er også mye vannplanter i utløpsbekken. Bunnen er dominert av grus/grov grus og det er middels strømhastighet. Gyte- og oppvekstforholdene er brukbare på alle de boniterte strekningene (omr. A-D).

Innløpsbekken til Sjøvatnet er imidlertid tydelig forurenset og full av grønske (omr. C). Bekken har grov grusbunn og lav vannhastighet. Området rundt utløpsbekken fra Storvatnet brukes som husdyrbeite. Det er mye skrot og søppel i bekken som er tydelig begrodd med vannplanter og algevekst.

Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på en stasjon i utløpselva fra Sjøvatnet (se kart fig. 31). Avfisket areal var 60 m². Fangsten ble 11 ørretunger, alle eldre enn fjorårsyngel (>1+), samt en del stingsild og ål. Lengdefordelingen av ørretene er vist i figur 30.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 100 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 20 sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Sjøvatnet og Storvatnet som trolig er langt større.

Fiskemulighetene i vassdraget er dårlige pga. forurensete bekker og gjengrodde vatn/tjern.

Figur 30. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved el-fiske den 13.06.90 i Ballstadvassdraget.

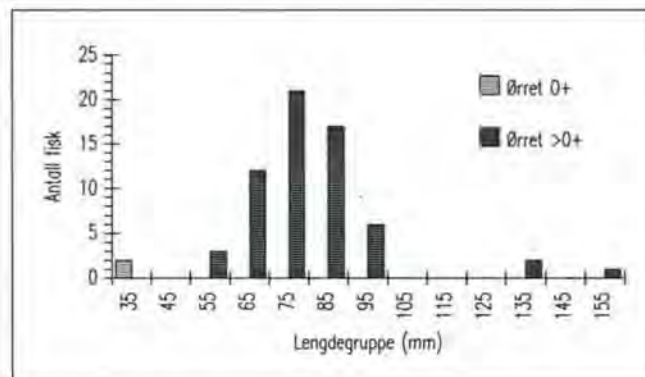

Figur 31. Kart over Ballstadvassdraget med el-fiskestasjon (1) og boniterte områder (A-D) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

20. Nedredalsvassdraget

Nedredalsvassdraget kommer fra Torvdalsvatnet, renner mot nord og munner ut i Rambergvika (se kart fig. 33). Utløpet har følgende kartreferanse: 1131-4 33WVR515754. Nedslagsfeltet er ca. 3,5 km². Anadrome laksefisk kan gå opp i Nedredalsvatnet og videre opp i Torvdalsvatnet, totalt ca. 3 km. Av dette utgjør elvestrekningene ca. 1 km. Grunneierne er ikke organiserte og det selges ikke fiskekort. Vassdraget ble bonitert og el-fisket i juni 1990 på liten vannføring.

Selv om Nedredalsvassdraget er lite har store deler av elvestrekningene meget gode gyte- og oppvekstforhold for sjøørret. Bunnssubstratet domineres av grov grus og det er middels strømhastighet. Det er god fremkommelighet med sti langs elva. Under el-fisket ble det fanget 64 ørretunger av flere årsklasser. Ungfisktettheten pr. arealenhet var meget stor (ca. 200 ørretunger/100 m²). Lengdefordelingen av ørretungene er vist i figur 32.

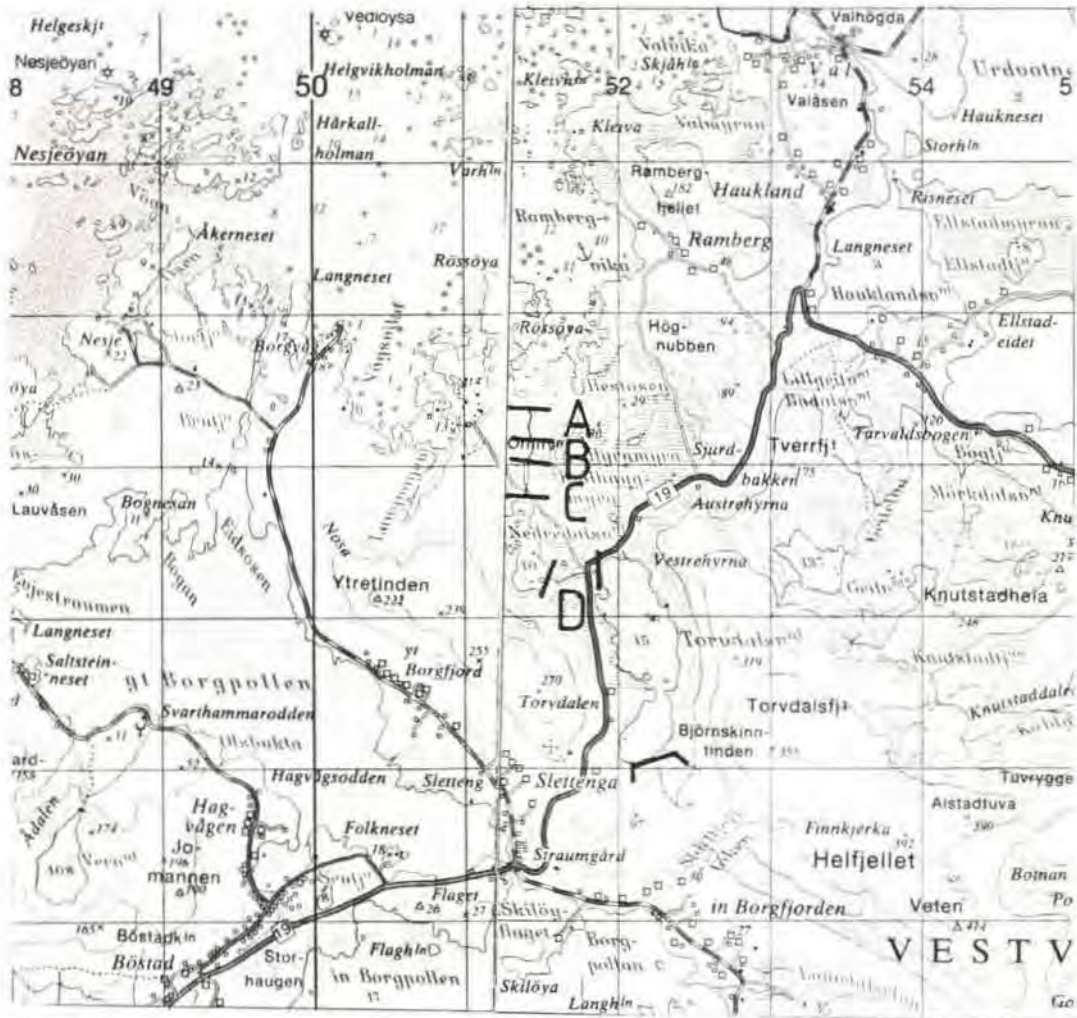

Figur 32. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved el-fiske i Nedredalsvassdraget i juni 1990.

Boniteringen viser at store deler av Nedredalsvassdraget har et høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet med meget gode gyte- og oppvekstforhold for sjøørret. El-fiskeresultatet tyder også på at det er en svært høy tetthet av ungfisk.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningen beregnet til ca. 150 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 30 sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Nedredalsvatnet og Torvdalsvatnet som trolig er langt større.

Fremkommeligheten til vassdraget er god med sti langs elva, og en del kulper gir forholdsvis gode fiskemuligheter. Vatna har likevel de beste fiskemulighetene.

Figur 33. Kart over Nedredalsvassdraget med boniterte områder (A–D) inntegnet.
Målestokk 1: 50 000.

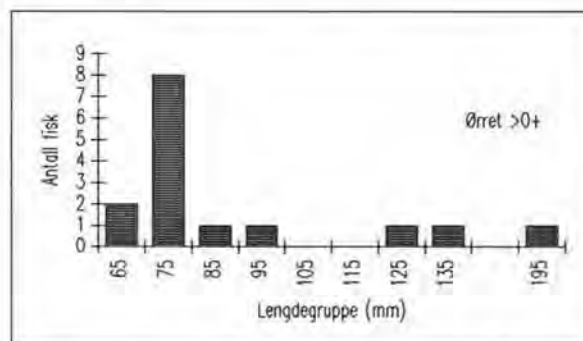
3.8. FLAKSTAD

21. Vareidvassdraget

Vareidvassdraget ligger nord på Flakstadøya ca. 2,5 km vest for Napp, renner mot vest og munner ut i Vareidsundet (se kart fig. 35). Utløpet har følgende kartreferanse: 1031-233WVR311568. Nedslagsfeltet er ca. 8 km². Anadrome laksefisk kan gå et stykke opp i innløpsbekken til Storvatnet, totalt ca. 3,7 km. Av dette utgjør elve-/bekkestrekningene ca. 2 km. Det er bestander av stasjonær ørret og sjørøret i vassdraget, og sporadisk går det også opp noe laks. Litlvatnet og Storvatnet har i tillegg en bestand av stasjonær røye. Det er uklart om vassdraget har sjørøyeoppgang av betydning. Grunneierne er ikke organisert og det selges ikke fiskekort for vassdraget. Vareidvassdraget ble bonitert og el-fisket den 12.06.90 på middels vannføring.

De nedre deler av elva mellom Litlvatnet og utløpet i sjøen er betydelig begrodd pga. landbruksforurensning. Bunnen domineres av liten til stor stein og det er sterk strøm (omr. A). Under el-fisket ble det registrert at ei not var spent over bekken mellom Storvatnet og Litlvatnet (omr. B) og delvis stengte av løpet. Fiskoppgangen stoppes trolig av et rør under vegen som krysser innløpsbekken til Storvatnet. Lenger opp er det et pumpehus som skaper en definitiv barriere. Ved brua der vegen krysser innløpsbekken ble det registrert et kloakkutslipp.

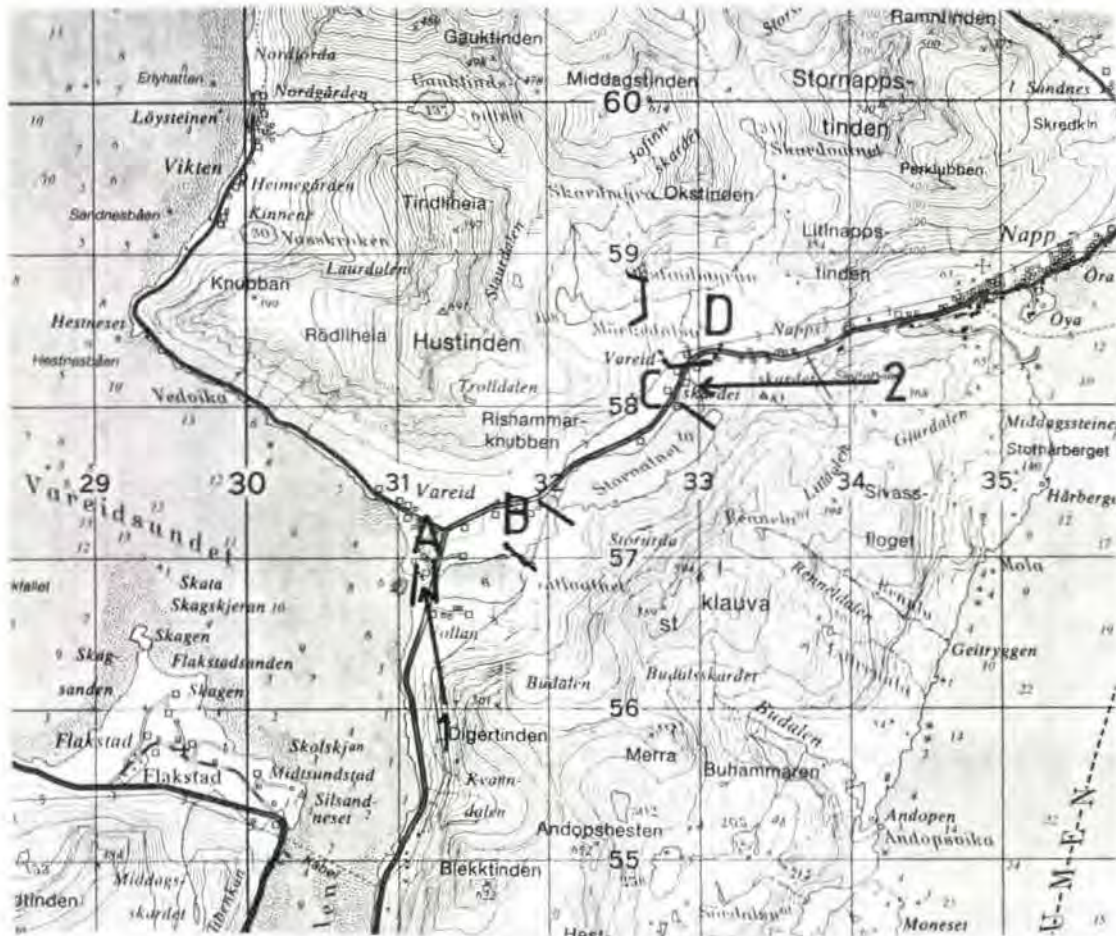
Det ble brukt elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner, en i utløpselva fra Litlevatnet og en i innløpsbekken til Storvatnet (se kart fig. 35). I alt ble det avfisket et areal på 180 m². Fangsten ble 15 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (>0+). Lengdefordelingen av ørretene er vist i figur 34.

Figur 34. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved el-fiske den 12.06.90 i Vareidvassdraget.

Boniteringen viser at Vareidvassdraget er lite, men produktivt. Vassdraget er imidlertid betydelig påvirket av forurensning fra landbruk og kloakk, som kan tenkes å skape fiskedød i perioder med lav vannføring. Resultatet av el-fisket viser at ørret er dominerende art på elvestrekningene. Det er uklart om vassdraget har noen sjørøyebestand.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 220 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 50 sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Litlvatnet og Storstvatnet som trolig er langt større.

Figur 35. Kart over Vareidvassdraget med el-fiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-D) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

3.9. MOSKENES

22. Festhælvassdraget

Festhælvatnet ligger innerst i Vorfjorden på Moskenesøya ca. 3 km nord for Reine (se kart fig. 38). Utløpet har følgende kartreferanse: 1830-1 33WVR205408. Nedslagsfeltet er ca. 5 km². Anadrome fisk går fra sjøen gjennom Fløvannspollen (Fløvatnet) og utløpselva til Festhælvatnet (ca. 100 m) og opp i Festhælvatnet. I følge lokalkjente går det opp betydelige mengder sjørøye og noe sjørøret i vassdraget. Det er også en tett bestand av stasjonær røye i Festhælvatnet og en del stasjonær ørret. Grunneierne er ikke organisert og det selges ikke fiskekort. Det fiskes lite i vassdraget. Det skal være gitt konsesjon til forsøksoppdrett av sjørøye i Fløvannspollen, men denne er foreløpig ikke benyttet. Festhælvassdraget ble prøvefisket med garn, bonitert og el-fisket den 20. – 21.08.88 på liten vannføring.

Prøvegarnfiske i Festhælvatnet

Det ble fisket ei natt med en prøvegarnserie, totalt 8 garn. Fangsten bestod av 36 røyer og 6 ørreter. I tillegg finnes ål og 3-pigga stingsild. Utseende tydet på at all røye som ble tatt var stasjonær. Tabell 33 og 34 viser fangsten fordelt på garn av ulike maskevidder.

Røyas vekt varierte fra 30 til 210 gram, med et middel på 122 gram. Den var heller mager med en gjennomsnittlig k-faktor på 0,80 (tabell 36).

Ørretens vekt varierte fra 118 til 264 gram, med et middel på 191 gram. Den var i noe over middels god kondisjon med en gjennomsnittlig k-faktor på 1,09 (tabell 35). Fangsten av ørret var imidlertid for liten til å si noe sikkert om ørretbestandens tilstand.

De fleste av røyene var betydelig infisert av måsemark. Infeksjonsgraden hos ørreten var noe mindre enn hos røya. Så godt som all røye hadde lyserød eller rød kjøttfarge. Av 6 ørreter hadde en lyserød og resten hvit kjøttfarge. På grunnlag av aldersbestemmelse ved hjelp av otolitter (ørestein) ble det satt opp en empirisk vekstkurve (gjennomsnittslengde for hver årsklasse) for røye og ørret (fig. 36). I og med at fisken ble fanget i vekstsesongen er gjennomsnittlig lengde for hver årsklasse plottet ved 3,5 år, 4,5 år osv.

Frem til 8 års alder har røya en gjennomsnittlig årlig tilvekst på ca. 3 cm som må karakteriseres som dårlig. Av en fangst på 36 røyer var 22 gytemodne.

Ørreten ser ut til å vokse betydelig raskere enn røya. Frem til 6 års alder var årlig gjennomsnittlig tilvekst ca. 4,6 cm. 5 cm/år regnes som normal tilvekst i norske innsjøer.

Dominerende mageinnhold hos røya var insekter og planktonkreps. Det er krepsdyr som gir fisken rød kjøttfarge. Røya er en langt mer effektiv planktonspiser enn ørreten som i dette tilfellet stort sett hadde spist stingsild. Undersøkelsen tyder på at ørreten i ung alder går over på en fiskedominert diett.

Røya har gode gytemuligheter. Størstedelen av gytinga foregår på sand og grusbunn i nord- og vestenden av vatnet. Det var også her det meste av fangsten ble tatt.

Ørreten har dårlige gytemuligheter. Utløpsbekken har uegnet gytesubstrat. Det meste av gytinga foregår sannsynligvis på en 200 m's strekning i innløpsbekken og trolig også i selve Festhælvatnet.

Hele utløpsbekken fra Festhælvatnet ble avfisket med elektrisk fiskeapparat. Totalt ble det fanget 15 ørretunger, 4 ål, 17 3-pigga stingsild og et større antall skrubbeyngel. Lengden på ørretungene varierte fra 6,3 til 15,0 cm med et gjennomsnitt på 12,2 cm, dvs. overveiende eldre ørretunger (>0+). Lengdefordelingen av ørretungene er vist i figur 37.

Tabell 33. Garnfangst av stasjonær ørret fra Festhælvatnet (20.-21.08.88). Antall og vekt er fordelt på ulike maskevidder.

mm-omfar	16-39	21-30	26-24	29-22	35-18	39-16	45-14	Totalt
Ant. garnnetter	1	2	1	1	1	1	1	8
Ant. fisk	0	3	3	0	0	0	0	6
Ant. fisk pr. garnnatt		1,5	3					0,56
Vekt		759	388					1147
Vekt pr. garnnatt		379	388					143
Gjennomsnittsvekt		253	129,3					191,2

Tabell 34. Garnfangst av stasjonær røye fra Festhælvatnet (20.-21.08.88). Antall og vekt er fordelt på ulike maskevidder.

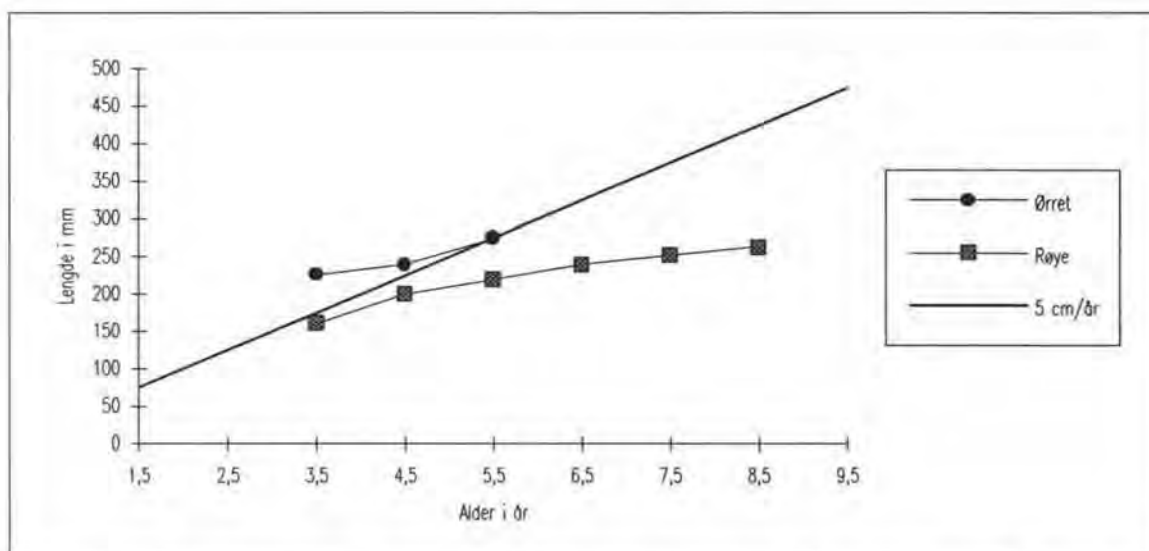
mm-omfar	16-39	21-30	26-24	29-22	35-18	39-16	45-14	Totalt
Ant. garnnetter	1	2	1	1	1	1	1	8
Ant. fisk	9	22	3	1	0	0	1	36
Ant. fisk pr. garnnatt	9	11	3	1			1	4,5
Vekt	706	1830	484	200			82	3302
Vekt pr. garnnatt	706	915	484	200			82	413
Gjennomsnittsvekt	78,4	83,2	161,3	200			82	91,7

Tabell 35. Kvalitet og kjønnsmodning hos stasjonær ørret av ulike lengdegrupper fra Festhælvatnet.

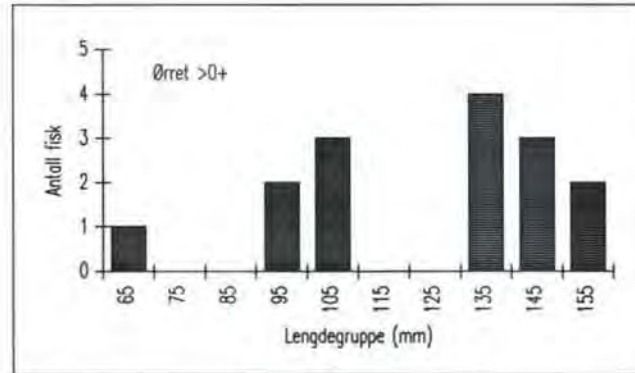
Lengdegruppe (mm)	131-160	161-190	191-220	221-250	251-280	281-310	sum/gj.sn.
Antall fisk				3	2	1	6
Samlet vekt				388	469	263	1147
Gj.sn. vekt				129	248	263	191
Gj.sn. k-faktor				0,98	1,19	1,11	1,09
Kjøttfarge %							
Hvit				100%	100%		83%
Lyserød						100%	17%
Rød							
Parasittisme %							
Spor/lite							
Mye/svært mye							
Kjønnsmodne	Antall			2	2		4
hanner	%			100%	100%		100%
Kjønnsmodne	Antall			1			1
hunner	%			100%			50%

Tabell 36. Kvalitet og kjønnsmodning hos stasjonær røye og sjørøye av ulike lengdegrupper fra Festhælvatnet.

Lengdegruppe (mm)	131-160	161-190	191-220	221-250	251-280	281-310	sum/gj.sn.
Antall fisk	1	3	16	9	6	1	36
Samlet vekt	30	142	1166	898	976	210	3422
Gj.sn. vekt	30	47,3	72,9	99,8	162,7	210	95,1
Gj.sn. k-faktor	0,73	0,76	0,79	0,77	0,88	0,86	0,82
Kjøttfarge %							
Hvit					17%		3%
Lyserød	100%	100%	69%	56%	33%		58%
Rød			31%	44%	50%	100%	36%
Parasittisme %							
Spor/lite			Bendelorm og måsemark				
Mye/svært mye							
Kjønnsmodne							
Antall		2	5	6	1		14
hanner		100%	71%	100%	100%		88%
Kjønnsmodne							
Antall			2	2	3	1	8
hunner			25%	100%	60%	100%	50%

Figur 36. Empirisk vekst hos stasjonær ørret og stasjonær røye fanget på garn i Festhælvatnet den 20.-21.08.88.

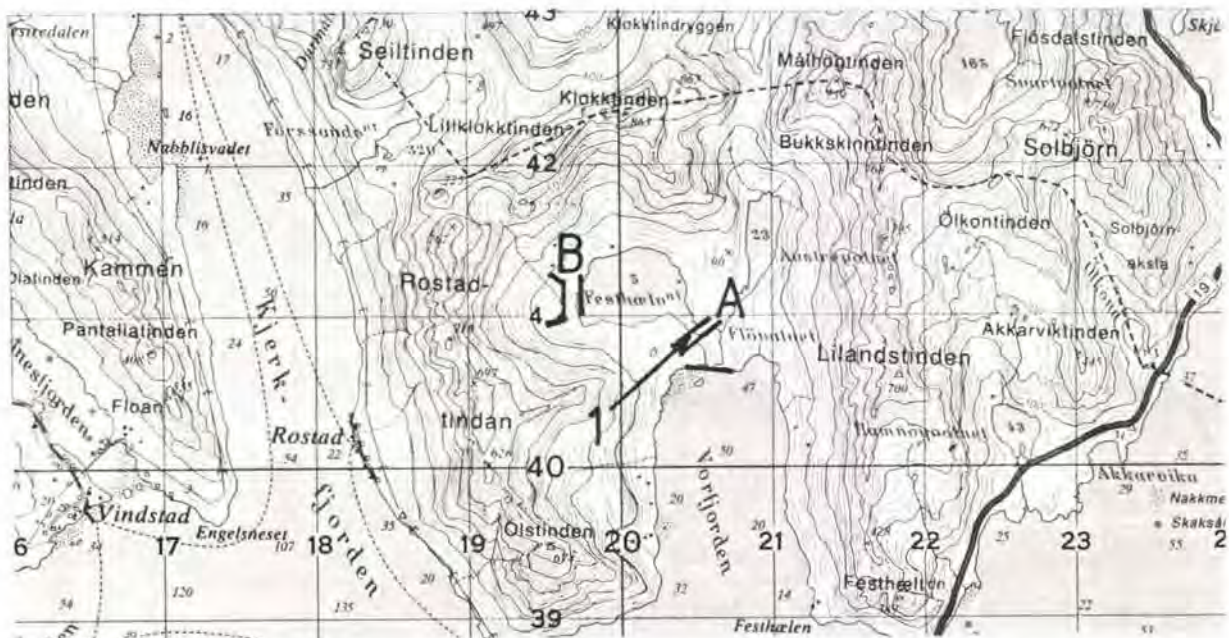

Figur 37. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved el-fiske i utløpsbekken fra Festhælvatnet den 20.08.88.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Det ble ikke registrert voksen sjørøye i garnfangsten fra Festhælvatnet. Årsaken kan være at oppgangen har vært hindret på grunn av lav vannføring det meste av sommeren –88, eventuelt at sjørøya oppholdt seg på større dyp enn der garna ble satt, grunnet høy vanntemperatur. Selv om det ikke ble fanget sjørøye under prøvegarnfisket er det likevel grunn til å tro at vassdraget har en sjørøyebestand.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 30 smolt av sjørøret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 10 sjørøret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Festhælvatnet som er langt større. Produksjonen i Festhælvatnet omfatter både sjørøret og sjørøye.

Figur 38. Kart over Festhælvatnet med el-fiskestasjon (1) og boniterte områder (A–B) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

23. Tindsvassdraget

Tindsvassdraget munner ut på sørsida av Moskenesøya, mellom Tind og Sørvågen (se kart fig. 41). Vassdraget deler seg i to løp rett nedenfor Stuvdalsvatnet. Det ene løpet renner ned i Tindsvatnet og det andre i Sørvågvatnet. Utløpet fra Tindsvatnet har følgende kartreferanse: 1830-1 33WVR162319. Nedslagsfeltet er ca. 8 km².

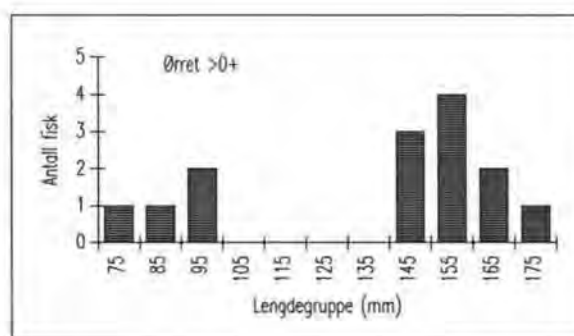
Det er bygd fisketrappet både i utløpselva fra Tindsvatnet og fra Sørvågvatnet. Trappa nedenfor Sørvågvatnet er ikke i funksjon, mens trappa nedstrøms Tindsvatnet fungerer dårlig. Tidligere skal det ha gått opp både sjørret og sjørøye i trappa nedenfor Tindsvatnet, men det er tvilsomt om fisken kommer opp i dag. Dersom trappene istandsettes bør vassdraget kunne bli et bra sjørøyevassdrag. Det er bestander av stasjonær ørret og røye i Tindsvatnet og Sørvågvatnet. Det hevdes at ørretbestanden i Sørvågvatnet er storvokst. Grunneierforholdene er private og det selges ikke fiskekort pr. idag, men den nystartete Sørvågen og omegn fiskeforening arbeider for å få til en avtale med grunneierne både i Tindsvassdraget og Åvassdraget. Tindsvassdraget ble befart den 19.08.88 og 28.06.91 og el-fisket den 19.08.88.

Utløpet fra Sørvågvatnet er stengt av en vei. En kulvert/betongbru må legges under veien dersom sjørøye/sjørret skal kunne vandre opp. Dessuten må trappa ned mot sjøen repareres og elveleiet (60 m) renskes opp. Blant annet "mangler" trappa nederste kulp som har rast ut.

Trappa mellom Tindsvatnet og sjøen ser brukbar ut. Noen lekkasjer må imidlertid tettes igjen. Samt at det bør støpes en høyere betongkant i nederste kulp (mot øst). Dessuten bør det renskes opp i selve elveleiet for å lette fiskens oppgang. Nedstrøms trappa ser det nokså bratt ut, men i følge lokalkjente kommer fisken opp. Sprengingsarbeider ovenfor brua der vegen krysser elva har imidlertid skapt problemer for oppgangen. Her bør det sprenges flere kulper i flåggerget.

Det ble el-fisket på en stasjon i elva mellom riksvegen og Tindsvatnet (se kart fig. 41). Avfisket areal var 120 m². Fangsten ble 14 ørretunger og 1 ål. Lengdefordelingen av ørretene er vist i figur 39.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningen mellom Tindsvatnet og sjøen beregnet til ca. 30 smolt pr. år. Dette vil kunne gi en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 10 sjørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Tindsvatnet og Sørvågvatnet, som når trappene eventuelt kommer i funksjon vil kunne bli langt større. Det største potensialet ligger trolig på sjørøye.

Figur 39. Lengdefordeling av ørretunger fanget i elva nedenfor Tindsvassdraget den 19.08.88.

24. Åvassdraget

Åvassdraget munner ut på sør-østsida av Moskenesøya, ved tettstedet Å (se kart fig. 41). Utløpet har følgende kartreferanse: 1830-1 33WVR153313. Nedslagsfeltet er ca. 8 km². Anadrome laksefisk kan gå ca. 3,5 km opp i vassdraget. Av dette utgjør utløpselva fra Åvatnet ca. 100 m, selve Åvatnet ca. 2,5 km og innløpsbekken ca. 700 m. Det er en god bestand av sjørøye, en del sjøørret og sporadisk med laks i vassdraget. I Åvatnet er det i tillegg tette bestander av stasjonær røye og ørret.

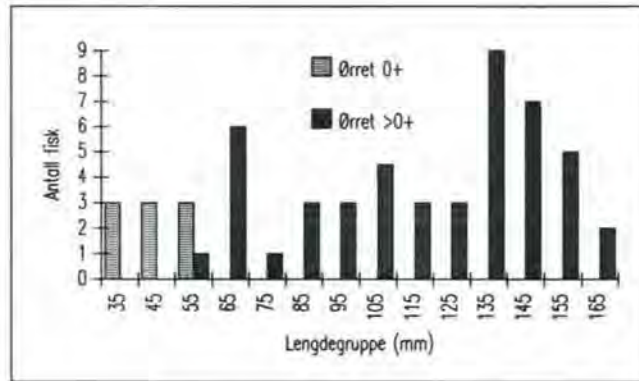
Det fiskes en god del i Åvatnet både med garn og stang. Det selges ikke fiskekort og det er mest grunneierne som fisker. I likhet med i Tindsvassdraget arbeider Sørpågen fiskeforening (nystartet) med å få til en avtale med grunneierne. Sørpågen fiskeforening har i samarbeid med grunneierne startet utfisking av stasjonær røye med teiner. Det hevdes at det foregår et betydelig ulovlig garnfiske i Åvatnet etter sjørøye og sjøørret etter den lovlige tida for garnfiske som er i juni og juli måned. Vassdraget ble prøvofisket med garn, bonitert og el-fisket den 19. - 20.08.88 på liten vannføring.

Gyte- og oppvekstforholdene for ørret i utløpselva fra Åvatnet er gode (omr. A). På 90 m² ble det fanget hele 40 ørretunger, 4 ål og 3 stingsild. 30 ørret var større enn 100 mm. En god del av denne fisken vil trolig vandre ut som sjøørretsmolt påfølgende vår/forsommer. Lengdefordelingen av ørretene er vist i figur 40.

Det ble registrert en god del begroing i utløpselva. Dette tyder på en viss tilførsel av kloakk fra bebyggelsen i Å, men denne tilførselen er trolig så begrenset at den ikke har negativ innvirkning på fiskeproduksjonen.

I innløpsbekken til Åvatnet (omr. B) kan fisken gå ca. 700 m opp. Mye av bunnsubstratet består av småstein, sand og grus. Dette gir gode gyteforhold for ørret/sjøørret. El-fisket i innløpsbekken gav imidlertid ikke så stor fangst som i utløpselva. Totalt ble det fanget 17 ørret og 9 stingsild på 60 m².

Dersom en regner en smoltproduksjon på 8 smolt/100 m² i utløpselva til Åvatnet og 5 smolt/100 m² i innløpsbekken vil estimert smoltproduksjon på "elvestrekningene" i Åvassdraget bli ca. 130 smolt. Dersom en kalkulerer med en total gjenfangst på 20% vil ca. 30 voksne sjøørret kunne fanges. I tillegg kommer en ikke beregnet smoltproduksjon i Åvatnet som trolig er langt større. Denne omfatter i tillegg til sjøørret et stort produksjonspotensiale for sjørøye.

Figur 40. Lengdefordelingen av ørretunger fanget ved el-fiske den 19.08.88 i Åvassdraget.

Prøvegarnfiske i Åvatnet

På 16 garnnetter ble det tatt 39 ørreter og 36 røyer. En av røyene ble antatt å være sjørøye. Gjennomsnittsvakta på ørretene var 136 gram (tabell 37), og største ørret var 319 mm/385 gram. Gjennomsnittsvakta på røyene var 90 gram (tabell 38), og største røye var 261 mm/183 gram. Det meste av fisken ble tatt på garn med maskevidde 16–21/26 mm.

Ørreten hadde en gjennomsnittlig k-faktor på 1,07, som er noe over normalen (tabell 39). Fisk fra de to minste lengdegruppene var merkbart magrere enn de "større" fiskene som nærmest må karakteriseres som feite. Røya var småfallen med en gjennomsnittlig k-faktor på 0,85 som er under normalen (tabell 40). Kjønnsmodningen inntreffer tidlig både hos ørret og røye. Omlag 49% av ørreten og 25% av røya var infisert med bendelorm (hovedsakelig måsemarm). En stor del av ørreten hadde stingsild i magen. Stingsilda fungerer som mellomvert for måsemarmen.

Resultatet av prøvegarnfisket tyder på at bestanden av stasjonær røye er for tett i forhold til næringsgrunnet. Av hensyn til sjørøye- og sjøørretbestanden vil det likevel ikke bli gitt tillatelse til utfisking med garn på høsten. Et uttynningsfiske etter småfallen stasjonær røye må derfor foregå med teiner etter tillatelse fra fylkesmannens miljøvernavdeling. Tillatelse til bruk av teiner ble gitt for sesongen -91.

Tabell 37. Garnfangst av stasjonær ørret fra Åvatnet (19.–20.08.88). Antall og vekt er fordelt på ulike maskevidder.

mm-omfar	16-39	21-30	26-22	29-22	35-18	39-16	45-14	Totalt
Ant. garnnetter	2	4	2	2	2	2	2	16
Ant. fisk	14	15	2	3	3	0	2	39
Ant. fisk pr. garnnatt	7	3,8	1	1,5	1,5		1	2,5
Vekt	625	2129	332	689	923		588	5286
Vekt pr. garnnatt	312,5	532	166	344,5	461,5		294	330
Gjennomsnittsvekt	44,6	142	166	299,6	307,6		294	136

Tabell 38. Garnfangst av stasjonær røye fra Åvatnet (19.–20.08.88). Antall og vekt er fordelt på ulike maskevidder.

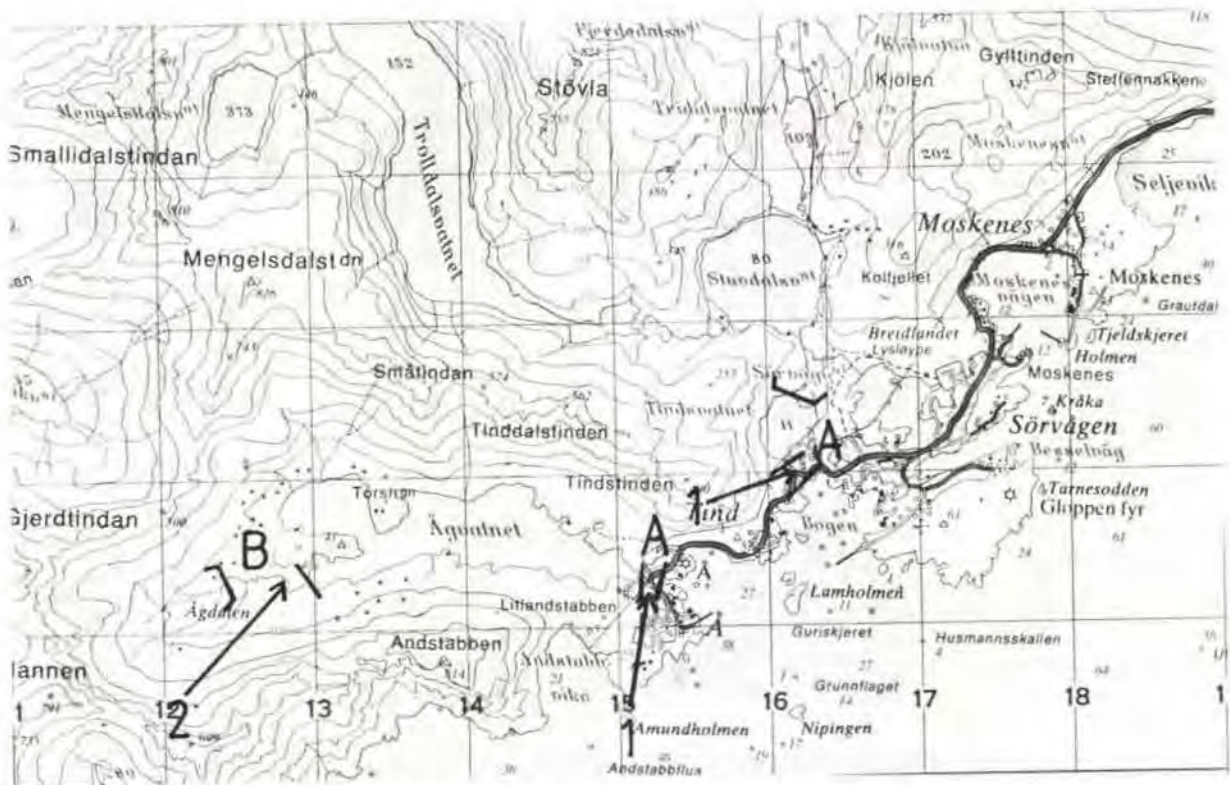
mm-omfar	16-39	21-30	26-22	29-22	35-18	39-16	45-14	Totalt
Ant. garnnetter	2	4	2	2	2	2	2	16
Ant. fisk	9	19	7	1	0	0	0	36
Ant. fisk pr. garnnatt	4,5	4,7	3,5	0,5				2,3
Vekt	481	1741	799	152				3233
Vekt pr. garnnatt	240	435	399	76				202
Gjennomsnittsvekt	53	92	114	152				90

Tabell 39. Kvalitet og kjønnsmodning hos stasjonær ørret av ulike lengdegrupper fra Åvatnet.

Lengdegruppe (mm)	131- 160	161- 190	191- 220	221- 250	251- 280	281- 310	311- 340	sum/gj.sn.
Antall fisk	8	8	4	6	8	3	2	39
Samlet vekt	288	395	441	900	1638	873	751	5286
Gj.sn. vekt	36	49	110	150	205	291	375	136
Gj.sn. k-faktor	0,87	0,98	1,16	1,11	1,12	1,09	1,17	1,07
Kjøttfarge %								
Hvit	100%	100%	100%	100%	62%			79%
Lyserød					38%	34%	50%	13%
Rød						66%	50%	8%
Parasitter %								
Spor/lite		25%	25%	67%	100%	67%	100%	49%
Mye/svært mye								
Kjønnsmodne								
hanner	Antall	2	3	4	3	2	1	15
	%		75%	100%	75%	100%	100%	79%
Kjønnsmodne								
hunner	Antall				3	1	1	5
	%				75%	100%	100%	36%

Tabell 40. Kvalitet og kjønnsmodning hos stasjonær røye av ulike lengdegrupper fra Åvatnet.

Lengdegruppe (mm)	131- 160	161- 190	191- 220	221- 250	251- 280	281- 310	311- 340	sum/gj.sn.
Antall fisk	1	6	13	10	6			36
Samlet vekt	40	283	870	1133	907			3233
Gj.sn. vekt	40	47	67	113	159			90
Gj.sn. k-faktor	1,00	0,84	0,80	0,85	0,90			0,85
Kjøttfarge %								
Hvit	100%	66%	34%	10%				28%
Lyserød		34%	58%	10%				31%
Rød			8%	80%	100%			41%
Parasitter %								
Spot/lite		17%	31%	30%	17%			25%
Mye/svært mye								
Kjønnsmodne								
hanner	Antall	3	6	4				13
	%		67%	100%				36%
Kjønnsmodne								
hunner	Antall		3	5	6			14
	%		75%	83%	100%			41%

Figur 41. Kart over Tindsvassdraget og Åvassdraget med el-fiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-B) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

4. SAMMENDRAG/DISKUSJON

Rapporten tar for seg 24 småvassdrag i Lofoten og Ofoten med oppgang av anadrome laksefisk (laks, sjøørret eller sjørøye). Formålet med undersøkelsen kan deles inn i flere punkter. De viktigste er: kartlegge utbredelsen av laks, sjøørret og sjørøye, gi et grovt anslag på produksjonspotensialet for anadrome laksefisk i de ulike vassdragene, registrere fiske-muligheter, kartlegge kultiveringsbehov og foreslå tiltak for å øke fiskeproduksjonen og bedre fiskemulighetene. Dette vil gi grunnlag for en bedre forvaltning av fiskebestandene og komme offentlige myndigheter, grunneiere, sportsfiskere, turistnæring og andre potensielle brukere av vassdragene til nytte.

For å nå målet med undersøkelsen ble gyte- og oppvekstmulighetene for anadrome laksefisk i det enkelte vassdrag kartlagt (bonitering). I 23 av 24 vassdrag ble det fisket med elektrisk fiskeapparat (el-fiske) på en eller flere stasjoner. På grunnlag av boniteringen ble det foretatt en grov beregning av produksjonspotensialet for smolt. Tabell 41 og tabell 42 gir et sammendrag av resultatene.

I 8 av vassdragene ble det funnet laksunger under el-fisket (tabell 41), men bare i 5 av disse ble det registrert 2 eller flere årsklasser av laksunger (årsyngel, fjorårsyngel eller eldre yngel). Årvisst gyting av et minimum antall laks er en betingelse dersom det enkelte vassdrag skal kunne sies å ha en egen bestand av laks. I tillegg til i de vassdrag der det ble funnet to eller flere årsklasser av laksunger, foreligger det også sikre opplysninger om at Lakselva (Vestpollrelva) i Vågan også har en laksebestand. Ut i fra dette vil vi klassifisere følgende av de undersøkte vassdragene som lakseførende: Kjeldelva i Ballangen, Rombakselva i Narvik, Laksåga (Laksåelva) i Evenes, Teinelva og Storvatnvassdraget i Lødingen og Lakselva (Vestpollrelva) i Vågan.

Mange av de undersøkte vassdragene har små, lavtliggende nedslagsfelt og dermed liten og ustabil vannføring om sommeren. I disse vassdragene vil fisken vanligvis være avhengig av innsjøer eller større kulper der den kan stå i tida mellom oppvandring og gyting på elva. Dersom et lite vassdrag ikke har brukbare kulper eller innsjøer vil fisken måtte gå opp i elva like før gytetida i forbindelse med en flom (Halvorsen og Kristoffersen 1989). Mye tyder dessuten på at en god del av laks- og ørretungene vokser opp i innsjøene. Dette gjelder spesielt i vassdrag der elvestrekningene har finkornet bunn med dårlig skjulmuligheter. Her vil yngelen ofte vandre fra innløps- og utløpselvene og ut i innsjøen etter en eller to somre. Slike vassdrag har dessuten ofte de beste gyteplassene i overgangen mellom innsjø og elv. Yngelen har derfor bare en kort strekning å vandre til innsjøen. For mer utfyllende opplysninger om biologien til laks, sjøørret og sjørøye i Nord-Norge vises det til tidsskriftet Ottar nr. 2 1991.

Det er foreløpig gjort få forsøk på å beregne hvor mye laks- og ørretunger som vokser opp i en innsjø og hvor stor andel av vassdragets smoltproduksjon en eventuell innsjø vil stå for. Ved prøvafiske i Jægervatnet i Troms med en utvidet Jensen-serie (inkl. 16 mm) ble det funnet noen få laksunger (Pedersen og Kristoffersen 1989). Et fåtall laksunger ble også funnet på garn med 16 mm maskevidde under prøvafiske i Lillevatnet (Sagelva) i Hamarøy, Nordland (Sæter 1990). Dersom man skal fange laksunger i innsjøer bør det imidlertid brukes mindre maskevidder enn 16 mm.

Totalt ble det gjennomført prøvegarnfiske i 3 vassdrag (tabell 43). Prøvefisket ga ingen sikre registreringer av sjørøye med unntak av i Åvatnet (Moskenes) der en fisk på grunnlag av utseende og kondisjon ble antatt å være sjørøye. Forekomst av marine parasitter (kveis og svartprikksjuke) er imidlertid en mye sikrere metode å bruke enn utseende for å avgjøre om en har å gjøre med røye som har vært i sjøen eller ikke. I følge andre opplysninger skal i tillegg til Åvassdraget også følgende vassdrag ha betydelige bestander av sjørøye: Leirpollvassdraget i Ballangen, Storvatnvassdraget i Lødingen, Hesthusvassdraget (Delpsvassdraget), Lakselva (Vestpollrelva) og Storvasselva i Vågan og Festhælvassdraget i Moskenes.

Som det fremgår av tabell 42 ble det totalt i de 24 vassdragene, bonitert en elvestrekning på 66 km som tilsvarer et areal på ca. 430 000 m². Produksjonspotensialet på dette arealet ble anslått til ca. 20 000 smolt av sjørøret og laks. Dette er et minimumstall, i tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i innsjøer. En betydelig usikkerhet i dette tallet for antatt smoltproduksjon er hvor stor del av ørretungene i de enkelte vassdrag som egentlig smoltifiserer. I denne rapporten har vi antatt at det meste av ørretungene smoltifiserer og blir til sjørøret i vassdrag der vi fant få eller ingen "bekkørret", dvs. ørret med lengder på over ca. 18 cm. Produksjonspotensialet for sjørøye som er betydelig i flere av vassdragene ble ikke vurdert pga. mangelfull metodikk.

Tallene i avsnittet foran tilsvarer en gjennomsnittlig produksjon på ca. 4,7 smolt/100 m². Dersom det regnes med at 20 % av smolten gjenfanges som voksen fisk (Gjøvik 1982) vil ca. 20 000 smolt kunne gi en totalfangst i elv og sjø på ca. 4000 sjørøret og laks. I dette tallet er det som tidligere nevnt ikke tatt hensyn til produksjonen av laks, sjørøret og sjørøye i innsjøer. Etter de begrensningene som de seinere år har kommet på sjøfisket kan dette tallet trolig økes betydelig.

For laks har det vært vanlig å regne med at ca. 20 % av fangsten tas i elv og resten i sjø. For sjørøret er andelen som tas i elv betydelig større, trolig 40–50 %. Ved en gjennomsnittsvikt pr. fisk på 1 kg vil totalvekta på fangsten (elv+sjø) bli 4 tonn. I de fleste av de undersøkte vassdragene dominerte sjørøret. Dersom en regner med at 40 % av fangsten tas i elva tilsvarer dette ca. 1600 fisk (1,6 tonn). Produksjonstallene er usikre, men de illustrerer i alle fall hvilken størrelsesorden potensialet representerer. Til sammenligning kan nevnes at det i et kjent laksevassdrag som Saltdalselva i perioden 1973–1976 ble tatt mellom 5 og 8 tonn pr. år (Johnsen 1978).

UTMARKSORGANISERING

Undersøkelsen viser at i de aller fleste av de kartlagte vassdragene er dårlig organisert. Bare i 7 av 24 vassdrag har alle grunneierne gått sammen og dannet et felles grunneierlag/elveeierlag (tabell 42). Mangel på organisering fører også til at sportsfisketilbudet for allmennheten i de fleste av vassdragene er dårlig (5 av 24 vassdrag har fiskekortsalg). I en del vassdrag arbeides det aktivt for å få til en organisering. Dette gjelder blant annet i Festhælvassdraget og Åvassdraget, begge i Moskenes kommune samt Lakselva (Vestpollrelva) i Vågan. Grunneierorganisering og fiskekortsalg har mange fordeler både for grunneiere og sportsfiskere. Gjennom organisering er det mye lettere å få til en felles forvaltning av hele vassdraget.

Behovet for en skikkelig fangststatistikk i de enkelte vassdrag kan nevnes spesielt. Vassdragene i Nordland har trolig den dårligste fangststatistikken i hele Norge, og dette skaper store problemer for forvaltningen.

Nedenfor følger en oppstilling av de viktigste fordelene ved utmarksorganisering:

1. Kan unngå konflikter mellom rettighetshavere og andre brukere av utmarka (salg av fiskekort/jaktkort).
2. Gir mulighet for en kontrollert beskatning av utmarksressursene, felles kultivering, oppsyn og arealplanlegging/arealdisponering.
3. Gir mulighet for næringsvirksomhet i tilknytning til utmarksressursene, f.eks. overnattingstilbud. Likeså felles markedsføring av utmarksprodukter.
4. Utmarkslaget kan være et felles talerør overfor myndighetene i saker som angår deres område, f.eks. ved planer om ulike inngrep o.l.
5. Grunneierorganisering og kortsalg gir større mulighet for å få offentlig veiledning og/eller økonomisk støtte til tiltak i de enkelte vassdrag.

Hvordan går man fram for å danne utmarkslag?

Først må noen ta et initiativ og innkalle grunneierne til et første møte. Dersom det er interesse for å gå sammen om visse saksområder, velges det et interimsstyre som kan utforme et forslag til områdeavgrensning og vedtekter. Deretter holdes et konstituerende møte. Rettledning og hjelp får en ved henvendelse til Nordland skogeierforening (Mosjøen). En kan også kontakte de kommunale innlandsfiskeremder eller viltremder, lokale landbrukskontor og fylkesmannens miljøvernavdeling. Nordland skogeierforening selger jakt- og fiskekortblokker og oppsynskort.

Tabell 41.

Tidspunkt for undersøkelsene, antall el-fiskestasjoner, avfisket areal (m²) og fangst av fisk ved en gangs el-fiske pr. stasjon i de ulike vassdragene.

Kommune	Vassdragsnavn	Dato unders.	Vannføring	Ant. stasj.	Areal (m ²)	Laks	Ørret	Røye
Ballangen	1. Leirpollvassdraget	18.08.90	liten	2	200	0	34	0
"	2. Ballsnesvassdraget	18.08.90	liten	3	250	0	68	0
"	3. Kjeldelva	17.08.90	liten+	3	225	61	50	0
Narvik	4. Håkvikelva	15.08.90	middels	3	300	0	55	0
"	5. Storelva (Skjombotnelva)	15.08.90	middels	2	200	0	25	0
"	6. Rombakselva	16.08.90	liten+	4	400	18	34	0
"	7. Prestjordelva	14.08.90	liten+	4	400	0	23	0
Evenes	8. Laksåga (Laksåelva)	15.08.90	liten+	1	120	5	1	0
Tjeldsund	9. Vågevassdraget	16.08.90	liten	1	50	0	7	0
Lødingen	10. Saltvasselva	18.08.90	liten	1	160	0	10	0
"	11. Teinelva	18.08.90	liten+	2	0	3	42	0
"	12. Storvatnvassdraget	17.08.90	middels	2	100	7	19	0
Vågan	13. Storvasselva	18.08.88	liten	2	80	1	68	0
"	14. Litlvasselva	15.06.90	middels	1	150	0	20	0
"	15. Karlsruvatnvassdraget	17.08.88	-	-	-	-	-	-
"	16. Lakselva (Vestpollelva)	14.06.90	middels	2	200	5	0	0
"	17. Hesthusvassdraget (Delpsvassdraget)	29.06.91	liten	3	340	0	32	0
"	18. Olderfjordelva	25.08.90	middels	1	100	3	11	0
Vestvågøy	19. Ballstadvassdraget	13.06.90	liten+	1	60	0	11	0
"	20. Nedredalsvassdraget		liten+	1	30	0	64	0
Flakstad	21. Vareidvassdraget	12.06.90	middels	2	180	0	15	0
Moskenes	22. Festhælvassdraget	21.08.88	liten+	1	80	0	15	0
"	23. Tindsvassdraget	19.08.88	liten+	1	120	0	14	0
"	24. Åvassdraget	19.08.88	liten+	2	150	0	57	0
Totalt	-	-	-	45	3895	103	675	0

Tabell 42.

Sammendrag av resultater fra bonitering, beregning av produksjonspotensiale og registrering av fiskemuligheter. Utbred, er strekning tilgjengelig for anadrome laksefisk pr. i dag (omf. elvestrekning, tidevannsoner og innsjøer). Bonitert strekning= elvestrekninger. Pot.smolt er et grovt anslag på antall smolt som kan produseres på den boniterte strekningen i hver enkelt elv. Smoltproduksjonen i eventuelle innsjøer er ikke tatt med.

Vassdragsnavn	Nedsl. felt(km ²)	Inn- sjø	Utbred. (km)	Bonitert strekn.(km)	Bonitert areal (m ²)	Pot. smolt	felles org.	kort salg
1. Leirpollvassdraget	19	ja	7,0	6,0	32400	1050	nei	nei
2. Ballsnesvassdraget	20	ja	10,2	8,9	24600	1190	nei	nei
3. Kjeldelva	52	ja	11,0	14,5	184400	7500	ja	ja
4. Håkvikelva	90	nei	2,6	2,6	12200	470	ja	nei
5. Storelva (Skjombotnelva)	70	nei	2,8	2,8	23475	410	nei	nei
6. Rombakselva	160	nei	5,0	6,8	50600	2740	nei	nei
7. Prestjordelva	22	nei	3,6	3,6	14400	650	nei	nei
8. Laksåga (Laksåelva)	42	ja	4,0	2,7	18300	1380	ja	ja
9. Vågevassdraget	5	ja	2,5	1,0	2000	100	ja	nei
10. Saltvasselva	10	ja	2,8	1,8	4100	230	ja	ja
11. Teinelva	11	ja	1,9	1,2	6775	500	ja	ja
12. Storvatnvassdraget	18	ja	3,1	1,1	3975	280	ja	ja
13. Storvasselva	10	ja	3,7	1,8	5275	300	-	-
14. Litlvasselva	10	ja	1,3	0,6	1600	125	nei	nei
15. Karlsruvatnvassdraget	3	ja	0,0	0	0	0	-	-
16. Lakselva (Vestpollelva)	18	ja	4,5	2,5	11410	730	nei*	nei*
17. Hesthusvassdraget (Delpsvassdraget)	9	ja	5,5	5,5	58000	4500	nei	nei
18. Olderfjordelva	10	nei	2,5	2,5	18600	1490	nei	nei
19. Ballstadvassdraget	7	ja	3,0	0,5	1485	110	nei	nei
20. Nedredalsvatnvassdraget	3,5	ja	3,0	1,0	2000	150	nei	nei
21. Vareidvassdraget	8	ja	3,7	2,0	4150	220	nei	nei
22. Festhælvassdraget	5	ja	1,2	0,3	550	28	nei	nei
23. Tindsvassdraget	8	ja	0,7	0,2	600	30	nei*	nei*
24. Åvassdraget	8	ja	3,5	0,8	2400	130	nei*	nei*
Totalt	618,5	-	89,1	70,7	483295	24313	-	-

* Vassdrag under organisering.

Tabell 43: Sammendrag av resultater fra prøvegarnfiske. Fangst, antall fisk.

Vassdragsnavn	Vatn	dato	sjø-			stasjonær-	
			laks	ørret	røye	ørret	røye
Karlsruvatnvassdraget	Karlsruvatnet	17.-18.08.88	0	0	0	25	0
Festhælvassdraget	Festhælvatnet	20.-21.08.88	0	0	0	6	36
Åvassdraget	Åvatnet	19.-20.08.88	0	0	1	39	35
Totalt		-	0	0	1	60	71

5. LITTERATUR

- Berg, M. 1968. Erklæring til skjønnsretten om regulering av Leirelva i Korgen. Notat. DVF, 6 s.
- Berg, M. 1977. Tagging of migrating salmon smolts (*Salmo salar* L.) in the Vardnes river, Troms, northern Norway. Rep. Inst. Freshw. Res. Drottningholm 56: 5–11.
- Gjøvik, J. A. 1982. Havbeiting med anadrome laksefisk. Stensil. DVF.
- Halvorsen, M. og Kristoffersen, K. 1989. Ungfiskregistrering, bonitering og produksjonspotensiale i vassdrag med anadrome laksefisk i Troms. Del 2. Fylkesm. i Troms, miljøvernadv. Rapp. nr. 19. 132 s.
- Heggberget, T. G. 1976. Elektrisk fiskeapparat – anvendelse i praktisk og vitenskapelig fiskeribiologi. Fagkonferansen – Fisk 1976.
- Johnsen, B. O. 1978. Fiskeribiologiske undersøkelser i de lakseførende deler av Saltdalselva. DVF. Reguleringsundersøkelsene. Rapp. nr. 1 1978. 64 s.
- Ottar nr. 2 1991. Laks, sjøørret og sjørøye i Nord-Norge.
- Pedersen, T. og Kristoffersen, K. 1989. Ungfiskregistrering, bonitering og produksjonspotensiale i vassdrag med anadrome laksefisk i Troms. Del 1. Fylkesm. i Troms, miljøvernadv. Rapp. nr. 18. 52 s.
- Sæter, L. 1990. Prøvegarnfiske, bonitering og ungfiskundersøkelser i nedre deler av Storvatnvassdraget og Svartvasselva (Hamarøy kommune), august 1988. Notat. Fylkesm. i Nordland, miljøvernadv. 13 s.
- Zipin, C. 1958. The removal method of population estimation. J. Wildl. Mgmt. 22: 82–89.

Utgitte rapporter fra Fylkesmannen i Nordland miljøvern avdelingen

- Nr. 1/88 Vassdragsrapport fra varig vernet vassdrag 151 Drevjavassdraget
- Nr. 2/88 Vassdragsrapport fra varig vernet vassdrag 150 Herring/Fustavassdraget
- Nr. 3/88 Fiskeribiologisk etterundersøkelse i Gjømmervatnet
- Nr. 4/88 Sammendragsrapport fra prosjektet "verneplan I/II vassdrag i Nordland"
- Nr. 5/88 Landbruksforurensning i Nordland - årsrapport 1987
- Nr. 6/88 Oversikt over de eksisterende naturfaglige data i de foreslåtte verneplan IV-vassdrag i Nordland
- Nr. 7/88 Årsmelding 1987
- Nr. 1/89 LENKA-prosjektet i Nordland: Sjøområder - Forurensning, avfallsbehandling, verneverdier
- Nr. 2/89 LENKA-prosjektet i Nordland: Sortering og klassifisering av vassdrag
- Nr. 3/89 - Landbruksforurensning i Nordland - årsrapport 1988
- Nr. 4/89 Overvåking av lakseparasitten *Gyrodactylus salaris* i Nordland 1980 (1975) - 1988
- Nr. 5/89 Årsmelding 1988
- Nr. 6/89 Forurensningsmelding
- Nr. 7A/89 Vassdragsovervåking 1988 - hovedrapport
- Nr. 7B/89 Vassdragsovervåking 1988 - vedleggsrapport
- Nr. 8/89 Fiskeribiologisk etterundersøkelse i Sulitjelmavassdraget: Øvre Dorrovatn, Nedre Dorrovatn og Rundvatn
- Nr. 9/89 Fiskeribiologisk etterundersøkelse i Tverrågavassdraget: Rauvatn (Rana kommune)
- Nr. 10/89 Bruk av motorkjøretøy i utmark. Praktisering i Nordland vintersesongen 88/89
- Nr. 11/89 Årsplan 1989
- Nr. 12/89 Masseuttak i vassdrag i Nordland - kartlegging av virksomhetens omfang
- Nr. 1/90 Overvåking av lakseparasitten *Gyrodactylus salaris* i Nordland 1980 (1975) - 1989
- Nr. 2/90 Tårstadvassdraget, Evenes og Skånland kommuner: naturfaglige verdier og verneinteresser, bruker- og utbyggingsinteresser, konflikter og mulige konfliktløsninger
- Nr. 3/90 Resirkulering av biprodukter fra fiskeri og lakseoppdrett i Nordland
- Nr. 4/90 Landbruksforurensning i Nordland - årsrapport 1989
- Nr. 5/90 Vassdragsovervåking 1989
- Nr. 6/90 Forvaltningsplan for de verna områdene i Saltfjellet
- Nr. 7/90 Rovdyr, bufe og tamrein i Nordland
- Nr. 1/91 Fiske og fiskemuligheter i småvassdrag med anadrom laksefisk. Del 1: Helgeland
- Nr. 2/91 Fiske og fiskemuligheter i småvassdrag med anadrom laksefisk. Del 2: Salten

Nordland fylke

har en utstrekning på 508 km fra Bindal i sør til Andøy i nord. Kystlinjen er 14 000 km lang, og dette er en fjerdedel av Norges totale kystlinje. Fylkets befolkning på 242 000 er fordelt i 45 kommuner.

16 av Norges 61 naturgeografiske regioner ligger i Nordland, og bredden på fastlandet varierer fra 110 km på Helgeland til 6 km ved Hellemobotn i Tysfjord.

Nordland er det fylket som har størst nyttbart vannkraftpotensiale. Samtidig er andelene vernet vassdragsnatur blant de laveste i landet.

Av Norges 408 laksevassdrag ligger 138 i Nordland. 11 av landets 25 største fuglefjell finnes i fylket. Nordland har viktige forekomster av en lang rekke utryddingstruede planter og dyrearter - deriblant halvparten av Norges hekkebestand av havørn. Bjørn, jerv og gaupe forekommer i sikre bestander og ulv er registrert i de senere år.

De største forurensningsproblemene i fylket er knyttet til industriutslipp rundt Vefsnfjorden og Ranafjorden. Utslipp av urensset boligkloakk og fra jordbruksvirksomhet til vassdrag eller grunne sjøområder skaper til dels store brukerkonflikter. Nordland har flest oppdrettsanlegg av landets fylker (pr. 1990). Disse representerer en betydelig fare for skadelige miljøpåvirkninger.